

KINH MÂN CÔI
DÒNG ĐA MINH VIỆT NAM

THÁNG HOA
KINH ĐỨC MẸ

KỶ NIỆM 100 NĂM (1917 - 2017)
ĐỨC MẸ HIỆN RA TẠI FATIMA

KINH MÂN CÔI
DÒNG ĐA MINH VIỆT NAM
(biên tập)

THÁNG HOA KÍNH ĐỨC MẸ

Kỷ Niệm 100 Năm (1917 – 2017)
Đức Mẹ Hiện Ra Tại Fatima

(lưu hành nội bộ)

MỤC LỤC

Lời Ngỏ	6
Mẫu Cầu Nguyện.....	7
PHẦN 1: SÁCH THÁNG ĐỨC MẸ.....	9
Ngày 01: Tìm Hiểu Gốc Tích Tháng Hoa Đức Mẹ	9
Ngày 02: Đức Mẹ Vô Nhiễm Tội.....	13
Ngày 03: Tên Cực Trọng Đức Mẹ.....	14
Ngày 04: Đức Mẹ Là Mẹ Thiên Chúa	16
Ngày 05: Đức Mẹ Là Mẹ Các Giáo Hữu.....	17
Ngày 06: Đức Mẹ Quyền Phép Và Nhân Từ.....	19
Ngày 07: Đức Mẹ Bầu Cử Cho Ta Trước Mặt Thiên Chúa	21
Ngày 08: Trái Tim Mẹ Trọn Hào Và Đầy Lòng Từ Ái	23
Ngày 09: Đức Mẹ Là Gương Mạnh Tin	24
Ngày 10: Đức Mẹ Là Mẹ Cậy Trông.....	26
Ngày 11: Đức Mẹ Làm Gương Mến Chúa	28
Ngày 12: Đức Mẹ Làm Gương Đức Yêu Người	30
Ngày 13: Đức Mẹ Là Mẹ Trinh Khiết	32
Ngày 14: Đức Mẹ Làm Gương Đức Khó Nghèo.....	34
Ngày 15: Đức Mẹ Làm Gương Việc Cầu Nguyện	37
Ngày 16: Đức Mẹ Làm Gương Năng Rước Lễ	38
Ngày 17: Đức Mẹ Năng Suy Nhớ Cuộc Tử Nạn Chúa Giêsu	41
Ngày 18: Đức Mẹ Làm Gương Sự Nhẫn Nhục Chịu Đau Khổ	43
Ngày 19: Đức Mẹ Cứu Chữa Các Tội Nhân	44
Ngày 20: Đức Mẹ Cứu Chữa Bệnh Nhân.....	46
Ngày 21: Đức Mẹ Giúp Con Cái Chết Lành	48
Ngày 22: Đức Mẹ Cứu Linh Hồn Luyện Ngục	50
Ngày 23: Việc Thứ Nhất: Lăn Hạt Mân Côi	52
Ngày 24: Việc Thứ Hai: Mang Áo Đức Mẹ	54
Ngày 25: Việc Thứ Ba: Mừng Các Ngày Lễ Của Người	56
Ngày 26: Việc Thứ Tư: Đọc Kinh Kính Mừng	58
Ngày 27: Việc Thứ Năm: Đọc Kinh Cầu Đức Bà	61
Ngày 28: Việc Thứ Sáu: Đọc Kinh Lạy Nữ Vương	62
Ngày 29: Việc Thứ Bảy: Đọc Kinh Hãy Nhớ.....	64
Ngày 30: Việc Thứ Tám: Làm Tuần Ba Ngày Hay Chín Ngày	66
Ngày 31: Thành Tâm Kính Mến Mẹ Chắc Chắn Sẽ Được Rồi Linh Hồn... 68	
PHẦN 2: MỘT SỐ KINH QUEN ĐỌC.....	72
Kinh Đức Chúa Thánh Thần	72
Kinh Ăn Năn Tội	72
Kinh Tin	72
Kinh Mến.....	73

Kinh Cảm Ơn.....	73
Kinh Trông Cây.....	73
Các Câu Lạy	73
Kinh Cầu Đức Bà	74
Kinh Dâng Nước Việt Nam Cho Đức Mẹ Maria.....	77
Kinh Hãy Nhớ	78
Kinh Lạy Nữ Vương.....	78
Kinh Lạy Nữ Vương Gia Đình.....	78
Kinh Lạy Thánh Mẫu	79
Kinh Nhờ Mẹ Đền Tạ Chúa.....	79
PHẦN 3: MỘT SỐ BÀI HÁT VỀ ĐỨC MẸ.....	80
Ave Maria.....	80
Bài Ca Dâng Mẹ	81
Ca Dao Mẹ Dịu Hiền.....	81
Chiều Dàn Lặng.....	81
Chuông Chiều.....	82
Chuỗi Ngọc Vàng Kinh.....	82
Chút Tình Con Thơ.....	83
Con Xin Dâng Mẹ	83
Cung Chúc Trinh Vương.....	84
Dâng Mẹ	85
Dâng Về Mẹ	85
Đền Tạ Trái Tim Mẹ.....	86
Hoa Mân Côi	86
Mẹ Chúa Vinh Quang.....	87
Mẹ Nhân Loại.....	87
Kìa Ai	88
Kìa Bà Nào	88
Kinh Chiều	89
Lạy Mẹ Xin An Ủi.....	89
Lời Mẹ Nhắn Nhủ.....	90
Mẹ Nguồn Cây Trông.....	90
Mẹ Từ Bi	90
Mẹ Maria	91
Mừng Khen Giavê	91
Như Một Vàng Trắng	92
Lạy Nữ Vương Rất Thánh Mân Côi.....	92
Nữ Vương Mân Côi.....	93
Tận Hiến.....	93
Tiếng Hát Thiên Thu	94
Xin Vâng	94

LỜI NGỎ

Tháng Năm - Tháng Hoa dâng kính Mẹ Maria gợi lên những tâm tình về truyền thống tốt đẹp trong Giáo Hội, từ đó thôi thúc chúng ta nghĩ về bối cảnh của thế giới trong thời đại ngày nay.

Trong thông điệp “Mense Maio - Tháng Năm”, Đức giáo hoàng Phaolô VI nói rằng Tháng Năm “là tháng dành dâng kính Đức Trinh Nữ và mang lại nhiều lợi ích cho dân Kitô giáo”.

Chúng ta đang sống trong một thế giới và một thời đại đầy biến đổi. Nhiều nơi trên thế giới bất ổn, có nguy cơ chiến tranh hạt nhân, chiến tranh vũ khí sinh học. Môi trường bị ô nhiễm nghiêm trọng. Các quyền sống của con người bị coi thường... Con người đang phải sống trong những lo âu và nghi kỵ lẫn nhau. Trong bối cảnh như thế, con người cần phải hướng nhìn lên Mẹ Maria, như Đức Phaolô VI dạy: “bởi vì một cách đúng đắn, Mẹ Maria được xem như một con đường mà qua đó chúng ta được dẫn tới Chúa Kitô, người nào gặp gỡ Mẹ Maria thì không thể không gặp gỡ Chúa Kitô như vậy... Con người cần phải trở về với Chúa Kitô trong thế giới đầy lo âu và nguy hiểm, thôi thúc bởi trách nhiệm và nhu cầu cấp bách của trái tim con người hầu tìm thấy một nơi ẩn trú an toàn và một mạch nước sự sống siêu việt.”

Trong Tháng Năm này, người tín hữu thường dâng hoa kính Đức Mẹ: hoa tươi và hoa lòng; trong đó, hoa lòng được biểu hiện bằng những hy sinh,... đặc biệt là những lời cầu nguyện. Như Đức giáo hoàng Phaolô VI nói: “Tháng Năm là một động lực mạnh mẽ cho việc cầu nguyện thường xuyên và sốt sắng hơn, và bởi vì những lời khẩn cầu của chúng ta sẽ dễ dàng chạm đến trái tim từ ái của Mẹ Maria trong suốt Tháng Năm này”. Quả thực, Kinh Mân Côi là lời kinh làm lay động trái tim hiền mẫu của Đức Mẹ, và là lời cầu nguyện làm đẹp lòng Đức Mẹ nhất. Xin hãy cầm tràng chuỗi Mân Côi mà cầu nguyện mỗi ngày, đặt biệt trong Tháng Năm, như lời Đức Mẹ mời gọi tại Fatima năm 1917.

*Đặc trách
Lm. FX. Trần Kim Ngọc, OP.*

MẪU CẦU NGUYỆN

Dưới đây là một số mẫu cầu nguyện dùng trong Tháng Năm. Quý vị có thể sử dụng trong các giờ kinh gia đình hay hội đoàn... để tôn vinh Đức Mẹ. Quý vị cũng có thể dùng các mẫu khác hoặc soạn theo cách của quý vị sao cho phù hợp với hoàn cảnh của mình.

MẪU 1

1. Dấu Thánh Giá
2. Kinh Chúa Thánh Thần
3. Kinh: Tin - Cây - Mến
4. Thỉnh lặng xét mình, rồi đọc kinh Ăn Năn Tội
5. Đọc và suy niệm Tin Mừng (theo ngày)
6. Lăn hạt Mân Côi
7. Đọc Sách Tháng Đức Mẹ (theo ngày)
8. Kết thúc: hát về Đức Mẹ

MẪU 2

1. Dấu Thánh Giá
2. Kinh Chúa Thánh Thần
3. Đọc và suy niệm Tin Mừng (theo ngày)
4. Lăn hạt Mân Côi
5. Kinh Lạy Nữ Vương
6. Đọc Sách Tháng Đức Mẹ (theo ngày)
7. Kết thúc: hát về Đức Mẹ

MẪU 3

1. Dấu Thánh Giá
2. Kinh Chúa Thánh Thần
3. Hát về Đức Mẹ
4. Lăn hạt Mân Côi
5. Kinh Lạy Nữ Vương
6. Kinh Cám Ơn
7. Kinh Trông Cây – Các Câu Lạy

MẪU 4

1. Dấu Thánh Giá
2. Kinh Chúa Thánh Thần
3. Hát về Đức Mẹ
4. Đọc Sách Tháng Đức Mẹ (theo ngày)
5. Lần hạt Mân Côi
6. Kinh Lạy Nữ Vương
7. Hát về Đức Mẹ

MẪU 5

1. Dấu Thánh Giá
2. Kinh Chúa Thánh Thần
3. Hát về Đức Mẹ
4. Đọc Sách Tháng Đức Mẹ (theo ngày)
5. Lần hạt Mân Côi
6. Hát về Đức Mẹ
7. Kinh Cám Ơn - Trông Cây - Các Câu Lạy

MẪU 6

1. Dấu Thánh Giá
2. Kinh Chúa Thánh Thần
3. Lần hạt Mân Côi
4. Đọc Sách Tháng Đức Mẹ (theo ngày)
5. Kinh Cầu Đức Mẹ
6. Hát về Đức Mẹ

MẪU 7

1. Dấu Thánh Giá
2. Kinh Chúa Thánh Thần
3. Đọc Sách Tháng Đức Mẹ (theo ngày)
4. Lần hạt Mân Côi
5. Kinh Cầu Đức Mẹ
6. Kinh Hãy Nhớ
7. Hát về Đức Mẹ

PHẦN 1: SÁCH THÁNG ĐỨC MẸ

(theo ngày trong tháng)

NGÀY 01: TÌM HIỂU GỐC TÍCH THÁNG HOA ĐỨC MẸ

Là người Công giáo Việt Nam, nhất là những người đã lớn lên trong một xứ đạo miền Bắc, Trung hoặc Nam, có lẽ họ không lạ gì sinh hoạt tôn giáo trong tháng Năm, tháng Hoa Đức Mẹ. Khi ngàn hoa xanh, đỏ, trắng, tím, vàng nở rộ trong cánh đồng, thì con cái Mẹ cũng chuẩn bị cho những đội dâng hoa, những cuộc rước kiệu, để tôn vinh Mẹ trên trời. Những điệu ca quen thuộc trù mền bổng nổi dậy trong tâm hồn cách thân thương, nhất là bài “Đây Tháng Hoa” của nhạc sĩ Duy Tân với điệu 2/4 nhịp nhàng:

“Đây tháng hoa, chúng con trung thành thật thà. Dâng tiến hoa lòng mền dâng lời cung chúc. Hương sắc bay tỏa ngát nhan Mẹ diễm phúc. Muôn tháng qua lòng mền yêu Mẹ không nhà.

- Đây muôn hoa đẹp còn tươi thắm xinh vô ngần. Đây muôn tâm hồn bay theo lời ca tiến dâng. Ôi Maria, Mẹ tung xuống muôn hoa trời. Để đời chúng con đẹp vui, nhớ quê xa vời.

- Muôn dân trên trần mừng vui đón tháng hoa về. Vang ca tung bùng ngợi khen tạ ơn khắp nơi. Ánh hồng sắc hương càng tô thắm xinh nhan Mẹ. Sóng nhạc reo vang tràn lan đến muôn muôn đời”.

Nếu có ai tự hỏi: Tháng Hoa có từ đời nào? Do ai khởi xướng? thì câu trả lời cũng không khó khăn gì.

Gốc tích như thế này:

Vào những thế kỉ đầu, hàng năm, khi tháng Năm về, người Rôma tôn kính sự thức giấc sau mùa đông dài của thiên nhiên bằng những cuộc tổ chức gọi là những ngày lễ tôn kính Hoa là Nữ thần mùa Xuân.

Các tín hữu Công giáo trong các xứ đạo đã thánh hóa tập tục trên. Họ tổ chức những cuộc rước kiệu hoa và cầu nguyện cho mùa màng phong phú.

Có nơi người ta tổ chức các cuộc “Rước xanh”. Người ta đi cắt các cành cây xanh tươi đang nở hoa, đưa về trang hoàng trong các nhà thờ và đặc biệt các bàn thờ dâng kính Đức Mẹ. Các thi sĩ cũng như các thánh đua nhau sáng tác những bài hát, bài giảng ca tụng những ngày lễ đó cũng như ca tụng Đức Mẹ.

Đến thế kỷ 14, linh mục Henri Suzo dòng Đaminh, vào ngày đầu tháng 5, đã dâng lên Đức Mẹ những việc tôn kính đặc biệt và lấy hoa trang hoàng tượng Đức Mẹ.

Thánh Philipe đệ Nêri, cũng vào ngày 1 tháng 5, thích tập họp các trẻ em lại chung quanh bàn thờ Đức Mẹ, để cùng các bông hoa mùa xuân, Ngài dâng cho Đức Mẹ các nhân đức còn ẩn náu trong tâm hồn non trẻ của chúng.

Đầu thế kỷ 17, tại Napoli, nước Ý, trong thánh đường kính thánh Clara của các nữ tu Dòng Phanxicô, tháng Đức Mẹ được cử hành công cộng: Mỗi chiều đều có hát kính Đức Mẹ, ban phép lành Minh Thánh. Từ ngày đó, tháng Đức Mẹ nhanh chóng lan rộng khắp các xứ đạo.

Năm 1654, cha Nadasi, dòng Tên, xuất bản tập sách nhỏ khuyên mời giáo hữu dành riêng mỗi năm một tháng để tôn kính Đức Mẹ Chúa Trời. Đầu thế kỷ 19, hết mọi xứ trong Giáo hội đều long trọng kính tháng Đức Mẹ. Các nhà thờ chính có linh mục giảng thuyết, và gần như lấy thời gian sau mùa chay là thời gian chính thức để tôn kính Đức Mẹ. Trong việc này linh mục Chardon đã có nhiều công. Không những ngài làm cho lòng sốt sắng trong tháng Đức Mẹ được phổ biến trong nước Pháp mà còn ở mọi nước Công giáo khác nữa.

- Đức Giáo hoàng Piô 12, trong Thông điệp “Đấng Trung gian Thiên Chúa”, cho “việc tôn kính Đức Mẹ trong tháng Năm là

việc đạo đức được thêm vào nghi thức Phụng vụ, được Giáo hội công nhận và cổ võ”.

- Đức giáo hoàng Phaolô 6, trong Thông điệp Tháng Năm, số 1 viết:

“Tháng Năm là Tháng mà lòng đạo đức của giáo dân đã kính dâng cách riêng cho Đức Mẹ. Đó là dịp để ” bày tỏ niềm tin và lòng kính mến mà người Công giáo khắp nơi trên thế giới có đối với Đức Mẹ Nữ Vương Thiên đàng.

Trong tháng này, các Kitô hữu, cả ở trong thánh đường cũng như nơi tư gia, dâng lên Mẹ từ các tấm lòng của họ những lời cầu nguyện và tôn kính sốt sắng và mến yêu cách đặc biệt. Trong tháng này, những ơn phúc của Thiên Chúa nhân từ cũng đổ tràn trên chúng ta từ ngai tòa rất dồi dào của Đức Mẹ”.

Một câu chuyện cũ đáng ta suy nghĩ:

Ở thành Nancêniô trong nước Pháp, có một gia đình trung lưu. Vợ đạo đức, chồng hiền lành nhưng khô khan. Vợ luôn cầu xin Chúa mở lòng cho chồng sửa mình , nhưng chồng cứng lòng mãi.

Năm ấy đầu tháng Hoa Đức Mẹ, bà sửa sang bàn thờ để mẹ con làm việc tháng Đức Mẹ. Chồng bà bận việc làm ăn, ít khi ở nhà, và dù ông ở nhà cũng không bao giờ cầu nguyện chung với mẹ con. Ngày lễ nghỉ không bận việc làm thì cũng đi chơi cả ngày, nhưng ông có điều tốt là khi về nhà, bao giờ cũng kiếm mấy bông hoa dâng Đức Mẹ.

Ngày 15 tháng Sáu năm ấy, ông chết bất thành linh, không kịp gặp linh mục. Bà vợ thấy chồng chết không kịp lãnh các phép đạo, bà buồn lắm, nên sinh bệnh nặng, phải đi điều trị ở nơi xa. Khi qua làng Ars, bà vào nhà xứ trình bày tâm sự cùng cha xứ là cha Gioan Vianey.

Cha Vianey là người đạo đức nổi tiếng, được mọi người tặng là vị thánh sống. Bà vừa tới nơi chưa kịp nói điều gì, cha Gioan liền bảo:

- Đừng lo cho linh hồn chồng bà. Chắc bà còn nhớ những bông hoa ông vẫn đem về cho mẹ con bà dâng cho Đức Mẹ trong tháng Hoa vừa rồi chứ?

Nghe cha nói, bà hết sức kinh ngạc, vì bà chưa hề nói với ai về những bông hoa ấy, nếu Chúa không soi cho cha, lẽ nào người biết được?

- Cha sở nói thêm: Nhờ lời bà cầu nguyện và những việc lành ông ấy đã làm để tôn kính Đức Mẹ, Chúa đã thương cho ông ấy được ăn năn tội cách trọn trong giờ chết. Ông ấy đã thoát khỏi hỏa ngục, nhưng còn bị giam trong luyện ngục, xin bà dâng lễ, cầu nguyện, làm việc lành thêm cầu cho ông chóng ra khỏi nơi đền tội nóng nẩy mà lên Thiên đàng. Nghe xong lời cha Gioan, bà hết sức vui mừng tạ ơn Đức Mẹ.

Nếu chỉ vì mấy bông hoa mọn dâng kính Đức Mẹ cũng được Đức Mẹ ban ơn cứu rỗi lớn lao như vậy, thử hỏi, những ai trong tháng Năm này tham dự dâng Hoa, rước kiệu, đọc kinh Mân Côi, hơn nữa, họ dâng lên Mẹ những hoa tin, cậy, mến, hi sinh, đau khổ, bệnh nạn...chắc sẽ còn được Đức Mẹ ban muôn ơn trọng hơn nữa? vì Mẹ thích những bông hoa Xanh của lòng Cậy, hoa Đỏ của Lòng mến, hoa Trắng của lòng trong sạch, hoa Tím của hãm mình, hoa vàng của niềm tin, hoa Hồng của Kinh Kính Mừng lắm lắm.

Thánh Anphongsô Ligori quả quyết rằng: “Nếu tôi thật lòng yêu mến Mẹ, thì tôi chắc chắn được lên thiên đàng”.

Thánh Bênado diễn tả văn vẻ hơn:

“Được Mẹ dẫn dắt, bạn sẽ không ngã. Được Mẹ che chở, bạn sẽ không sợ. Được Mẹ hướng dẫn, bạn sẽ an lòng. Được Mẹ ban ơn, bạn sẽ đạt đích mong chờ”.

NGÀY 02: ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM TỘI

Đức Mẹ chẳng mắc tội truyền nhưng ta đã mắc tội ấy từ khi còn trong lòng mẹ. Tội ấy lôi chúng ta vào vòng nô lệ ma quỷ, đành chịu mọi hình khổ đời đời, mất phúc làm con Thiên Chúa.

Nhưng nhờ Ngôi Hai Thiên Chúa đã xuống thế làm người, chuộc tội thiên hạ và lập phép Rửa tội. Nhờ đó ta được trở nên con cái Chúa, làm em Chúa Giêsu, làm đền thờ Chúa Thánh Thần. Ô! vinh dự dường nào!

Ta có cảm tạ Chúa vì phúc rất trọng ấy không? Ta có còn giữ được ơn Rửa tội không? Thảm hại thay! Biết bao lần ta đã phạm tội trọng làm hoen ố chiếc áo trắng ngày chịu phép rửa tội.

Ta hãy xét mình nếu ta còn mắc tội trọng nào, thì trong tháng này hãy đi xưng tội và dốc lòng từ nay về sau thà chết chằng thà phạm tội.

Ta hãy giữ lòng thanh sạch để xứng đáng làm đền thờ Chúa ngự. Xưa Chúa đã ngự xuống trong lòng Đức Mẹ, ngày nay Chúa cũng ngự xuống lòng ta khi rước lễ. Thiên Chúa đã dọn lòng Đức Mẹ thanh sạch thế nào thì ta cũng phải dọn lòng ta thanh sạch như vậy, mới xứng đáng làm đền thờ Chúa ngự.

Lạy Mẹ, Mẹ đã được ơn trọng vô nhiễm tội truyền. Mẹ quý trọng và đã muốn cho chúng con nhắc lại ơn đó. Vậy chúng con quyết định năng xưng ra Đức Mẹ chẳng mắc tội truyền. Xin Mẹ phù hộ che chở chúng con được dứt bỏ đường tội. Xin Mẹ nâng đỡ chúng con khi sa ngã. Chớ gì lòng chúng con luôn luôn được thanh sạch xứng đáng làm đền thờ Chúa ngự đời đời.

Thánh tích

Năm 1858, ở thành Lộ Đức bên Pháp, có một cô bé gái 14 tuổi, tên là Bênađêta đi kiếm củi trên rừng. Đến gần núi cô thấy một người nữ xinh đẹp hiện ra trên cửa hang. Người nữ ấy mặc áo

trắng như tuyết, từ vai rủ xuống đến gót chân, chiếc thắt lưng màu xanh, hai múi rủ xuống đàng trước đến mắt cá. Đầu trùm khăn trắng rủ xuống đến gót chân, tay đeo tràng hạt.

Người nữ ấy đầy vẻ hiền hậu, nhân từ và vô cùng mỹ lệ. Bênadêta sợ hãi. Nhưng khi thấy Bà làm dấu Thánh Giá, thì Bênadêta quì xuống lạy.

Người nữ ấy hiện ra cùng Bênadêta trước sau 18 lần. Lần thứ 16, Bênadêta xin bà ấy tỏ mình là ai, thì bà ấy trả lời; ta là Đấng chẳng hề mắc tội truyền. Bấy giờ Bênadêta và mọi người mới biết ấy là Đức Mẹ. Đức Mẹ truyền cho Bênadêta trình cha xứ Lộ Đức xây đền thờ kính Người ở đấy, rước ảnh Người quanh sườn núi và cho một suối nước chảy ra ở hang núi ấy. Bệnh nhân các nơi kéo đến uống và tắm nước ấy đều được khỏi. Hiện nay người các nước đua nhau đến viếng hang đá Lộ Đức. Số bệnh nhân được Đức Mẹ chữa khỏi, vì uống hay tắm nước suối Lộ Đức kể rất nhiều.

NGÀY 03: TÊN CỤC TRỌNG ĐỨC MẸ

Trên trời dưới đất, đừng kể tên Chúa Giêsu, thì chẳng có tên nào trọng, đáng kính và linh ứng cho bằng tên Đức Mẹ. Thánh Giêrônimô nói rằng: “Tên Maria chẳng phải cha mẹ hay người thế gian đặt cho Người, nhưng chính Thiên Chúa soi lòng ông thánh Gioakim và bà thánh Anna đặt tên ấy cho Mẹ Maria”.

Maria, một tên rất linh thiêng. Nghe tên Maria, các thánh trên trời đều vui mừng, ma quỷ đều khiếp sợ Người, thế gian được cây trồng.

Tên Maria là võ khí hiệu lực, là thuẫn vững chắc, bênh chữa ta khỏi thù địch hãm hại hồn xác.

Biết bao kẻ vượt biển bị gió bão như vùi dập, biết bao kẻ sắp rơi vào tay kẻ cướp, quân thù, đã thoát khỏi tai nạn ấy, vì đã tin

tưởng kêu tên Maria. Biết bao kẻ sắp xiêu lòng trước những cơn cám dỗ mãnh liệt, đã được ơn cứu thoát, vì đã tin tưởng kêu tên Maria. Trên giường bệnh, trong cơn hấp hối, người ta được mạnh sức cậy trông lòng Thương xót Chúa, khỏi mắc mưu quỷ cám dỗ, vì đã tin tưởng kêu tên Mẹ Maria.

Lạy Mẹ rất Thánh Maria! Tên Mẹ quyền phép chừng nào! Tên Mẹ có quyền mở cửa thiên đàng, đóng cửa hỏa ngục, Tên Mẹ có quyền buộc trói ma quỷ, và ban mọi ơn lành cho người thế. Chúng con quyết từ nay năng tin tưởng kêu tên Mẹ. Chúng con đã thoát bao cơn nguy hiểm, đã chống trả được bao chước cám dỗ, đã tránh được nhiều tội, và được nhiều ơn lành xác hồn, tất cả đều nhờ Mẹ.

Thánh tích

Bên nước Italia có một thiếu nữ đang đi đường giữa một nơi xa vắng, tình cờ gặp một tên cướp. Tên cướp ấy có tiếng là hung hãn, đã cướp của cùng giết nhiều người.

Giữa lúc bơ vơ không ai cứu chữa, cô sợ hãi khiếp kinh. Giáp mặt cô, tên cướp bảo rằng: “Cô hãy nghe ta, bằng không ta sẽ giết”.

Trong cơn nguy khốn, cô chợt nhớ đến Đức Mẹ, liền kêu tên cực trọng Maria, cô lạy tên cướp và xin vì Đức Mẹ mà tha cho mình.

Tên cướp nghe nói đến Maria thì dừng lại, nghĩ một lúc rồi bảo cô ta:

“Được, vì Đức Mẹ mà ta tha chết cho cô, nhưng xin cô nhớ cầu cùng Đức Mẹ cho ta với”.

Ta xem tên cực trọng Đức Mẹ linh ứng dường nào, tên cướp định hãm hại cô gái, nhưng vừa nghe tên cực thánh Đức Mẹ liền đổi lòng, chẳng những tha cho cô ta, mà lại đưa cô ta qua quãng đường cheo leo ấy nữa.

NGÀY 04: ĐỨC MẸ LÀ MẸ THIÊN CHÚA

Thánh Tômasô quả quyết: “Chức Mẹ Thiên Chúa là một chức vô cùng cao cả, loài người chẳng tìm chức nào trọng hơn. Thiên Chúa dù toàn năng cũng không thể dựng nên chức nào trọng hơn chức ấy”.

Thiên Chúa có thể dựng nên trời cao hơn, đất mênh mông hơn, nhưng không thể dựng nên Mẹ cao trọng hơn Đức Mẹ được. Đức Mẹ đã hiểu thấu ơn rất trọng đó, nên khi gặp Bà thánh Isave, Người đã ca tụng rằng: “Thiên Chúa toàn năng đã ban cho tôi một chức cao trọng”.

Xưa nay ta đã kính trọng Mẹ Chúa thế nào? Ta mang áo hay đeo ảnh Đức Mẹ, tỏ lòng tôn kính Người chẳng? Có vào Hội Mân Côi, có siêng năng lần hạt chẳng? Những ngày lễ Đức Mẹ ta có làm việc lành, xưng tội rước lễ, lần hạt và dâng mình cho Đức Mẹ chẳng? Trong những ngày rước tượng Mẹ, ngày dâng hoa kính Mẹ, ta có thông công sốt sắng làm những việc ấy không? Ta có ra sức bắt chước các nhân đức của Mẹ, ở khiêm nhường, giữ lòng thanh sạch, hết lòng mến Chúa yêu người chẳng?

Nếu chưa bao giờ ta làm những việc ấy, đó là dấu ta chưa đủ lòng yêu mến Mẹ cho xứng chức Mẹ Thiên Chúa.

Lạy Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, chức Mẹ thật cao cả vô cùng quý trọng. Trên trời dưới đất trừ Thiên Chúa Ba Ngôi, chẳng có ai trọng hơn Mẹ. Xưa nay chúng con chưa đủ lòng mến yêu Mẹ. Nhưng từ nay chúng con quyết định hết lòng tôn sùng cậy trông Mẹ. Chúng con ra sức bắt chước Mẹ, ở khiêm nhường, giữ lòng sạch sẽ, hết lòng mến Chúa yêu người. Xin Mẹ cho chúng con thêm lòng mến yêu và noi gương Mẹ đến trọn đời.

Thánh tích: Phạm đến ảnh Đức Mẹ bị phạt liền

Các thánh dạy: có nhiều khi Chúa dung thứ cho những kẻ phạm đến Chúa, nhưng chẳng dung thứ cho kẻ phạm đến Đức Mẹ.

Năm 1649, quân đội Đức chiếm đóng một làng nhỏ bên nước Pháp. Có mấy người lính chơi bài suốt đêm, một trong những người ấy thua bạc tức giận, chửi rủa mọi người. Thấy một ảnh Đức Mẹ treo trên tường, liền nói nhiều điều phạm đến Đức Mẹ, rồi xé rách ảnh và giày đạp dưới chân.

Bỗng chốc nó bị ngã vật xuống, cả thân cơ quắp đau đớn, vật vã suốt đêm ngày. Đến ngày thứ 5, quân lính nhỏ trại, người ta vực anh ta lên ngựa. Dọc đường anh ta bị ngã, miệng sùi bọt, răng cắn lại, được một lát thì chết khốn nạn. Người ta đều tin thật anh bị Chúa phạt vì đã xúc phạm đến Đức Mẹ.

NGÀY 05: ĐỨC MẸ LÀ MẸ CÁC GIÁO HỮU

Ta thường gọi Đức Mẹ là Mẹ, nhưng chẳng phải là Mẹ phần xác, mà là Mẹ phần hồn. Đức Mẹ sinh ta phần hồn cũng như mẹ thế gian sinh ta phần xác.

Được ơn Chúa soi sáng, Đức Mẹ đã hiểu biết Con mình sinh ra sẽ chịu chết để cứu chuộc loài người. Vì thế Đức Mẹ vui lòng thưa lại cùng Sứ thần: “Tôi là tôi tớ của Thiên Chúa, tôi xin vâng lời Sứ thần truyền”.

Đức Mẹ là Mẹ các giáo hữu, vì xưa lúc Chúa hấp hối trên Thánh Giá, Đức Mẹ đã nhận chức làm Mẹ cả loài người.

Là con Đức Mẹ, ta phải hoàn toàn phó linh hồn và xác ta cho Đức Mẹ, để Mẹ áp ủ nâng đỡ ta trong mọi bước đường ta đi. Ta phải tin thật rằng chẳng phải những ai kêu van: Lạy Đức Mẹ, lạy Đức Mẹ, mà được Người ban ơn đâu. Nhưng chỉ những ai thực lòng sùng kính Mẹ, ăn ở xứng đáng kẻ làm con, mới trông Người ban ơn phù hộ.

Lạy Mẹ nhân lành, Mẹ đã ưng nhận làm Mẹ Chúa Giêsu, cùng dâng Người làm của tế lễ Đức Chúa Cha đền vì tội thiên hạ, thì như Mẹ sinh ra chúng con phần hồn, và là Mẹ thật loài người

chúng con. Lại xưa Chúa Giêsu hấp hối trên Thánh Giá, cũng đã trời Mẹ làm Mẹ chúng con. Mẹ đã nhận chúng con làm con, đã nâng niu ấp ủ chúng con, đã yêu thương chúng con như Mẹ thế gian yêu thương con mình. Xin Mẹ phù hộ chúng con sống xứng đáng kẻ làm con Mẹ.

Thánh tích: Em bé chăn chiên thành tâm mến Mẹ

Một thiếu nữ chăn chiên nghèo nàn nọ, có lòng yêu mến Mẹ Maria rất mực. Hạnh phúc nhất đời cô là đến một nhà nguyện nhỏ ẩn trong hang núi, thăm viếng tượng Đức Mẹ, và cùng Mẹ giải tỏ nỗi lòng yêu mến kính tôn Mẹ, trong lúc đàn vật của cô nhớn như gặm cỏ chung quanh. Tượng Đức Mẹ ở nhà nguyện đó là một tượng thô sơ, không có gì trang sức. Thấy thế, cô bé tìm cách may cho tượng một áo choàng đơn sơ. Một hôm, cô đi hái những bông hoa dại ngoài đồng, kết thành một triều thiên, rồi leo lên bàn thờ, đặt trên đầu tượng và nói:

- Lay Mẹ, con muốn đội trên đầu Mẹ một triều thiên vàng, rực rỡ những đá ngọc kia. Nhưng con nghèo quá. Vậy Mẹ hãy nhận lấy triều thiên hoa nghèo nàn này, và coi đây là biểu hiệu lòng con yêu mến Mẹ.

Lòng sùng kính phụng sự Mẹ Maria của cô bé mực đồng đạo hạnh ấy chỉ có những sắc thái nghèo khó nhưng chân thành như vậy, không có gì hơn.

Nhưng rồi ta sẽ thấy về phía Mẹ, Mẹ đã đáp lại lòng yêu mến và đức ân cần của cô như thế nào. Cô lâm bệnh nặng đến hồng lìa thế. Lúc ấy, có hai cha dòng đi qua trong vùng, ngồi nghỉ mệt dưới một gốc cây. Trời nóng bức, một cha ngủ thiếp đi mất, còn cha kia vẫn thức. Nhưng cả hai cùng được thấy một hiện tượng lạ. Một đoàn thiếu nữ thanh xuân từ xa đi tới, trong đó có một thiếu nữ đoan trang diễm lệ tuyệt vời. Một cha bèn hỏi xem thiếu nữ là ai, và đi đâu qua đây. Thiếu nữ trả lời:

- Ta là Mẹ Thiên Chúa. Ta và các nữ trinh đi sang làng bên thăm một trẻ nữ mục đồng sắp chết. Trước đây, em đó từng đến thăm viếng ta luôn.

Nói xong, hiện tượng biến mất. Hai cha dòng nói với nhau:

- Ta cũng phải đi thăm em bé đó xem sao.

Rồi cả hai cùng đi vào làng, và khi tìm được nhà cô bé, các cha liền vào thăm. Nhà cô là một túp lều nhỏ, cô nằm hấp hối trên một nấm rơm. Hai cha lên tiếng chào cô. Cô liền nói:

- Các cha hãy cầu xin Chúa cho xem chung quanh con bây giờ.

Hai cha quì xuống và được thấy Mẹ Maria như lúc nãy, một tay cầm triều thiên, đứng bên cô bé mà an ủi. Bỗng dung các trinh nữ kia cất tiếng hát và, nương theo tiếng ca dịu dặt hòa vang, linh hồn cô bé thoát xác phàm. Mẹ Maria đặt một triều thiên trên đầu cô, đón nhận linh hồn cô đem vào thiên đàng.

Ôi sung sướng biết bao cho người kính mến Đức Mẹ hết lòng theo hoàn cảnh của mình.

NGÀY 06: ĐỨC MẸ QUYỀN PHÉP VÀ NHÂN TỪ

Chúa Giêsu đã đặt Đức Mẹ làm Mẹ các giáo hữu, đồng thời đã ban quyền phép và nhân từ cho Người.

Đức Mẹ rất có quyền thế trước mặt Thiên Chúa, vì Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa.

Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, nên Đức Mẹ muốn sự gì thì Chúa Giêsu cũng ưng cho.

Có một lần bà thánh Brigitta nghe thấy Chúa Giêsu nói với Mẹ rằng: “Mẹ muốn sự gì, hãy xin thì sẽ được. Khi ở thế gian Con xin sự gì cùng Mẹ, Mẹ cũng cho. Ngày nay về trời Con từ chối Mẹ sao được! Mẹ muốn sự gì hãy xin thì sẽ được”.

Xin Mẹ hộ giúp chúng con đang khi vượt biển thế gian, khỏi sóng gió bão táp và đưa chúng con về tới bến bình an.

Thánh tích: Quý tuyên xưng về quyền thế cao cả của Đức Mẹ

Thánh Đôminicô (Đa Minh), ngày bắt đầu truyền bá phép lành hạt Mân Côi trong nước Pháp, bị nhiều người phản đối một cách mãnh liệt. Họ cho là những kinh ấy chỉ dành riêng cho đàn bà con gái. Nhiều người tìm cách phá đổ. Ở Carcassô cũng có một người ra mặt phản đối ông thánh. Chẳng may anh ta bị quỷ ám, anh ta xông xáo mọi nơi đánh đấm mọi người, suốt ngày tru tréo lẫn lộn.

Người ta bắt đem đến cùng thánh Đôminicô, xin người trừ quỷ. Thánh Đôminicô được dịp để làm sáng danh Đức Mẹ, người lấy tên Thiên Chúa mà hỏi quỷ rằng:

- “Trên trời, đừng kể Thiên Chúa Ba Ngôi, còn đáng nào mà y sợ hãi hơn cả”.

Quỷ liền tru tréo van lạy xin ông thánh ấy:

- “Người muốn biết thì tôi xin thưa cho mình người, chứ đừng bắt tôi xưng hô trước mặt công chúng, vì nguy khôn cho chúng tôi lắm”.

Thánh Đôminicô quỳ xuống nguyện rằng:

- “Lạy Mẹ, Mẹ truyền cho thần dữ này xưng ra điều con hỏi, để mọi người được biết”.

Thần dữ lại xin người rằng:

- “Chúng tôi xin người đừng bắt buộc chúng tôi nữa. Chúng tôi chẳng nói người cũng đã biết; vả lại đã có thiên thần sẽ bảo người, chúng tôi chỉ là những kẻ dối trá”.

Thánh Đôminicô lại quỳ xuống cầu nguyện. Bỗng thấy Đức Mẹ hiện xuống. Thần dữ khiếp kinh kêu la:

- “Ồ thù địch, sao đến đây bắt chúng tôi xưng ra những điều làm nguy khốn chúng tôi”. Rồi thần dữ lại la to hơn:

- “Ồ mọi người, hãy nghe lời này: Đức Mẹ rất thánh là Mẹ Thiên Chúa đủ quyền thế giữ gìn mọi người khỏi lửa hỏa ngục. Ai hết lòng sùng kính Người thì thoát khỏi tay chúng tôi. Nếu chẳng có Người, thì nhiều người đã phải hư đi. Người yêu thương và phù hộ cho những người siêng năng lần hạt Mân Côi”.

Nói đoạn, thần dữ ra khỏi người ấy. Người ta thấy thần dữ xưng hô quyền thế Đức Mẹ thì thêm lòng cậy trông kính mến Người, và siêng năng lần hạt hơn.

NGÀY 07: ĐỨC MẸ BẦU CỬ CHO TA TRƯỚC MẶT THIÊN CHÚA

Chính Chúa Giêsu đã đặt Đức Mẹ làm Mẹ bầu cử cho ta, khi Người hấp hối trên Thánh Giá.

Đức Mẹ hằng bầu cử cho mọi người chẳng từ bỏ ai, dù tội lỗi. Người sẵn lòng xin cho người ta mọi ơn phần hồn, phần xác, miễn là người ta biết chạy đến kêu xin Người bầu cử.

Đức Mẹ nói cùng thánh Brigitta rằng: “Chẳng ai ở thế gian dù vô phúc thế nào, mà Mẹ chẳng thương yêu nâng đỡ”.

Người xin ơn sám hối cho những tội nhân. Người xin ơn an ủi cho người khổ cực. Người xin ơn mạnh sức cho kẻ giao chiến. Người xin ơn vững vàng cho kẻ nhân đức. Người xin ơn cho mọi người, cậy trông kho vô tận của công nghiệp Chúa Giêsu, Con Người. Nhớ đến những đau khổ của mình đã chịu, nhớ đến những giọt máu cuối cùng của mình đã phải đổ ra, nhớ đến cái chết khổ nhục của mình trên Thánh Giá, lẽ nào Chúa Giêsu chẳng ban ơn cho người được Đức Mẹ bầu cử.

Đức Mẹ bầu cử cho ta nhất là khi ta hấp hối trên giường bệnh.

Giờ chết là giờ nguy hiểm nhất, là giờ giao tranh ác liệt giữa linh hồn và thân dữ. Thân dữ lợi dụng lúc ta yếu liệt tìm cách lôi ta theo chúng, nhưng lúc đó cũng là giờ Đức Mẹ săn sóc ta hơn hết. Người hằng ở bên giường ta để khuyên nhủ, an ủi, nâng đỡ ta trước những cám dỗ của thân dữ. Đức Mẹ lại bầu cử cho ta trong giờ Chúa xét xử ta. Người bảo bà thánh Gertrudê rằng:

- “Mẹ nâng đỡ người ta trong lúc sống, Mẹ bênh vực họ trong giờ Chúa xét xử”.

Lạy Mẹ Maria, là Mẹ nhân ái. Mẹ là Đấng bầu chữa chúng con. Xin Mẹ giúp chúng con, khi sống được làm tôi Chúa cho xứng đáng, lúc chết được chết lành trong tay Mẹ. Lại xin Mẹ bênh vực chúng con trước tòa Chúa xét xử, để chúng con được hưởng hạnh phúc cùng Mẹ đời đời.

Thánh tích

Hoàng đế nước Anh đem quân chinh phục nước Pháp, Hoàng hậu cũng theo vua đi dự chiến. Hoàng đế hạ lệnh bao vây thành Calêsiô. Dân làng ấy phản kháng mãnh liệt. Cuộc bao vây kéo dài. Vì cạn lương thực, viên chỉ huy sai người đến xin hàng và dùng giết dân.

Vua phần nộ vì đã phải giao chiến lâu ngày, phải hao binh tổn tướng, bắt phải nộp chìa khóa các cửa thành và cùng với sáu người cấp chỉ huy.

Sáu người tình nguyện hy sinh để cứu cả dân. Họ phục lạy trước Hoàng hậu, thảm thiết van xin: “Thưa Bà, Bà có quyền thế trước mặt hoàng đế. Xin bà cứu chúng tôi khỏi chết”.

Hoàng hậu động lòng thương, tâu vua rằng: “Thưa Hoàng đế, 6 người này đáng phải xử chết, nhưng xin Hoàng đế vì tôi, mà tha cho họ”.

Nghe lời Hoàng hậu nói, vua nguôi giận trả lời: “Được, Mẹ đã xin, thì con tha cho chúng”.

Hoàng hậu đây là hình bóng chỉ Đức Mẹ.

Khi phạm tội đáng Chúa xử án chết đời đời, nhưng nhờ Đức Mẹ bầu cử, Chúa đã tha cho ta.

Ôi! Đức Mẹ quyền thế và thương yêu ta dường nào. Ta hãy tin tưởng ở Người.

NGÀY 08: TRÁI TIM MẸ TRỌN HẢO VÀ ĐẦY LÒNG TỪ ÁI

Trái tim Mẹ trọn hảo và rất đáng kính, vì là trái tim của Đấng làm Mẹ Thiên Chúa, vì là đền thờ của Thiên Chúa Ba Ngôi ngự trị, vì Đức Mẹ đầy đủ mọi nhân đức. Trái tim Đức Mẹ như thánh điện, chứa đựng cả Ba Ngôi Thiên Chúa.

Trái tim Mẹ đầy lòng từ ái. Người thương yêu ta hơn mọi đấng thánh.

Một tràng hoa quần chung quanh, tượng trưng những lời an ủi ngọt ngào phát ra từ trong tim Mẹ. Ai nhìn qua trái tim Mẹ mà chẳng cảm thấy tình yêu của Mẹ dạt dào lai láng?

Vậy ta phải hết lòng mến yêu trái tim Mẹ, năng cầu xin trái tim Mẹ cho kẻ có tội, cho kẻ khô khan ngoan cố: Trái tim Mẹ hay nâng đỡ những ai sa ngã, những kẻ lầm lạc.

Lạy trái tim Mẹ vẹn sạch rất thánh đầy lòng thương yêu loài người chúng con là những kẻ có tội, dám ngửa mặt xin trái tim Mẹ cho chúng con được thực lòng thống hối, cho chúng con bắt chước Mẹ, ăn ở liêm chính, giữ lòng thanh sạch. Xin Mẹ rộng mở trái tim cho chúng con ẩn náu, ẩn náu trong tình yêu Mẹ. Xin Mẹ thêm lửa mến trong lòng chúng con. Chúng con khao khát mến Chúa và Mẹ đời đời.

Thánh tích: Dâng giáo xứ cho Trái Tim Mẹ

Ở Balê có một xứ gọi là xứ Đức Mẹ thắng trận. Ngày trước giáo dân xứ ấy rất khô khan, mê tiền của, mê chơi bời sống rất xa hoa. Tinh thần đạo hầu như mất hẳn. Cha xứ lo buồn, đêm ngày cầu xin cho con chiên biết đường trở về cùng Chúa. Năm 1836, đang khi người dâng lễ cầu xin cho những tội nhân ấy, thì nghe tiếng bảo rằng: “Hãy dâng con chiên mình cho trái tim vẹn sạch Đức Mẹ”. Hiểu biết lời Chúa dạy, cha đã dâng con chiên toàn xứ cho trái tim Đức Mẹ. Người khuyên bảo ít nhiều người hợp ý mà cầu xin trái tim Mẹ. Người lập hội Trái tim vẹn sạch Đức Mẹ trong xứ, ra sức cầu nguyện cho dân thành tội lỗi ấy được trở lại. Ít lâu sau, giáo dân xứ ấy đã trở nên rất sốt sắng hơn các xứ khác ở Balê. Những kẻ có tiếng là tội lỗi đã dần dần hối cải, và được trái tim Mẹ thương ban nhiều ơn phần hồn phần xác.

Từ đó, phong trào tôn sùng trái tim Mẹ càng ngày càng lan rộng trong các nơi.

NGÀY 09: ĐỨC MẸ LÀ GƯƠNG MẠNH TIN

- Khi Sứ thần truyền tin cho Người sẽ chịu thai và sinh con, nhưng người vẫn còn trinh khiết. Một sự mâu nhiệm cao cả vượt quá sức hiểu biết của loài người. Nhưng Đức Mẹ vẫn tin theo lời ấy.
- Khi Đức Mẹ đi thăm Bà Isave, Bà khen Đức Mẹ rằng: “phúc cho Bà vì Bà đã tin những điều Sứ thần”.
- Dù Chúa Giêsu phải lánh sang nước Ai Cập để thoát khỏi tay độc dữ của vua Hêrôđê, Đức Mẹ vẫn tin thật Con mình là vua cả toàn năng.
- Dù Chúa Giêsu sống như một thường dân trong xưởng thợ Nazareth, Đức Mẹ vẫn tin thật Con mình vừa là người vừa là Vua cả trời đất.

- Dù Chúa Giêsu phải chết khổ nhục bên những tay trộm cướp, Đức Mẹ vẫn tin Con mình sẽ sống lại vinh hiển.

Phần ta thế nào? Ta có bắt chước Đức Mẹ, vững vàng tin theo cùng suy phục những màu nhiệm trong đạo chăng? Có tin thật những điều Giáo Hội thay mặt Chúa dạy phải tin chăng?

Biết bao người Công giáo còn mê tín, còn tin ở thiên văn, địa lý, ở số, ở vận, ở mồ mả đất cát, mà nghi nhờ những màu nhiệm cao cả trong đạo. Họ tin như kẻ rối đạo.

Biết bao kẻ lúc được thịnh sự, thì đức tin vững vàng. Phải bước gian châu, họ nghi ngờ, trách móc Thiên Chúa. Họ đổ xô đi xem bói, gieo quẻ... Đức tin của họ thật mong manh.

Đức tin là cội rễ mọi nhân đức. Kinh thánh dạy rằng: Ai thiếu đức tin, thì không thể đẹp lòng Thiên Chúa, và phải Chúa luận phạt.

Lời thánh Giacôbê xưa: “Đức tin không việc làm là đức tin chết”.

Nhiều người tin nhưng sống như kẻ không có đức tin. Họ tin có đời sau, có ngày xét xử, có thưởng phạt, có thiên đàng hỏa ngục, nhưng họ vẫn sống chìm đắm trong đồng tội.

Họ tin mười giới răn Thiên Chúa, tin lề luật Giáo Hội, nhưng họ vẫn bê trễ đạo, vẫn hiềm thù ghen ghét, vẫn lỗi phép công bằng, vẫn mê theo xác thịt. Đôi khi họ làm được vài việc đạo đức, nhưng chỉ để phô trương để khoe với thiên hạ. Công việc của họ không đưa lại kết quả gì, vì đức tin của họ đã chết.

Vậy ta hãy xét đời sống của ta để biết rõ đức tin của ta thế nào: việc làm lời nói cách ta ăn ở sẽ chứng tỏ đức tin của ta.

Ta hãy bắt chước các thánh tông đồ kêu xin Chúa: “Lạy Chúa xin thêm đức tin cho con”.

Thánh tích: Đạo Chúa êm ái... làm con Chúa muộn...

Xưa bên Pháp có một cô gái 18 tuổi bỏ nhà ra đi nghe theo dực tình. Cha mẹ họ hàng bắt về, nhưng cô không nghe. Cô ta dong duổi được 10 năm, thì mắc bệnh thổ huyết. Bấy giờ cô mới tỉnh ngộ tìm về nhà, được ít lâu thì qua đời. Người ta thuật lại lúc cô ta nằm liệt trên giường bệnh. Thỉnh thoảng cô tỏ vẻ buồn sầu, đôi mắt ướt lệ, cô nức nở khóc. Cha mẹ hỏi cô tại sao khóc thì cô trả lời: “Tôi có đạo nhưng đời sống của tôi như người vô thần, như người mất đức tin. Mai ngày tôi đến trước tòa Chúa, sẽ bị Chúa xét xử thẳng nhật, Đức tin chẳng làm ích gì cho tôi, một thêm hình phạt rất nặng cho tôi.

Ôi! Vô phúc cho tôi! Giá như Chúa cho tôi sống được vài năm nữa, tôi sẽ làm hết mọi sự Chúa truyền dạy”.

Rồi cô ta lại nức nở khóc. Trong giây phút cuối cùng, cô mới nhận rõ: Đức tin không có việc làm là đức tin căn cỗi không sinh ích gì cho kẻ tin.

NGÀY 10: ĐỨC MẸ LÀ MẸ CẬY TRÔNG

Nhờ lòng cậy trông vững vàng của Đức Mẹ, các tông đồ, các giáo hữu không hề sờn lòng nản chí trong cơn bắt bớ tàn phá đạo thánh Chúa, sau khi Chúa Giêsu đã về trời. Vì thế, kinh “Lạy Nữ Vương” đã xưng Đức Mẹ là “làm cho chúng con được cậy”.

Chẳng những Đức Mẹ làm gương cho ta về sự trông cậy vững vàng mà còn giúp những ai nản lòng được vững tâm trông cậy nữa. Trong các tội, không có tội nào nguy hiểm và có thể hại ta bằng tội ngã lòng cậy trông Thiên Chúa.

Đó là tội Cain xưa tự bảo mình rằng: “Tội tôi nặng quá, chẳng có lẽ nào Chúa tha cho tôi được”. Đó cũng là tội Giuđa xưa, sau khi bán Chúa, đã đi thắt cổ chết khôn nạn. Người mắc tội ấy

khốn nạn hơn ai hết, vì nghĩ rằng: chẳng còn cách gỡ mình, cho khỏi được nữa.

Chúng ta hãy chạy lại cùng Đức Mẹ, Người là Mẹ nhân từ của chúng ta, Mẹ chúng ta chỉ biết thương yêu mà không muốn oán phạt ai. Các thánh ví Đức Mẹ như tàu Noe: tàu Noe xưa cứu sống gia đình ông. Ngày nay Đức Mẹ cứu chúng ta khỏi hỏa ngục.

Trên đời, ta phải chịu đựng bao đau khổ, cố gắng, hy sinh, phần hồn phần xác. Vậy hãy vui chịu, và phó dâng cho Chúa, và cây trồng vững vàng Chúa sẽ trả công vô cùng cho ta trên thiên đàng.

Lạy Mẹ, là Mẹ cây trồng xin giúp chúng con được lòng cây trồng Chúa vững vàng, để chúng con đủ sức chịu mọi gian lao khổ khó ở đời này, để lập công hưởng phúc đời sau. Amen.

Thánh tích: Đọc kinh “Xin Hãy Nhớ”

Hồi thánh Phanxicô còn thanh niên là một học sinh, Chúa để ma quỷ cám dỗ người về sự nản lòng cây trồng.

Tự nhiên người tự bảo: “Tội tôi nặng lắm, tôi đã mất nghĩa cùng Chúa, các việc lành tôi đều ra vô ích. Chắc chắn tôi sẽ bị thiêu đốt trong hỏa ngục”. Ý tưởng ấy luôn luôn ám ảnh người.

Dù đã lấy nhiều lễ để chống trả lại ý tưởng ấy cũng vô ích. Người lấy sự ấy làm cay cực lắm! Lại có sự này càng làm cho người đau khổ hơn nữa là lòng ra khô khan nguội lạnh, chán nản việc thờ phượng.

Nhưng dù sao, người không bao giờ bỏ các việc lành quen làm hằng ngày. Người lại luôn luôn kêu van và cây trồng vào Đức Mẹ, vì người tin rằng Đức Mẹ chẳng hề từ chối ai. Người bị cám dỗ như vậy đã gần hai tháng, mà chẳng thấy giảm bớt chút nào. Một hôm, đi học về, qua cửa nhà thờ, người liền vào nhà thờ cầu nguyện trước tượng Đức Mẹ. Người nguyện rằng: “Lạy

Thánh Nữ Đồng Trinh Maria, là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ, mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhận lời... Xin Mẹ đoái thương cứu chữa con khỏi cơn cám dỗ này”. Rồi người lần hạt, và hứa sẽ lần hạt kính Đức Mẹ mỗi ngày trong đời mình.

Cầu nguyện và khấn hứa đoạn, người cảm thấy bằng yên, vui mừng, không còn áy náy lo buồn, lại được tươi tỉnh khỏe mạnh phần xác như trước. Từ bấy giờ Thánh Phanxicô chẳng bị cám dỗ nản lòng cây trông như xưa nữa. Suốt đời, người hằng nhớ ơn và cầu xin Đức Mẹ.

Chớ gì hết mọi người chúng ta luôn luôn noi gương lành của Thánh Phanxicô như vậy.

Kinh Hãy nhớ

Lạy Thánh Nữ Đồng Trinh Maria là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ, xin bầu chữa cứu giúp mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhận lời.

Nhân vì sự áy con lấy lòng trông cậy than van, chạy đến sấp mình xuống dưới chân Đức Mẹ, là Nữ Đồng Trinh trên hết các kẻ đồng trinh. Xin Đức Mẹ đoái đến con là kẻ tội lỗi.

Lạy Mẹ là Mẹ Chúa Cứu Thế, xin chớ bỏ lời con kêu xin, một dù lòng thương mà nhận lời con cùng. Amen.

NGÀY 11: ĐỨC MẸ LÀM GƯƠNG MẸN CHÚA

Lửa kính mến bốc cháy trong lòng Đức Mẹ mạnh sức đến nỗi nếu Chúa không giữ Người thì Người chẳng sống được vì vốn lửa kính mến mạnh sức làm cho người ta hao mòn kiệt sức đi dần dần.

Sau khi Chúa Giêsu về trời, tuy xác Đức Mẹ còn ở thế gian, nhưng lòng trí hằng đem về trời hợp cùng Chúa Giêsu và theo

như nhiều thánh dạy: Đức Mẹ hao mòn héo hắt dần vì lòng mến Chúa, chẳng phải vì già nua hay bệnh tật gì. Ôi! cái chết êm ái hạnh phúc dường nào! Chớ gì ta được chết như vậy.

Có nhiều lẽ buộc ta kính mến Chúa: Trước hết vì Chúa là Đấng quyền phép cao trọng đã dựng nên và gìn giữ ta, đã sai Con Một xuống cứu chuộc ta, hằng ban ơn giúp sức cho ta tránh tội làm lành, lại hứa ban phúc thiên đàng cho ta. Bấy nhiêu lẽ chưa đủ giục ta kính mến Chúa ư? Bấy nhiêu ơn trọng Chúa ban, chưa đủ để ép ta trả nghĩa ư. Vậy phải xét: xưa nay ta kính mến Chúa thế nào?

Lạy Mẹ Maria chúng con khô khan nguội lạnh mê tham của cải, vui hèn thế gian, chúng con còn kém lòng mến Chúa biết bao. Vậy lạy Mẹ, xin Mẹ hãy lấy tàn lửa kính mến trong lòng Mẹ để đốt cháy lòng chúng con kính mến Chúa và Đức Mẹ ở đời này và được yêu mến mãi mãi trên thiên đàng.

Thánh tích

Xưa trong nước Pháp, có một võ quan, cha mẹ mất sớm và chẳng được dạy dỗ gì về đạo Thiên Chúa, nên ông không biết gì về Thiên Chúa, không thuộc kinh và cũng chẳng biết gì về kính mến Thiên Chúa nữa. Ông tòng quân từ lúc 18 đến 50 tuổi.

Lúc mãn khóa, ông về quê. Một hôm đi đường, ông vào trọ trong nhà người bạn đạo đức sốt sắng. Hôm sau là chủ nhật, người bạn rủ ông đi lễ, ông liền nhận lời, cốt đi cho đỡ buồn. Ông đến nhà thờ lúc bốn đạo đang làm việc kính Đức Mẹ và sau đó ông được nghe một linh mục giảng về lòng nhân lành của Đức Mẹ. Ông chú ý nghe và lấy làm vui lắm.

Chủ nhật sau, ông tự ý đi lễ cốt ý để nghe giảng về Đức Mẹ và xem ảnh tượng Người. Dần dần ông thấy lòng mình mộ mến Đức Mẹ. Nhờ lòng Đức Mẹ thương con chiên lặc, soi sáng cho ông ăn năn trở lại. Sau đó, ông xin học đạo. Ngày thứ năm tuần thánh năm ấy, ông được chịu lễ lần đầu. Linh mục giải tội cho

ông kể lại rằng: “Cách ông khiêm nhường hỏi cải làm tôi cảm động không cầm được nước mắt”. Xung tội chịu lễ xong, ông thấy bằng yên vui mừng quá và kêu lên rằng: “Ôi! tôi không ngờ đạo Thiên Chúa êm ái và làm cho người ta hoan lạc dường nào. Ôi! bấy lâu không theo đạo thì tai hại biết bao!”

Từ đây ông giữ đạo rất sốt sắng và hằng cảm tạ Đức Mẹ liên cho đến trọn đời.

NGÀY 12: ĐỨC MẸ LÀM GƯƠNG ĐỨC YÊU NGƯỜI

Cứ bản tính tự nhiên, Thiên Chúa phú cho người mẹ lòng yêu con rất bao la, dù là đứa con rất nghịch. Đức Mẹ là Mẹ chúng ta, Người đã nhận chúng ta là con, thì Đức Mẹ không thương yêu chúng ta sao được.

Thánh Inhaxiô tử đạo nói: “Khi Đức Mẹ còn sống ở thế gian, Người đã tỏ lòng thương yêu người ta hết sức. Thấy ai phải đau khổ ốm đau coi như chính mình phải những nỗi khổ sở ấy. Ai gặp sự rủi ro, Người liền thăm viếng yên ủi và cầu cho người ấy”.

Ở thế gian mà Đức Mẹ đã thương yêu loài người chúng ta dường ấy, phương chi bây giờ Người đang hưởng hạnh phúc vì có quyền cao chức trọng trên trời, lẽ nào chẳng thương xem giúp đỡ chúng ta hơn.

Theo gương Đức Mẹ, ta hãy thương yêu người đồng loại như chính mình ta. Ta hãy yêu người ta vì Thiên Chúa. Ta hãy thương yêu những kẻ túng nghèo, đau khổ, tàn tật, hãy thương yêu người thù địch của ta. Vì mọi người đều là con Thiên Chúa. Ta hãy thương yêu thật trong lòng, trong việc làm, trong lời cầu nguyện.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ thương yêu chúng con quá bội. Vì thương yêu, Mẹ đã phó Con rất yêu quý Mẹ chịu chết để cứu chúng

con. Xin Mẹ giúp chúng con hiểu giá trị của đức yêu người, để chúng con noi gương Mẹ mà thương yêu mọi người vì lòng kính mến Chúa.

Thánh tích: Nữ tu bỏ dòng, Mẹ Maria thay thế

Truyện này do thánh Ligorio kể. Phúc, một thiếu nữ xinh đẹp nét na đạo hạnh, xin vào tu dòng. Chị làm gương tốt cho chị em, nhất là lòng mến Đức Mẹ. Mẹ bề trên thấy chị là người đạo đức hơn ai thì trao công việc giữ nhà thờ cho chị. Chị Phúc ngày thêm nhân đức và lòng mến Chúa yêu người.

Bấy giờ có một chàng thanh niên sang trọng hay vào nhà thờ đọc kinh cầu nguyện. Chàng thấy chị Phúc xinh đẹp nét na thì đem lòng luyến ái. Từ đó chàng dùng dịp đọc kinh để được xem thấy chị Phúc, lại cố tìm để gần gũi trò chuyện với chị nữa.

Ban đầu chị Phúc thấy chàng thanh niên đó nhìn ngắm mình, thì lấy làm khó chịu và khinh ghét lắm, nhưng dần dần xiêu lòng và liệu mình trò chuyện cùng chàng nọ. Chẳng bao lâu, 2 bên yêu nhau, quyết đem nhau đi nơi khác.

Khi chị Phúc sắp trốn nhà dòng thì đem chìa khóa nhà thờ để dưới chân tượng Đức Mẹ rồi quỳ gối thở than rằng: “Lạy Mẹ nhân lành xin Mẹ thương tha thứ sự bội bạc của đứa con tội lỗi này. Con không đáng làm con Mẹ nữa, đây con trao trả chìa khóa, áo nhà dòng và mọi việc làm cho Mẹ”. Rồi chị mở cổng ra đi theo tiếng gọi của dục tình.

Nhưng khôn thay hoan lạc thế gian thật mau tan như mây khói. Cặp uyên ương ấy đưa nhau đi ở một phương xa, tận hưởng vui sướng xác thịt được 15 năm thì lại chán ghét nhau.

Một hôm, Phúc ra chợ gặp bà mua bán cho nhà dòng xưa (Phúc biết bà ta mà bà ta không nhận ra Phúc). Phúc liền hỏi: “Thưa bà, bà có biết chị Phúc không?” Có, bà kia đáp, tôi quen biết chị ấy đã lâu: chị ấy là người đạo đức nhất nhà dòng, hiện nay chị đang giữ việc coi nhà thờ, mở cửa cho người ta vào cầu nguyện.

Phúc nghe nói rất ngỡ, định tâm tàng hình trở về nhà dòng xem hư thực thế nào?

Lúc đến nhà dòng, cô Phúc nói với người gác cổng: “Bác làm ơn cho tôi gặp chị Phúc”. Chờ một lát, người gác cổng trở ra nói với Phúc rằng: “Cô Phúc sắp ra đây”, rồi y trở vào. Bấy giờ Phúc trông lên, thấy Đức Mẹ ăn vận như tượng Đức Mẹ trong nhà thờ lúc chị trao chìa khóa, áo nhà dòng mười lăm năm về trước. Thấy thế, chị sợ hãi bối rối quá, nhưng Đức Mẹ bảo rằng: “Phúc con ơi! Đã 15 năm nay, con bỏ nhà dòng, Mẹ đã phải trách làm mọi việc thay cho con, để giữ tiếng tốt cho con, và bây giờ con hãy lấy chìa khóa nhà dòng này và lại tiếp tục công việc xưa. Con hãy ở lại trong nhà dòng mà ăn năn sửa mình lại, Chúa sẵn lòng tha thứ cho con; con hãy an lòng, tội con chưa ai biết cả”. Nói đoạn Đức Mẹ biến đi.

Chị Phúc thấy Đức Mẹ thương mình dường ấy, thì vui mừng nước mắt dàn dụa và quyết tâm vâng lời Đức Mẹ trở vào dòng và từ đây hằng ăn năn đền tội mình cho đến chết. Lúc hấp hối, chị tỏ mọi sự trước sau để thiên hạ muôn đời ca tụng lòng nhân lành Đức Mẹ đối với loài người...

NGÀY 13: ĐỨC MẸ LÀ MẸ TRINH KHIẾT

Thời Đức Mẹ, người đời khinh chê người giữ mình khiết trinh. Các thiếu nữ Do Thái đều kết bạn cả, và ai không có con thì người đời cho là hạng người bất hạnh. Vì Chúa Giêsu chưa xuống thế dạy cho người ta biết quý trọng đức trinh khiết.

Khi Đức Mẹ ở trong đền thờ Giêrusalem, nhờ Chúa soi sáng, Người hiểu nhân đức ấy rất trọng và đẹp lòng Chúa, nên dù thiên hạ chê cười, Đức Mẹ cũng quyết khấn giữ mình khiết trinh trọn đời.

Vì thế, thánh Bônaventura gọi Đức Mẹ là Đấng tiên phong các thánh trinh khiết, vì Người khấn giữ mình trinh khiết trước hết

mọi người. Người quý trọng nhân đức này đến nỗi thà mất chức làm Mẹ Con Thiên Chúa chẳng thà mất đức trinh khiết. Khi Sứ thần Gabriel truyền tin Người sẽ thụ thai sinh Chúa Giêsu, thì Người không vui mừng ngay và cũng không nhận lời Sứ thần ngay, nhưng Người thưa rằng: “Tôi đã khẩn giữ mình khiết trinh, thì còn chịu thai và sinh con làm sao được?”

Sứ thần thưa lại: “Bà thụ thai sinh con không theo thói người đời, nhưng bởi phép Chúa Thánh Thần, nên dù sinh con, bà vẫn còn đồng trinh”.

Đức Mẹ mới ưng nhận và đáp lại: “Này tôi là tôi tá Chúa, tôi vâng lời Sứ thần truyền”.

Đề ca ngợi Đức Mẹ Trinh khiết, Giáo Hội đã mượn lời Kinh Thánh: “Maria, Mẹ tốt đẹp mọi bề, Mẹ chẳng vương bóng tội; Mẹ đẹp hơn ánh trăng, sáng hơn mặt trời. Mẹ là hoa huệ trắng mọc giữa bụi gai”.

Chẳng những Đức Mẹ trinh khiết hơn mọi người thế gian mà còn hơn các thiên thần, vì thế Ngôi Hai Thiên Chúa đã chiếm lòng Người làm bàn thờ ngự chín tháng tròn.

Thánh Augustinô nói: “Người trinh khiết sẽ là thiên thần dưới đất”. Thiên Chúa không buộc ai ở trinh khiết, nhưng buộc mọi người giữ đức ấy trong bậc mình, người ở bậc vợ chồng, phải giữ nghĩa vợ chồng cùng nhau ăn ở cho xứng đáng là con cái Chúa, đừng theo xác thịt ăn ở như loài vật.

Bấy lâu nay, ta có giữ đức sạch sẽ trong bậc mình không, biết bao lần ta mê theo xác thịt, làm dơ bản linh hồn. Vậy ta hãy quyết tâm hồi cải và thưa cùng Mẹ.

Lạy Mẹ Maria, Nữ vương các thánh trinh khiết, gương mẫu những ai muốn giữ nhân đức trinh khiết. Xin Mẹ giúp chúng con kìm hãm xác thịt, để chúng con giữ linh hồn trong trắng đáng làm con Mẹ ở đời này và đời sau vô cùng.

Thánh tích: Quý đức trinh khiết...

Nhân dân sống hai bên chân núi Anpơ (Alpes) là những người hiền lành, ngay thẳng, đạo đức. Hồi hai nước Pháp và Áo giao chiến dân này phải khổ sở thiệt hại rất nhiều. Đàn bà phụ nữ phải ẩn tránh vào rừng núi cho khỏi quân giặc hãm hiếp. Maria, một cô gái 18 tuổi, chưa kịp trốn đi, bỗng có quân Áo xông vào nhà định bắt. Cha của Maria chạy ra ngăn cản bị chúng đâm chết tại chỗ. Maria sợ hãi, thà chết chẳng thà thất trinh, chạy lên một ngọn đồi. Thấy quân giặc tróc nã đến gần hết đường trốn chạy. Maria cậy trông Đức Mẹ, ngược mắt nhìn lên trời và nguyện rằng: “Lạy Mẹ Maria, Nữ vương các thánh trinh khiết, xin cứu thoát con”. Nói đoạn, Maria tự đỉnh đồi gieo mình xuống. Quân giặc thấy cô gái liều thân như vậy thì kinh sợ. Chúng ngỡ rằng Maria vỡ đầu gãy cổ, nát thịt gãy xương.

Ôi! ngợi khen lòng nhân lành Đức Mẹ chẳng bỏ lời những ai cậy trông Người. Quân giặc phải bỏ ngõ biết mấy, khi nhìn xuống chân đồi, thấy Maria đang bình tĩnh quì gối cầu nguyện. Thấy sự lạ lòng làm vậy, chúng về trại, chúng kể lại phép lạ chính mắt đã thấy cho anh em đồng ngũ nghe... Nhờ vậy, từ hôm ấy quân lính Áo không đi hãm hiếp dân chúng nữa.

Còn Maria, tạ ơn Đức Mẹ đoạn, cô liền vào đồn lính Pháp kể sự lạ Đức Mẹ đã cứu mình. Ai nấy đều ca ngợi Đức Mẹ và xây một bàn thờ ở chân đồi, chỗ Maria gieo mình xuống, để ghi dấu muôn đời lòng nhân từ Đức Mẹ đối với con cái trông cậy Người.

NGÀY 14: ĐỨC MẸ LÀM GƯƠNG ĐỨC KHÓ NGHÈO

Từ thuở nhỏ, Đức Mẹ đã hiểu biết giá trị đức khó khăn, nên Người khẩn giữ nhân đức ấy từ lúc còn thơ ấu. Theo linh mục Casiniô: Đức Mẹ thuộc dòng họ vua Đavit, nên Người dâng vào

đền thờ và làm phúc cho kẻ khó khăn, chỉ giữ lại một phần nhỏ để nuôi mình.

Chính Đức Mẹ đã nói sự ấy cho thánh nữ Brigitta rằng: “Mẹ đã khẩn giữ đức khó khăn từ thuở nhỏ, của cải cơ nghiệp ông cha để lại, Mẹ đã phát cho người nghèo khó cả”.

Thánh Giuse, bạn Người cũng là người khó khăn. Vàng bạc ba vua dâng lúc sinh Chúa trong hang Belem, Người cũng dùng để giúp đỡ người nghèo đói.

Khi dâng Chúa Con vào đền thờ, Đức Mẹ theo thói người túng nghèo, lấy đôi chim câu để chuộc con. Chẳng những Đức Mẹ không xấu hổ, không giấu mà còn muốn người đời biết mình là người nghèo khó nữa.

Lúc sinh Chúa Giêsu, khi đem Người trốn, Đức Mẹ đã chịu thiếu thốn mọi sự.

Sau khi Chúa về trời, Đức Mẹ sống một đời thiếu thốn với môn đệ Gioan. Khi chết chỉ có áo cũ trở lại cho chị em họ mà thôi.

Người đời hay khinh chê những người nghèo khó. Tục ngữ rằng: “Người đời chuộng của chuộng công. Nào ai có chuộng tay không bao giờ”.

Thật, chẳng nhân nghĩa gì hơn nhân nghĩa tiền.

Thói đời thì thế, nhưng Chúa Giêsu, là Chúa của mọi vật thì trái hẳn lại. Người phán: “Phúc cho người khó khăn, vì Thiên đàng là của họ”.

Chẳng những Chúa khen cùng chúc phúc cho người khó khăn mà chính Chúa đã sống cuộc đời khó khăn hơn ai hết, từ khi sinh trong hang đá Belem, đến lúc chết gục trên Thánh Giá, không còn một tấm vải che thân.

Vậy nếu ta gặp bước khó khăn, ta hãy lấy làm vinh dự vì được sống cuộc đời như Chúa và Đức Mẹ xưa. Nếu Chúa ban cho ta giàu có dư dật, ta đừng đem lòng triu mến quá lẽ. Hãy dùng nó

mà giúp đỡ kẻ bần hàn, Hãy dùng nó như chiếc thang giúp ta bước lên thiên đàng. Ai làm phúc cho người nghèo khổ, ấy là cho Thiên Chúa vậy, sau này Chúa sẽ trả lại bội hậu trên thiên đàng.

Lạy Mẹ, xin Mẹ giúp chúng con sống cuộc đời khó khăn, không mê tham của cải hư hèn, một biết dùng nó cho đẹp lòng Chúa và giúp ích cho hồn và xác chúng con.

Thánh tích: Thánh Mactinô giúp người nghèo

Hồi thánh Mactinô còn thanh niên và chưa trở lại đạo: thời kỳ tại ngũ, đóng ở tỉnh Ambianô (nước Pháp), gặp một người hành khất tả tơi. Y xin Mactinô chiếc áo vì đang mùa đông giá lạnh, Mactinô thấy y rét run cầm cập khôn nạn quá, động lòng thương. Nhưng tiền không có, Mactinô liền rút gươm cắt đôi áo đang khoác cho y một nửa.

Đêm sau, lúc đang ngủ, Mactinô thấy Chúa Giêsu mặc nửa chiếc áo khoác, đã cho người hành khất hôm trước, hiện ra cùng mình có các sứ thần châu chực chung quanh. Đồng thời nghe thấy Chúa nói cùng sứ thần: “Nửa áo này, là của Mactinô, chưa được rửa tội đã cho ta đây”. Nói đoạn Chúa biến đi.

Bấy giờ, Mactinô hiểu biết ngay: làm phúc cho người nghèo khổ cũng là như giúp đỡ chính Chúa Giêsu vậy.

Sau đó nhờ ơn Chúa giúp, Mactinô chịu rửa tội, rồi từ biệt thế gian dâng mình cho Chúa sau làm giám mục, khuyên được nhiều người trở lại đạo. Mactinô sống thánh thiện, sau được phong thánh và làm nhiều phép lạ.

Phần chúng ta có hết tình thương giúp kẻ nghèo khổ không?

NGÀY 15: ĐỨC MẸ LÀM GƯƠNG VIỆC CẦU NGUYỆN

Đời Đức Mẹ là đời cầu nguyện liên li. Lúc thức lúc ngủ, khi vui khi buồn, không lúc nào Đức Mẹ thôi hướng lòng trí về Thiên Chúa.

Hồi lên 3 tuổi, Người dâng mình trong đền thờ cho để đọc kinh cầu nguyện đêm ngày. Khi Sứ thần truyền tin cũng là lúc Đức Mẹ đang cầu nguyện. Lúc Chúa Giêsu sống lại đến yên ủi Đức Mẹ thì cũng là lúc Người đang cầu nguyện. Lại khi Chúa Thánh Thần hiện xuống thì Đức Mẹ cũng đang cùng các tông đồ cầu nguyện nữa.

Thánh Augustinô nói: “Cầu nguyện là chìa khóa mở cửa thiên đàng”. Thánh Anphongso Ligoriô lại quả quyết: “Ai cầu nguyện, sẽ rời linh hồn, ai không cầu nguyện, thì dễ mất linh hồn.” Bà thánh Têrêsa mẹ nói: “Ai không cầu nguyện thì tự mình đi xuống hỏa ngục, không cần ma quỷ nào đẩy nó vào”. Vậy, ta muốn cứu linh hồn mình thì phải noi gương Đức Mẹ mà cầu nguyện. Cầu nguyện liên, cầu nguyện sốt sắng và theo ý ngay lành.

Buổi sáng ta hãy cầu nguyện, vì lời nguyện lúc này như là của nuôi linh hồn mạnh sức chiến đấu cùng ma quỷ và lập công. Buổi tối, trước khi ngủ ta hãy ép mình đọc kinh để cảm tạ Chúa đã ban ơn giúp sức ta làm việc cả ngày và cũng để xin Người gìn giữ hồn xác ta ban đêm nữa.

Lại mỗi khi gặp khốn khó như: Lúc đau yếu, khi bị ma quỷ cám dỗ khuấy khắt, ta hãy đem lòng lên cùng Chúa và Đức Mẹ. Cầu xin Người thêm sức cho ta được dùng mọi dịp để lập công. Ôi! Biết bao người giáo hữu ngày đêm bê tha tội lỗi, mê tham của cải, công việc thế tục, lòng trí ra khô khan nguội lạnh không mấy khi nhớ đến Chúa. Ta hãy xét xem đã bao lần ta quên lãng việc đọc kinh cầu nguyện? Ta hãy thực tình ăn năn và xin Chúa thứ tha.

Lạy Đức Mẹ, xin Đức Mẹ giúp chúng con noi gương Mẹ mà siêng năng đọc kinh lần hạt, để đời chúng con được tươi đẹp hơn mà sau này những kinh ấy sẽ kết thành triều thiên cho chúng con trên thiên đàng.

Thánh tích: Hãy luôn chạy đến cùng Đức Mẹ

Hãy luôn chạy đến cùng Đức Mẹ, đó là câu tóm kết tất cả khoa thần học của Thánh Anphongsô, vị tiến sĩ Hội Thánh, đó là trung tâm học thuyết tu đức của thánh nhân vậy.

Khi người đến tuổi già, không còn đủ trí nhớ để nhớ mình đã lần hạt Mân Côi chưa, người vẫn hỏi thầy dòng coi bệnh:

- Hôm nay tôi đã lần hạt chưa thầy?

Một hôm thầy ấy nói với người:

- Thừa cha, bao nhiêu tràng hạt cha đã đọc dư ra hôm nay, con xin cha nhường tất cả cho con.

Đấng thánh liền tỏ vẻ mặt nghiêm trang và nói:

- Thầy đừng đùa, thầy không biết rằng phần rỗi đời đời của tôi là nhờ ở tràng hạt Mân Côi ư?"

Đó là sự thật tỏ rõ như ban ngày: Nếu ta luôn luôn chạy đến cùng Đức Mẹ, chắc chắn thế nào ta cũng rỗi linh hồn và nên thánh.

NGÀY 16: ĐỨC MẸ LÀM GƯƠNG NẮNG RƯỚC LỄ

Sau khi Chúa về trời, Đức Mẹ còn sống ở thế gian 14 năm nữa. Bảy nhiều năm, Người những ước mong về trời cùng Chúa Giêsu, giám mục Bossuê nói rằng: Bảy nhiều năm xa cách Chúa Giêsu, Đức Mẹ sống được là nhờ ở phép lạ. Để khỏi cô đơn, Đức Mẹ nhớ đến nhiệm tích Thánh Thể: Người rước Chúa Giêsu vào lòng mỗi ngày, Người đã làm gương cho giáo dân thời bấy giờ năng rước lễ.

Đức Mẹ dọn mình rước lễ sốt sắng như xưa Người dọn mình đón Ngôi Hai xuống trong lòng vầy.

Ta hãy tưởng tượng, trước bàn thờ thánh Gioan dâng lễ, Đức Mẹ quì gối, đôi tay chấp trước ngực, mắt đăm đăm nhìn ngắm Minh Thánh Chúa. Người như quên mọi sự, chỉ ước ao rước lấy Chúa Giêsu mà thôi. Sau khi rước lễ, Người cảm ơn lâu giờ, hát ca vịnh ngợi khen Chúa với tâm hồn sốt sắng lạ thường.

Chính lúc rước lễ, ta được hợp nhất với Chúa Giêsu. Ôi phúc trọng dường nào: loài người được hợp nhất cùng Thiên Chúa!

Chính Chúa Giêsu bắt buộc ta phải chịu lấy Người khi Người phán: “Nếu ai chẳng ăn thịt Ta, thì chẳng được sống đời đời”.

Ta phải năng rước lễ, vì Minh Thánh Chúa là sức mạnh giúp ta giao chiến cùng tội ác, giúp ta giữ mình thanh sạch.

Có ba điều kiện cho được rước lễ nên:

1. Phải sạch tội trọng. Tội trọng làm cho ta mất ơn nghĩa cùng Chúa đáng phạt đời đời. Người nào biết mình mắc tội trọng mà còn rước lễ thì cả lòng làm hư phép Minh Thánh như Giuđa xưa.

2. Phải có ý ngay lành. Ta rước lễ để vâng lời Chúa truyền dạy, để được hợp nhất với Chúa và với các phần mình mầu nhiệm trong Hội Thánh, để được thêm sức mạnh trong linh hồn, để được thêm lòng mến Chúa, để được chữa tội nhẹ và diệt trừ những thói hư nét xấu, nhất là để được sống đời đời.

3. Phải giữ chay một giờ trước khi rước lễ, nghĩa là không ăn đồ đặc, trừ uống nước lã, cũng trừ bệnh nhân uống thuốc hay ăn uống chưa đủ 1 giờ.

Tuy tội nhẹ không ngăn trở việc rước lễ, nhưng trước khi rước lễ, ta phải giục lòng ghét những tội ấy, và thêm lòng tin cậy kính mến Chúa Giêsu trong phép Thánh Thể.

Lạy Mẹ Maria Mẹ đã làm gương sự năng rước lễ, rước lễ sốt sắng cho chúng con bắt chước. Xin Mẹ giúp chúng con biết dọn mình xứng đáng, giữ linh hồn chúng con trong sạch, để làm đền thờ cho Chúa ngự hằng ngày và liên mãi.

Thánh tích: Rước lễ phạm sự thánh

Năm 867, vua Lôteriô mê một phụ nữ kia và lấy cô ta làm vợ lẽ. Đức Giáo Hoàng Nicolaô can gián, nhưng vua chẳng nghe, nên vua bị phạt vạ mất phép thông công. Vua Lotariô quá mê say, không sao bỏ được. Năm sau Đức Giáo Hoàng Adrianô lên thế vị. Vua Lotariô liền sang Ý mừng vị tân Giáo Hoàng, nói dối mình đã bỏ vợ lẽ và xin Người giải vạ. Các quan triều đình tình làm chúng gian. Đức Giáo Hoàng tin và giải vạ cho vua. Sáng hôm sau Người dâng lễ cầu nguyện cho vua.

Trước khi cho chịu lễ, Đức Giáo Hoàng cầm Mình Thánh nói với vua trước mặt các Hồng Y và các quan rằng: “Nếu vua đã thực lòng bỏ vợ lẽ, đã thực lòng hối cải, thì vua hãy lên chịu Mình Thánh Chúa. Nếu vua không thực lòng thì đừng chịu Mình Thánh kẻo bị phạt”. Đức Giáo Hoàng lại bảo các quan rằng: “Nếu các quan chẳng có đồng tình giấu lỗi cho vua, thì Mình Thánh các quan chịu sẽ ban cho các quan sự sống đời đời”. Nghe lời ấy vua quan khiếp sợ. Nhưng vua và ít nhiều quan cứ lên rước lễ. Đoạn Đức Giáo Hoàng mời vua và các quan ở lại dự yến. Hôm sau mới trở về. Về đến thành Lucia, vua và nhiều quan mắc bệnh lạ lùng, chẳng ai luận được bệnh gì: ruột gan thì nóng như lửa, da thì tróc lột cả, tóc thì rụng hết. Nhiều quan chết trước mặt vua. Vua cố gắng về đến thành Plaxenxia thì bất tỉnh và qua đời ở đó, không biết có kịp ăn năn tội chẳng?

Mọi người đều tin đó là phép lạ Chúa phạt những người cả lòng làm hư phép Mình Thánh. Vậy ta hãy xin Đức Mẹ hộ giúp đừng bao giờ ta phạm tội trọng ấy.

NGÀY 17: ĐỨC MẸ NĂNG SUY NHỚ CUỘC TỬ NẠN CHÚA GIÊSU

Đức Mẹ dạy Thánh Brigitta rằng: “Trong những năm Mẹ còn ở thế gian, không bao giờ Mẹ quên được những khổ cực của Con Mẹ đã chịu, không bao giờ Mẹ quên được những khổ nhục của Con Mẹ trên núi Calvê”.

Người ta thuật lại chẳng những Đức Mẹ suy ngẫm những sự thương khó Chúa Giêsu trong lòng mà thôi, người lại năng viếng những nơi Chúa Giêsu đã chịu cực và chịu chết.

Đức Mẹ vào vườn Giếtsimani, nơi Chúa đã đổ mồ hôi máu vì lo buồn, Người vào tiền đường Philatô, nơi Chúa bị những trận đòn nát thịt, nơi quan dữ quần cho Người một vòng gai.

Đức Mẹ bước theo con đường Chúa đã đi vai vác Thánh Giá cho đến đỉnh núi Calvê. Sau cùng Người vào viếng hang đá, nơi Chúa đã được an táng.

Đức Mẹ thăm viếng nơi nào thì đôi mắt đầm lệ, Người quì xuống hôn kính nơi ấy. Về sau, nhiều giáo dân theo gương Đức Mẹ cũng đến Giêrusalem viếng những nơi thương khó Chúa Giêsu. Mỗi khi thăm viếng những nơi thánh ấy, họ thêm lòng mến Chúa và gớm ghét sự tội.

Chẳng có sự gì giúp người ta dứt bỏ đường tội, thêm lòng mến Chúa và tiến tới trên đường nhân đức cho bằng suy ngẫm những sự thương khó Chúa Giêsu. Một giọt lệ chảy ra vì thương hại Chúa đã chịu chết tử cực thì có công phúc hơn làm nhiều việc lành khác.

Nhìn ngẫm ảnh Chúa trên Thánh Giá, các thánh đã thêm lòng mến Chúa, quyết xa lánh những vui sướng thế gian, quyết bỏ những vinh hoa thế tục. Thánh Phaolô xưng mình chỉ học biết có Chúa chịu khổ hình thập tự mà thôi.

Ta nên bắt chước Đức Mẹ và các thánh năng suy ngắm những sự thương khó Chúa Giêsu, để thêm lòng mến Chúa và ghét tội. Nhất là ta năng ngắm đường Thánh Giá là một phương pháp hiệu lực giúp ta tiến tới trong đường tu đức. Đường Thánh Giá là chính đường Chúa đã đi, là đường ngay nẻo chính đưa ta lên thiên đàng.

Lạy Mẹ Maria, xưa Mẹ năng suy ngắm những sự thương khó Chúa, năng viếng đường Chúa đã đi, xin Mẹ giúp chúng con biết tưởng niệm cái chết đau khổ của Chúa, cho chúng con ghi sâu vào lòng những thương tích Chúa, để bởi đó chúng con lĩnh được nhiều ơn ích trong linh hồn.

Thánh tích: Chữa tượng Thánh Giá được ơn trở lại

Ở một họ đạo kia, trong tuần đại phúc giáo dân sốt sắng, đua nhau đến nhà thờ đọc kinh dâng lễ, nghe sách nghe giảng. Chỉ có một bác phó rên chẳng đến nhà thờ bao giờ. Nhà bác ta ở gần nhà thờ đang khi giáo dân đọc kinh dâng lễ, tiếng đê búa vang dội liên mãi.

Người ta khuyên bảo, nhưng bác coi thường. Tuần đại phúc gần xong, Cha xứ mượn bác ta chữa một ảnh Thánh Giá. Hai ngày sau, bác ta mang trả lại. Bác tỏ vẻ buồn phiền hầu như phát khóc. Cha xứ hỏi tại sao thì bác ta thưa: “Thưa cha, nhìn ngắm Chúa Giêsu tử hình trên thập giá, con cảm động không sao cầm được nước mắt, vì tội con phạm quá nhiều. Đã hai đêm nay con không ngủ được những hồi tưởng đến cuộc đời bội bạc của con. Từ nay con quyết chí sửa mình lại”.

Ngày cuối đại phúc, người ta đã thấy bác phó rên cùng với giáo dân đến nhà thờ đọc kinh dâng lễ và xưng tội rước lễ sốt sắng.

NGÀY 18: ĐỨC MẸ LÀM GƯƠNG SỰ NHẪN NHỤC CHỊU ĐAU KHỔ

Trên đời Đức Mẹ khổ cực hơn ai hết. Giáo Hội nhận Đức Mẹ là Nữ vương các thánh Tử đạo, vì Người đã chịu nhiều khổ cực hơn mọi thánh Tử đạo. Các thánh Tử đạo chịu đau khổ với một thời gian vẫn vôi, năm ba ngày, đôi ba tháng, một hai năm là cùng, còn Đức Mẹ chịu đau khổ suốt đời.

Đau khổ của Đức Mẹ lại nhiều và sâu cay hơn đau khổ của các thánh Tử đạo đau khổ ngoài xác, nhưng Đức Mẹ đau khổ trong lòng. Vết thương trong lòng bao giờ cũng nặng hơn ngoài xác, Đức Mẹ không bị người ta hành hạ đánh đập, nhưng suy đến những hình khổ của Chúa Giêsu, Con Người, phải chịu thì lòng Đức Mẹ như bị một mũi gươm vô hình thấu qua.

Thánh Ansêlmô dạy: ” Nếu không có ơn Trên nâng đỡ, Đức Mẹ sẽ chết vì đau khổ”. Đời của Đức Mẹ tuy tràn đầy đau khổ, nhưng Người vẫn sống vững vàng, sống kiên nhẫn, điềm tĩnh khi nghe Sứ thần truyền đem Con trốn sang Ai Cập, hay khi lạc mất Con ba ngày. Người vẫn nhẫn nhục đứng dưới Thánh Giá trên núi thánh, mặc cho đôi hàng lệ tuôn rơi.

Đối với Đức Mẹ, không có gì là tình cờ. Mọi sự do Chúa định đoạt, Người chỉ biết cúi đầu tuân theo, tự hiến thân cùng với Con làm của lễ hy sinh đền tội thiên hạ.

Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa còn phải đau khổ, lẽ nào ta thoát khỏi. Vậy khi gặp sự đau khổ như chết cha, mất mẹ, khi ốm đau bệnh tật, khi bị người đời hà hiếp khinh chê... ta chớ buông lời kêu trách. Hãy bắt chước Đức Mẹ cam lòng chịu đựng. Bao lâu đau khổ còn đè nặng trên vai, hãy noi gương Đức Mẹ đứng dưới Thánh Giá lặng lẽ nhìn Con chết nhục cho đến giây phút cuối cùng.

Lạy Mẹ rất thánh, Mẹ đã làm gương sự nhẫn nhục chịu khó. Xin Mẹ thêm sức cho chúng con bao lâu còn ở dưới thế, bắt

chước Mẹ vui lòng chịu mọi đau khổ để thêm công đáng Chúa thưởng trên thiên đàng.

Thánh tích: Người mẹ mất con

Năm 1842, bên Pháp có một bà góa sang trọng chỉ có một con trai. Chẳng may cậu ta bị thương hàn, được ít lâu thì chết. Bà mẹ thương tiếc lẫn khóc đêm ngày, quên ăn mất ngủ.

Ngày lễ kính Đức Mẹ sầu bi, bà đi dự lễ, nghe giảng về những đau khổ của Đức Mẹ. Nhắc đến cảnh tượng Đức Mẹ đứng dưới chân Thánh Giá, thì thầy cả hỏi giáo hữu: “Nào ai trong anh em đau khổ bằng Đức Mẹ? Dầu vậy Đức Mẹ vẫn một lòng chịu đau khổ không một lời than trách. Anh em hãy noi gương Đức Mẹ, hoặc Chúa để anh em phải đau khổ, hãy cùng Đức Mẹ đứng dưới Thánh Giá lặng lẽ nhìn Con, không một lời ca thán”. Nghe đến đây, bà cảm động. Quì trước tượng Đức Mẹ suy ngẫm những đau khổ của Đức Mẹ. Bà thấy trong lòng đầy an ủi, từ đây bà bắt chước Đức Mẹ vui lòng chịu khổ đau không còn kêu khóc như trước nữa.

NGÀY 19: ĐỨC MẸ CỨU CHỮA CÁC TỘI NHÂN

Đức Mẹ là Mẹ các giáo hữu chẳng những nguyên người công chính, mà lại kẻ có tội nữa. Đức Mẹ nói với bà thánh Birgitta rằng: “Mẹ là Mẹ những ai sa ngã đang quyết tâm chỗi dậy trở về cùng Chúa”.

Đức Mẹ hiện ra cùng bà thánh Getrudê: Đức Mẹ khoác một áo dài rộng. Những muông dữ như sư tử, hùm, beo và nhiều giống khác chạy đến ẩn mình dưới áo ấy, Đức Mẹ không đuổi chúng, lại mơn trớn vuốt ve và tỏ lòng thương yêu chúng lắm. Đức Mẹ tỏ cho bà thánh biết: những muông dữ đây là những người đằm đìa trong đồng tội lâu năm. Đức Mẹ chẳng ghét bỏ, nhưng đầy lòng thương yêu họ. Người sẵn lòng bào chữa cho chúng, miễn sao biết đường trở về cùng Chúa. Đức Mẹ cũng như người Mẹ

thế gian, thấy con mình phải sự khốn khó, thì hết lòng săn sóc cho đến khi thoát khỏi.

Đức Mẹ chẳng những bào chữa cho các tội nhân, lại tìm phương thế đưa chúng về cùng Chúa.

Người dùng mọi cách thế, để lôi kéo tội nhân về cùng Chúa.

Hỡi những ai bấy lâu còn dầm mình trong đồng tội, bấy lâu còn làm tội xác thịt, mau hãy quyết tâm hối cải. Hãy chạy đến xin Đức Mẹ giơ tay, xin Người dắt về cùng Chúa. Hỡi những ai còn ngần ngại, mau mau hãy chỗi dậy đến cùng Đức Mẹ và than thở cùng Người rằng:

Lạy Mẹ, bấy lâu chúng con phản nghịch cùng Chúa và bất hiếu cùng Mẹ. Nhưng bây giờ chúng con quyết tâm thống hối trở về cùng Chúa. Chúng con xin phó thác linh hồn trong tay Mẹ, xin Mẹ gỡ chúng con khỏi ách tội để chúng con được làm tội ngay con thảo của Chúa và Đức Mẹ đời đời.

Thánh tích: Trở lại nhờ Kinh Kính Mừng

Gioan là một thanh niên con nhà sang trọng có tiếng bên phương tây, chàng mê đàng tội, sau nhờ có Đức Mẹ, hối cải trở về cùng Chúa. Cha mẹ Gioan giữ đạo hẳn hoi và chăm lo việc giáo dục con cái. Anh em Gioan cũng đạo đức nết na. Chỉ một mình Gioan bạo ngược từ bé.

Gioan có sức khỏe lạ lùng, lại can đảm, tài võ nghệ không ai bằng. Anh ta thường cậy sức khiêu khích mọi người. Gioan hung bạo thích đổ máu và coi sự giết người là một chuyện thường. Chẳng những thế, anh lại ghét đạo Công giáo, nói nhiều lời xúc phạm đến Thiên Chúa.

Nghe ai nói đến Thiên Chúa, thì anh ta nổi giận ùng ùng. Chúa đã dùng nhiều dịp làm cho anh ta khiếp sợ, nhưng anh ta càng bạo ngược hơn. Một lần sét đánh ngay bên cạnh, anh ta nổi giận nói phạm đến Chúa, và giơ súng bắn ngược như muốn

bắn Thiên Chúa. Có lần sét đánh ngay bên giường anh ta ngủ, anh ta cũng chẳng sợ. Lần khác đang đi ngựa, sét đánh chết ngựa, anh ta cũng chẳng sợ. Gioan theo đảng tội cho đến năm 38 tuổi. Dù Gioan ghét bỏ đạo, nhưng đôi khi, trước giờ đi ngủ anh còn lẩm bẩm đọc Kinh Kính Mừng, anh quen đọc từ bé.

Một ngày kia, Gioan đến Luân Đôn xem thầy cả trừ quỷ ám. Anh ta hỏi quỉ: “Tại sao ngày nọ sét đánh cháy chân giường tao ngủ, mà tao không chết”. Quỉ dữ đáp: “Vì Đức Mẹ chữa anh, chẳng phải một lần ấy nhưng còn nhiều lần khác. Giả như Đức Mẹ không thương thì anh mất linh hồn đã lâu rồi”.

Gioan nghe ma quỉ nói thì kinh khiếp. Lúc ấy nhờ ơn Chúa soi sáng, anh ta quyết định ăn năn trở lại. Hôm sau anh đi xưng tội ngay và từ đó sống một đời thánh thiện. Gioan từ già gia đình tìm một nơi vắng vẻ để hãm mình đền tội cho đến chết.

NGÀY 20: ĐỨC MẸ CỨU CHỮA BỆNH NHÂN

Sau khi tỏ tông phạm tội, con người trở nên yếu đuối, mắc đủ các giống bệnh tật.

Thật vậy, nào ai ở thế gian có thể tự phụ mình vô bệnh tật. Từ lúc lọt lòng đến tuổi già, người giàu sang, kẻ nghèo hèn không ai thoát khỏi tai ác của bệnh tật. Vì tội, bệnh tật đã gieo mầm vào cơ thể con người từ lúc dựng thai, ta sinh trong tội lỗi thì cũng sinh trong bệnh tật.

Đức Mẹ là Mẹ Chúa Giêsu cũng thương loài người và nhờ quyền thế Chúa ban cũng đã cứu chữa biết bao bệnh nhân. Giáo Hội đã xưng là “Đức Bà cứu kẻ liệt kẻ khốn”.

Lịch sử đã cho ta biết rất nhiều bệnh nhân, bất cứ tôn giáo nào, đều được Mẹ chữa một cách mau nhiệm. Trong các nhà thờ Đức Mẹ ở thành Lorêto, thành Lyông, thành Balê, và nhiều nhà thờ khác bên Pháp, bên Ý và Đức, người ta thấy rất nhiều bảng

vàng treo trên tường, kể công ơn Đức Mẹ đã chữa khỏi các bệnh nhân. Biết bao bệnh nhân được Đức Mẹ chữa khỏi, đã chép sách ca tụng muôn đời lòng thương yêu Đức Mẹ. Ngày nay ở Lộ Đức số bệnh nhân được Đức Mẹ chữa đã kể rất nhiều hằng năm có đến hàng vạn người. Cũng có nhiều bệnh nhân không được Đức Mẹ chữa khỏi, nhưng Người ban ơn yên ủi để họ vui lòng chịu đựng hầu thêm công phúc.

Khi ta mắc bệnh, ta hãy vững lòng cầu xin Đức Mẹ cứu chữa. Ta phải kiên tâm cầu xin cho đến khi Người cứu chữa. Nhiều người đã cầu xin mà chưa được, đã vội ngã lòng.

Phải cầu xin rằng: Lạy Mẹ, nếu sức khỏe phần xác sinh ích cho con phần hồn thì xin Mẹ chữa con cho. Nếu Đức Mẹ biết sức khỏe ấy sẽ tác hại cho linh hồn con thì xin Mẹ giúp con chịu bệnh này cho vui lòng.

Nếu lâu ngày mà bệnh chẳng bớt, ta đừng buông lời kêu trách kéo mất công phúc; vì mọi bệnh tật là hình phạt của tội ác, nếu ta vui lòng sẽ sinh ích rất nhiều cho ta.

Lạy Mẹ Maria rất thánh là Đấng chữa được mọi bệnh nhân, khi Chúa cho chúng con phải ốm đau, xin Mẹ chữa chúng con. Nếu Chúa muốn chúng con phải chịu bệnh lâu năm, xin Mẹ giúp chúng con chịu cho nên, để những bệnh tật ở đời này nên như bậc thang đưa chúng con về thiên đàng.

Thánh tích

Ở làng kia, xa Lộ Đức năm ngày đường, có một bà tên là Ca mắc bệnh đã chín năm tròn. Bà ta không ăn, không ngủ được, đau xương, đau ruột đau khắp cả mình, lại sốt rét mê man. Bà cố sống, cũng chỉ sống éo lả, vì sinh khí đã suy nhược.

Bà ta bàng hoàng sống giờ, chết giờ, lú lẫn đến nỗi quên kinh đọc hằng ngày. Bà Ca dù kiệt sức nhưng cũng đến viếng hang đá Lộ Đức. Bà thuê một chiếc xe độc mã. Dọc đường bà kiệt sức, đã mấy lần ngất đi. Người ta tưởng khó lòng đưa bà tới Lộ

Đức. Đến nơi, người ta lay bà, khiêng tới một cửa hang, trong khi đó bà vẫn bất tỉnh.

Được một lúc bà hồi lại. Người ta đưa cho bà một bát nước suối Đức Mẹ. Bà uống vài hớp không thấy chuyển bệnh; bà uống ngay hớp nữa, bà thấy trong mình đau đớn như đứt ruột nát gan, các khớp xương như tan rã.

Bà Ca nhìn ngắm tượng Đức Mẹ trên cửa hang đá, bỗng bà thấy trong mình dễ chịu. Các bệnh tật dần dần biến hết. Bà vui mừng kêu lên: “Ô! Tôi khỏi rồi! Lay Mẹ Maria! Con cảm tạ Mẹ đời đời! Con hết lòng cảm tạ Mẹ, vì Mẹ đã chữa con”.

Bà ấy ở lại tạ ơn trước tượng Đức Mẹ ít lâu. Người ta thấy phép lạ cả thể ấy thì hết lòng tin cậy Đức Mẹ. Bà Ca ăn uống khỏe mạnh như người không bệnh tật, bà ra về lòng hớn hờ ca ngợi Đức Mẹ. Để tỏ lòng biết ơn Đức Mẹ, năm nào bà cũng đến viếng Đức Mẹ ở Lộ Đức.

NGÀY 21: ĐỨC MẸ GIÚP CON CÁI CHẾT LÀNH

Trong đời, không có lúc nào khổ cực và nguy hiểm cho bằng lúc hấp hối trên giường bệnh, quĩ dữ lợi dụng lúc ấy, tìm trăm nghìn cách để khuấy khuấy bệnh nhân. Khi thì nó bày các tội ra trước mắt, để bệnh nhân bối rối rồi sinh nản lòng. Lúc thì nó cám dỗ bệnh nhân luyến tiếc của cải, chức quyền đời này, để bệnh nhân lấy sự chết làm cay đắng.

Giờ ấy, bệnh nhân phải đau đớn trong lòng ngoài xác, khó dọn mình để về đời sau, nhưng những ai là đầy tớ trung thành của Đức Mẹ, hãy vững lòng tin tưởng: không bao giờ Đức Mẹ từ bỏ con cái Người trong giờ sau hết, Người đã lĩnh quyền che chở ta trong giờ chết, khi Người đứng gần Thánh Giá lúc Chúa trút hơi thở cuối cùng.

Trong Kinh Kính Mừng, ta thường cầu xin: “Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử”. Đức Mẹ hằng sẵn sóc nâng đỡ ta trong giờ chết. Người giúp bệnh nhân lướt thắng những cám dỗ nặng nề. Người vỗ về giờ chết. Người an ủi để bệnh nhân lấy cái chết làm nhẹ nhàng và để dọn mình về đời sau.

Thánh Anrê Avêlinô lúc hấp hối phải quỉ dữ khuấy khuấy nặng nề. Ông thánh không ngừng kêu tên cực trọng Đức Mẹ liên mãi, cho đến khi được yên giấc trong tay Đức Mẹ.

Thánh Gioan lúc hấp hối cũng mắc phải những cơn cám dỗ mãnh liệt. Người hằng kêu xin Đức Mẹ đến cứu chữa, nhưng chẳng thấy giảm bớt, thì lo buồn quá. Bỗng chốc Đức Mẹ hiện ra, dùng lời dịu dàng mà quở trách ông thánh: “Ồ con, sao con lo buồn? Con hãy vững vàng trông cậy, không bao giờ Mẹ bỏ con cái trong giờ chết”.

Chẳng những Đức Mẹ giúp đỡ bệnh nhân lướt thắng những cơn cám dỗ, Người lại giảm bớt những đau đớn và giúp bệnh nhân được chết lành. Người đã tỏ điều ấy cho bà thánh Birgitta rằng: “Chính Mẹ yên ủi con cái cho chúng bớt đau đớn và đỡ khiếp sợ thần chết”.

Ta muốn Đức Mẹ thương giúp ta trong giờ sau hết, thì khi còn khỏe ta phải hết lòng sùng kính Mẹ. Ta hãy siêng năng lần hạt, mang ảnh Đức Mẹ trong mình. Ta hãy noi gương Đức Mẹ ăn ở thánh thiện, giữ lòng thanh tịnh và hết lòng mến Chúa yêu người. Vì sống thế nào thì chết thế ấy: sống lành thì chết lành, sống dữ thì chết dữ. Hằng ngày ta cũng nên cầu nguyện cho bao nhiêu người đang hấp hối được vững lòng dọn mình về đời sau, để ngày sau, họ cũng cầu nguyện cho ta được chết lành bằng yên.

Lạy Mẹ Maria là Đấng cứu giúp những ai ước ao chết lành, xin Mẹ cũng che chở chúng con trong giờ sau hết. Khi chúng con

hấp hối trên giường bệnh, xin Mẹ an ủi nâng đỡ chúng con và giúp chúng con được chết lành trong tay Mẹ.

Thánh tích

Trước đây hơn một trăm năm, bên Hoa kỳ có chiến tranh. Dân sự tàn sát lẫn nhau giết hại rất nhiều. Trận Carôlina chết nhiều người hơn cả. Trong số đó, có một vệ binh tên là Patríxiô, còn trẻ tuổi bị thương nặng ở đầu. Ban cứu thương thấy Patríxiô phải máu nặng gần chết, thì để lại không đưa về bệnh viện.

Patríxiô kiệt sức, không nói được, nhưng trong lòng còn tỉnh. Anh ta thầm thì kêu xin Đức Mẹ: “Lạy Đức Mẹ, Đức Mẹ biết con đang mắc tội trọng, xin Đức Mẹ liệu cho con được gặp thầy cả trước khi chết”.

Đức Mẹ thương nghe lời Patríxiô cầu xin. Ban cứu thương trước định bỏ, sau lại đưa anh về bệnh viện. Thấy đến nơi, các bà phước coi bệnh nhân thấy anh sắp chết liền liệu cho anh được xưng tội, chịu lễ và ăn mỳ các phép. Anh ta vui mừng và tạ ơn Đức Mẹ, và đêm hôm ấy anh được chết lành bằng yên trong tay Đức Mẹ.

NGÀY 22: ĐỨC MẸ CỨU LINH HỒN LUYỆN NGỤC

Xưa Đức Mẹ dạy thánh Birgitta rằng: “Mẹ là Mẹ các linh hồn ở luyện ngục, Mẹ hằng giúp đỡ, giảm bớt những hình khổ cho chúng”.

Có khi Đức Mẹ xuống luyện ngục để giảm bớt hình khổ cho họ. Đức Mẹ rút vãn thời hạn giam phạt các linh hồn ấy. Nhất là những linh hồn mồ côi, được Đức Mẹ thương giúp cách riêng.

Nhiều đáng thánh nói: những ngày lễ kính Đức Mẹ, Đức Mẹ xuống luyện ngục an ủi các linh hồn, có linh hồn được Đức Mẹ giảm bớt hình khổ, có linh hồn được Đức Mẹ đưa về trời ngay.

Xưa Đức Mẹ hiện ra phán cùng Đức Giáo Hoàng Gioan rằng: “Những ai đeo áo Đức Bà và tôn sùng Mẹ khi còn sống, thì lúc chết mà còn bị giam trong luyện ngục, Mẹ sẽ xuống cứu và đưa kẻ ấy về thiên đàng ngày thứ bảy sau khi kẻ ấy qua đời”.

Ta hãy bắt chước Đức Mẹ thương giúp các linh hồn ở luyện ngục, nhất là những linh hồn mồ côi, linh hồn cha mẹ, họ hàng thân thích những kẻ làm ơn cho ta. Ta hãy đọc kinh lần hạt, làm phúc bố thí, xưng tội chịu lễ, dâng cho các linh hồn ấy chóng được về nơi mát mẻ.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ ban cho chúng con được ơn bắt chước Mẹ, thương giúp các linh hồn ở luyện ngục, dâng việc lành cầu cho các linh hồn ấy.

Thánh tích

Giáo dân La Mã xưa có thói quen, trước ngày lễ Đức Mẹ lên trời, cầm nến đi viếng các nhà thờ. Có một lần, bà sang trọng kia cùng với mọi người vào nhà thờ cầu nguyện, bà trông thấy một bà đã quen trước, chết được sáu tháng, cũng quỳ đọc kinh bên cạnh bà.

Bà ta bỡ ngỡ, ra đứng ngoài cửa đợi khi bà ấy ra thì hỏi: “Bà có phải là Morozia không?” người ấy thưa: “Phải, tôi phải giam phạt ở luyện ngục từ ngày tôi bỏ thế gian cho đến bây giờ. Nhưng ngày mai là ngày lễ Đức Mẹ lên trời, tôi và nhiều người khác mà bà không trông thấy. Hôm nay chúng tôi đến đây lần cuối cùng để tạ ơn Đức Mẹ”.

Bà này còn đang nghi ngờ, thì bà ta lại tiếp: “Để bà tin lời tôi nói, thì ngày rầy sang năm, chính ngày lễ Đức Mẹ lên trời, bà sẽ bỏ thế gian”.

Thánh Phêrô Đamiêng làm chứng điều ấy rằng: “Bà kia tin lời đó, và từ đấy, bà làm nhiều việc lành đợi ngày về đời sau. Quả thật, ngày hôm trước lễ Đức Mẹ lên trời, bà ngã bệnh nặng và chính ngày lễ thì qua đời”.

NGÀY 23: VIỆC THỨ NHẤT NGƯỜI TA QUEN LÀM ĐỂ TÔN SÙNG ĐỨC MẸ LÀ LẦN HẠT MÂN CÔI

Chính Đức Mẹ đã truyền phép lần hạt Mân Côi cho ông thánh Đôminicô.

Thời ấy ở bên Pháp, bè rối nổi lên rất mạnh. Giáo dân và tu sĩ bị tàn sát, nhà thờ nhà dòng bị đốt phá. Thánh Đôminicô hết sức khuyên dụ bè rối ấy trở lại trong hai năm mà không kết quả gì. Ông Thánh vào một nhà thờ gần thành Tôlôsa, xin Đức Mẹ tỏ cho biết phải làm thế nào mà chinh phục được bè rối ấy. Sau ba ngày ăn chay cầu nguyện, Đức Mẹ hiện đến phán bảo thánh rằng: “Hỡi Đôminicô, muốn chinh phục được dân cứng lòng ấy, thì hãy khuyên người ta lần hạt Mân Côi”. Đức Mẹ lại dạy ông thánh cách thức lần hạt. Thánh Đôminicô vâng lời Đức Mẹ, khuyên bảo người ta lần hạt Mân Côi. Trong vòng hai năm, những người theo bè rối trở lại hầu hết.

Phép lần hạt là một cách cầu nguyện ở tại đọc 15 kinh Lạy Cha và 150 Kinh Kính Mừng. Phải đọc ra ngoài miệng và suy ngắm trong lòng 15 sự mầu nhiệm Chúa Giêsu cùng Đức Mẹ. Hai sự ấy cùng đi đôi với nhau, vì cả hai thuộc về bản chất phép lần hạt.

Phép lần hạt dạy ta những điều căn bản trong đạo, giúp ta dễ thêm lòng mến yêu Chúa. Phép lần hạt lại giúp ta giữ vững đức tin, thêm nhân đức cho người sốt sắng, và lòng sám hối cho kẻ có tội.

Xưa nay, các Đức Giáo hoàng, các Giám mục đều khuyến khích cổ động cho phép lần hạt. Giáo hữu mọi nơi, mọi thời đại đều kính trọng, cậy trông và siêng năng lần hạt.

Vậy từ trước tới nay ta chưa quý trọng phép lần hạt, thì từ này ta hãy siêng năng lần hạt, lần hạt mọi ngày. Ai siêng năng lần hạt là dầu chắc được cứu thoát khỏi hỏa ngục, vì người đó hằng

tâm niệm những sự mầu nhiệm căn bản trong đạo, để sống thánh thiện và tiến tới trong đường nhân đức.

Lạy Mẹ, là Nữ vương truyền phép Mân Côi rất thánh, chúng con ca ngợi cảm tạ Mẹ, vì Mẹ đã dạy chúng con một cách cầu nguyện cao quý và sinh nhiều ơn ích, chớ gì con biết quý trọng và siêng năng lần hạt mọi ngày.

Thánh tích

Thánh nữ Phanasia quê tại nước Ý. Bà mẹ là người hiền lành thánh thiện dạy con sùng kính Đức Mẹ và chăm lần hạt Mân Côi từ bé. Phanasia noi gương mẹ quý trọng sự lần hạt chẳng may mẹ mất sớm, cha tái hôn với một bà tên là Margarita. Bà này khô khan lại xấu nét, lạ gì tình dì ghẻ con chồng. Phanasia bị hành hạ đủ điều; mặc dầu cô bé vẫn ngoan ngoãn kính yêu dì như mẹ.

Bà cấm Phanasia không được lần hạt, Phanasia phải lần trộm vụng. Có lần bị dì bắt được, bà ta giật lấy tràng hạt ném đi và đánh cho Phanasia một trận đau điếng. Phanasia đau lắm nhưng không dám mở miệng, chỉ tiếc mất cổ tràng hạt. Cô bé không còn tràng hạt, thì lấy giấy thắt nút lại thay tràng hạt. Chẳng may dì lại bắt được, và Phanasia lại bị một trận đòn nữa.

Nhưng ngày kia, Phanasia đi chăn chiên trên đồi. Cô thả đàn chiên ăn rong, và quì một chỗ lần hạt. Bất ưng, dì Margarita đến, thấy cô đang quì lần hạt. Bà nổi giận cầm gậy đánh vỡ đầu cô bé. Bị thương nặng, cô bé qua đời ngày hôm sau. Đức Giáo Hoàng đã phong thánh cho cô và đặt Phanasia làm gương mẫu cho những ai ái mộ phép lần hạt Mân Côi.

NGÀY 24: VIỆC THỨ HAI NGƯỜI TA QUEN LÀM ĐỂ TÔN SÙNG ĐỨC MẸ LÀ MANG ÁO ĐỨC MẸ

Dòng Carmêlô được thành lập trước hết, trên núi Carmêlô bên Do Thái. Ban đầu, dòng ấy nổi tiếng đông đúc và thánh thiện. Nhưng năm 1248, thời người Hồi giáo nổi lên tàn phá đạo Công giáo, sát hại giáo dân và tu sĩ, dòng ấy bị tan rã.

Bảy giờ thánh Simong Stoc đang làm Bê trên cả nhà dòng. Người thương tiếc và đêm ngày cầu xin Đức Mẹ liệu cách thế tu bổ lại nhà dòng.

Sau mấy năm ăn chay cầu nguyện, Đức Mẹ hiện ra, tay cầm hai miếng nhung nhỏ bằng bàn tay, có hai dây đính hai miếng vải lại với nhau. Đức Mẹ trao hai miếng nhung ấy cho người và bảo rằng: “Con hãy nhận áo này, làm áo riêng của dòng Mẹ, cũng là dấu Mẹ thương yêu phù hộ dòng Carmêlô và những người thuộc dòng ấy cách riêng. Áo này cứu người ta khỏi những cơn nguy khốn, là áo ban sự bình an, là tượng trưng tình liên kết cùng Mẹ. Ai chết đang khi mang áo này, thì chẳng phải lửa đời đời thiêu đốt”.

Nhờ ơn Đức Mẹ, từ đó có nhiều người xin vào dòng, chẳng bao lâu dòng lại được đông như trước. Giáo dân nghe biết gốc tích áo Đức Mẹ, lại thấy Đức Mẹ che chở cách riêng những ai mang áo ấy, đều xin vào hội và mang áo Đức Mẹ mỗi ngày một đông. Những ơn ích bởi sự vào hội và mang áo Đức Mẹ thì rất nhiều và trọng lắm. Đây chỉ là một vài ơn ích.

Đức Mẹ đã hứa cùng thánh Simong rằng:

“Những ai mang áo này, khi chết, không phải lửa đời đời thiêu đốt”. Nghĩa là ai mang áo Đức Mẹ mà chết khi mắc tội trọng thì Đức Mẹ sẽ giúp kẻ ấy được ăn năn hối cải.

Đức Mẹ đã phán bảo Đức Giáo Hoàng Gioan rằng:

“Những ai vào hội Đức Mẹ, giữ đức trinh khiết theo bậc mình, và đọc kinh tiểu nhật khóa Đức Mẹ hằng ngày, khi chết sẽ được Đức Mẹ cứu khỏi luyện ngục ngày thứ bảy sau khi kẻ ấy qua đời. Ai không đọc kinh tiểu nhật khóa được thì phải ăn chay các ngày Giáo Hội buộc và kiêng thịt các ngày thứ sáu quanh năm trừ ngày lễ Sinh Nhật Chúa Giêsu”.

Những người vào hội áo Đức Mẹ được thông công các việc lành của dòng Carmêlô và hội áo Đức Mẹ trong cả Giáo Hội.

Tòa thánh đã ban nhiều ân xá cho những người mang áo Đức Mẹ.

Ai mang áo Đức Mẹ, được Đức Mẹ nhận làm con và được người phù hộ nâng đỡ.

Vả lại áo Đức Mẹ là thuẫn che vững chắc giữ ta khỏi thù địch. Xưa nay biết bao người vì mang áo Đức Mẹ, được thoát khỏi những cơn cheo leo hòn xác. Biết bao tội nhân mang áo Đức Mẹ, đến giờ chết được ơn sám hối.

Áo Đức Mẹ chữa cả những nguy hiểm phần xác. Có tích nhà dòng bị hỏa hoạn lửa đang bốc ngùn ngụt, có người cầm áo Đức Mẹ quăng vào, lửa liền tắt ngay. Một người lính vào trận, bị đạn bắn vào áo Đức Mẹ đang mang trong mình, đạn dội lại, người lính không bị thương...

Vậy ta phải trọng kính áo thánh ấy vì là của trọng chính Đức Mẹ ban cho. Ta hãy mang áo ấy trong mình hằng ngày, vì là dấu riêng của con cái Đức Mẹ. Nhất là trong giờ chết, ta có mang áo ấy thì Đức Mẹ sẽ phù hộ ta được chết lành bằng yên.

Lạy Mẹ rất thánh, chúng con xin vào hội áo Đức Mẹ và mang áo thánh ấy cho đến trọn đời. Khi gặp cơn hiểm nghèo phần hồn phần xác chớ gì áo thánh ấy là khí giới mạnh sức cứu chữa chúng con. Đến giờ chết, xin Mẹ cứu áo ấy mà nhận chúng con là con riêng của Đức Mẹ đưa chúng con về Thiên đàng cùng Đức Mẹ đời đời.

Thánh tích

Trong sách Vinh quang Đức Mẹ, thánh Anphongsô Ligôriô kể truyện này: Ở tỉnh Persusia bên Ý, có một người làm giầy bán linh hồn cho quỷ, để nhờ nó giúp báo thù một người kia. Khi quỷ dữ đã giúp anh ta báo thù người kia rồi, thì đưa anh ta đến khúc sông. Quỷ dữ bắt anh ta phải đắm xuống sông nếu không sẽ bắt cả hồn xác anh xuống hỏa ngục.

Anh chàng vô phúc ấy sợ chết nên bảo quỷ dữ rằng: “Anh hãy đẩy tôi xuống, vì tôi không đủ can đảm để gieo mình xuống”.

Quỷ dữ nói rằng: “Mày phải bỏ áo Đức Mẹ đi thì tao mới đẩy được”. Biết quỷ không làm gì được mình vì có áo Đức Mẹ, anh ta nhất định không chịu bỏ áo ấy ra.

Đôi bên giằng co một lúc, quỷ thất bại bỏ đi.

Người tội lỗi ấy, được Đức Mẹ chữa mình phần hồn phần xác, thì động lòng hối cải. Để biết ơn Đức Mẹ, anh ta họa một bức tranh về tích truyện xảy ra ở bờ sông, và treo ở bàn thờ Đức Mẹ trên bàn thờ thành Perusia, để thiên hạ muôn đời ca tụng lòng nhân từ Đức Mẹ đối với những con cái mang áo Người.

NGÀY 25: VIỆC THỨ BA NGƯỜI TA QUEN LÀM ĐỀ TÔN SÙNG ĐỨC MẸ LÀ MỪNG CÁC NGÀY LỄ CỦA NGƯỜI

Giáo Hội biết Đức Mẹ có quyền thế và hay bào chữa cho người ta trước mặt Thiên Chúa, nên đã lập nhiều lễ, để người ta có dịp chạy đến Đức Mẹ xin Người ban ơn. Người rộng tay ban phát nhiều ơn cho những ai cầu xin Người trong những ngày lễ kính Người.

Ta phải mừng lễ Người cho sốt sắng, hai ba ngày trước lễ, ta phải dọn linh hồn xứng đáng, làm ít nhiều việc lành kết thành bó hoa tươi xinh dâng cho Người những ngày lễ. Có nhiều người nhân đức có thói quen ăn chay ngày trước lễ. Chính ngày

lễ ta phải đi xưng tội, dâng lễ, rước lễ, nhất là dùng ngày ấy để dâng mình cho Đức Mẹ, và làm nhiều việc lành khác dâng cho Người.

Lạy Mẹ rất thánh, chúng con đã bỏ qua nhiều lễ hoặc chẳng mừng cho sốt sắng những ngày lễ Đức Mẹ. Chúng con đã bỏ những dịp thuận tiện để cầu xin Đức Mẹ. Từ nay chúng con sẽ hết sức mừng những ngày lễ Đức Mẹ sốt sắng, mong Đức Mẹ đổ ơn xuống cho chúng con phần hồn phần xác.

Thánh tích

Xưa nay không có nơi nào người ta mừng lễ Đức Mẹ trọng thể cho bằng ở Lộ Đức, nhất là những ngày lễ trọng như: Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm, lễ Truyền Tin, lễ Sinh Nhật Đức Mẹ, lễ Đức Mẹ Lên Trời, lễ Mân Côi.

Ba bốn ngày trước lễ, người bốn phương đã lũ lượt kéo đến Lộ Đức rất đông đảo. Những bệnh nhân đủ thứ đã được chở đến mấy ngày trước. Trước hết, họ đến quì cầu nguyện trước tượng Đức Mẹ, trên cửa hang, chỗ Đức Mẹ hiện ra. Họ cầu nguyện hồi lâu, rồi đi uống nước suối Đức Mẹ. Người ta kéo lên núi viếng nhà thờ Mân Côi, là hai thánh đường nguy nga nhất, họ đọc kinh cầu nguyện, xưng tội, châu Thánh Thể ở đây.

Trước cửa hang đá thì không lúc nào ngớt người đến quì lạy. Họ vui thích lạy ở trước hang đá, có khi đôi ba nghìn người một trật. Người ta lạy suốt ngày suốt đêm.

Chiều hôm trước lễ, người ta rước tượng Đức Mẹ quanh sườn núi, đèn nến sáng rực như ban ngày.

Chính ngày lễ, các linh mục kế tiếp nhau dâng lễ.

Buổi chiều, có cuộc rước Thánh Thể quanh nhà thờ. Người ta đã khiêng sẵn những bệnh nhân nằm la liệt hai bên đường Chúa sắp đi qua. Cảnh tượng thật cảm động, chẳng khác gì cảnh tượng hồi Chúa còn ở thế gian trên đất Palestine.

Những người đi mừng lễ ở Lộ Đức về đều nói không nơi nào mừng lễ Đức Mẹ sốt sáng trọng thể bằng ở đây. Người ta được xem thấy nơi Đức Mẹ hiện ra, suối nước của Đức Mẹ và nhất là được mục kích những phép lạ Đức Mẹ chữa các bệnh nhân, thì thêm lòng tin cậy và mến yêu Đức Mẹ.

Những người mừng lễ Đức Mẹ sốt sáng như thế, chắc sẽ được Người ban nhiều ơn ở đời này và đời sau trên Thiên đàng.

NGÀY 26: VIỆC THỨ TƯ NGƯỜI TA QUEN LÀM ĐỀ TÔN SÙNG ĐỨC MẸ LÀ NẮNG ĐỌC KINH KÍNH MỪNG

Trong các kinh người ta quen đọc để cầu xin Đức Mẹ, chẳng có kinh nào đẹp lòng Đức Mẹ cho bằng Kinh Kính Mừng.

Đó là những lời Sứ thần truyền tin cho Đức Mẹ, là lời bà thánh Isave ca ngợi Đức Mẹ, cũng là lời Giáo Hội thêm vào để tung hô Đức Mẹ.

Đọc Kinh Kính Mừng, người ta nhắc lại cho Đức Mẹ tin vui mừng Sứ thần đã đem đến cho Người, và phúc trọng Thiên Chúa ban cho Người được làm Mẹ Con Thiên Chúa. Đọc Kinh Kính Mừng, người ta ca ngợi những phúc cả cao đầy ở nơi Đức Mẹ từ lúc chịu thai, khi ở thế gian và trót đời Người.

Đức Mẹ đã tỏ cho bà thánh Melthida biết không kinh nào làm đẹp lòng Đức Mẹ, và sinh nhiều ơn ích cho người ta bằng Kinh Kính Mừng.

Thánh Bênadô kể: chẳng lần nào ta đọc kinh ấy mà Đức Mẹ chẳng ban ơn. Một ngày kia, ông thánh đi qua tượng Đức Mẹ vừa đi vừa đọc Kinh Kính Mừng. Đọc vừa xong, ông thánh thấy Đức Mẹ gật đầu tỏ ý bằng lòng.

Vì là một kinh đẹp lòng Đức Mẹ nhất, nên ta hãy đọc kinh ấy cho sốt sáng.

Khi gặp những con cá mồi cheo leo, hãy mau đọc Kinh Kính Mừng.

Sáng ngày khi thức dậy, buổi tối khi đi ngủ, hãy nhớ đến Đức Mẹ và đọc Kinh Kính Mừng.

Phải đọc kinh ấy với một tâm hồn sốt sắng, đơn sơ như người con ca ngợi Mẹ, thành thực như Sứ thần chào kính Mẹ.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ có phúc trọng hơn mọi phụ nữ. Xưa Mẹ đã được Sứ thần Thiên Chúa hết lòng cung kính chào mừng Mẹ. Nay chúng con cũng hết lòng mượn lời Sứ thần ca tụng kính mừng Mẹ muôn đời hạnh phúc.

Thánh tích

Có một học sinh tên là Antoniô, đậu tú tài, cha mẹ mừng rỡ thương cho anh ta rất nhiều tiền, lại cho đi du lịch bên Balê, một kinh thành có tiếng xa hoa, với những tòa nhà lộng lẫy, với những lối ăn chơi thỏa thích.

Trước khi Antoniô lên đường, có một bà nhờ Antoniô một việc, là vào nhà thờ Đức Mẹ thánh trận ở Balê, đọc một Kinh Kính Mừng cầu nguyện cho bà ấy.

Antoniô vốn khô khan, thấy bà nhờ việc ấy thì không được hài lòng mấy, phải miễn cưỡng nhận lời bà ấy dặn. Antoniô lưu lại Balê 15 ngày, dong chơi khắp mọi nơi. Mãi đến lúc ra về, Antoniô mới nhớ đến lời bà lão dặn. Lựa lúc vắng người, Antoniô lên vào nhà thờ Đức Mẹ, quì một xó, anh liền cảm thấy mình đầy tội lỗi. Râu nét mặt, đôi mắt đã bắt đầu sa lệ, giọt lệ thống hối đầu tiên.

Chợt lúc ấy có linh mục chính xứ vào nhà thờ, thấy Antoniô đứng khóc liền hỏi: “Con đi đâu? Có việc gì? Sao lại khóc?”. Antoniô chẳng thừa lại và vẫn nức nở khóc. Linh mục cầm lấy tay Antoniô nói rằng: “Đây hẳn là một chiêm lạc được Đức Mẹ

dắt về cùng Chúa. Con hãy tạ ơn Đức Mẹ, Người đã hết lòng thương con”.

Antoniô gạt nước mắt thưa: “Lạy Cha, con là kẻ có tội, xin Cha cứu lấy con”. Thầy cả khuyên bảo, yên ủi và giúp Antoniô xét mình xưng tội. Antoniô xưng tội, rước lễ sốt sắng và lưu lại mấy ngày tạ ơn Đức Mẹ rồi mới về, trong lòng vui sướng nhẹ nhàng.

Về đến nhà, anh kể lại đầu đuôi câu chuyện cho mọi người biết hiệu lực của Kinh Kính Mừng trong nhà thờ Đức Mẹ thánh trận.

Kinh Kính Mừng

Kính Mừng Maria đầy ơn phúc: Đức Chúa Trời ở cùng Bà; Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ và Giêsu con lòng Bà gồm phúc lạ.

Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Amen.

Kinh Dâng Mình

Lạy Đức Bà Maria: lạy Mẹ nhân thay! Con xin dâng mình con cho Đức Mẹ; mà cho được làm chứng con hết lòng làm tội Đức Mẹ, thì ngày hôm nay (hoặc đêm hôm nay) con xin dâng con mắt, lỗ tai, miệng lưỡi, trái tim cùng trót cả và mình con cho Đức Mẹ. Lạy Đức Bà Maria, lạy Mẹ khoan thay! Nay con thuộc về Đức Mẹ thì xin Đức Mẹ gìn giữ con như của riêng của Đức Mẹ vậy. Amen.

NGÀY 27: VIỆC THỨ NĂM NGƯỜI TA QUEN LÀM ĐỂ TÔN SÙNG ĐỨC MẸ LÀ ĐỌC KINH CẦU ĐỨC BÀ

Năm 1601, Đức Giáo Hoàng Clémentê truyền cho giáo dân mọi nơi bỏ các bản kinh khác nhau và nhận bản kinh cầu quen đọc ở nhà thờ Đức Mẹ Lorêta.

Kinh cầu có 50 câu, mỗi câu là một bông hoa xinh tươi dâng lên Đức Mẹ, mỗi câu là lời ca dịu dàng, mỗi câu là một bản kinh sốt sắng. Cả kinh cầu là một bản nhạc hùng hồn và êm ái, càng đọc người ta càng vui thích, càng nghe càng thấy dịu dàng. Câu thưa: “Cầu cho chúng con” lại là một tiếng kêu van thăm thiết, như một tên bắn vào Trái tim Mẹ, để mở rộng kho từ ái Mẹ.

Ta phải quý trọng kinh ấy, ta phải năng đọc, và đọc sốt sắng. Đó là những lời ca tụng đẹp lòng Đức Mẹ, và những tiếng kêu van thăm thiết nài xin lòng từ ái Mẹ.

Thánh tích

Cha Auriêma nói về lòng tôn sùng Đức Mẹ có kể tích này:

Ở tỉnh Normandi bên Pháp, người ta bắt được tướng cướp đem nộp cho nhà chức trách. Nhà chức trách điều tra lý lịch, thấy anh ta đã can án nhiều vụ cướp thì lên án xử tử. Lý hình vừa sắp chém đầu, thì anh ta kêu lên: “Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ thương cho con được xưng tội trước khi chết”. Người ta sợ hãi liền tìm thầy cả cho anh ta xưng tội. Thầy cả giải tội hỏi anh ta xưa nay có làm việc gì đáng Đức Mẹ thương, thì anh ta trả lời: “Khi còn bé con siêng năng đọc kinh cầu Đức Mẹ, và đọc các ngày thứ bảy”.

Suy tích này ta biết Kinh cầu Đức Mẹ có hiệu lực và người năng đọc kinh ấy được Đức Mẹ thương yêu dường nào.

NGÀY 28: VIỆC THỨ SÁU NGƯỜI TA QUEN LÀM ĐỂ TÔN SÙNG ĐỨC MẸ LÀ ĐỌC KINH LẠY NỮ VƯƠNG

Đây là gốc tích kinh Lạy Nữ Vương. Vào khoảng năm 1100, bên Đức, có một gia đình sang trọng đạo đức, sinh được một con trai đặt tên là Herman. Herman lọt lòng với một hình thù xấu xa lại tàn tật. Đứa bé thấp lùn, mồm méo, lớn lên lưng còng, ăn nói thì ngập ngọng, lại thọt một chân. Tâm trí thì u mê tối tăm, đáng bộ ngờ nghịch không biết gì.

Cha mẹ thấy con mình tàn tật dốt nát làm vậy thì thương hại, lại xấu hổ không cho con ra khỏi nhà.

Herman lên 12 tuổi, cha mẹ rước một thầy dòng về nhà để dạy con mình. Suốt hai năm trời, Herman chỉ học được mấy lễ cần trong đạo như: Một Thiên Chúa ba ngôi, dựng nên trời đất, tỏ tông phạm tội, Ngôi Hai xuống thế làm người trong lòng Trinh Nữ Maria, chịu chết trên Thánh Giá để chuộc tội thiên hạ...

Herman lên 16 tuổi mới đủ trí khôn nhận thấy mình tàn tật và kém chúng bạn. Herman sinh buồn bã, đêm ngày những than thân tủi phận.

Thầy dòng thấy học sinh của mình buồn bã đêm ngày, thì khuyên bảo cậu chạy đến cùng Đức Mẹ và vũng vàng trông cậy Người cứu giúp. Herman vâng lời thầy, cầu xin Đức Mẹ ba năm trời, mà chẳng được kết quả gì. Mặc dầu vậy Herman không ngã lòng, cứ tiếp tục cầu nguyện.

Một ngày kia, Herman cảm thấy mình sầu khổ hơn mọi khi, liền đến trước bàn thờ Đức Mẹ kêu van rằng: “Lạy Mẹ là Nữ Vương trời đất, là Mẹ nhân ái, là sức sống, là nguồn vui, là hy vọng của con, con là con cháu khốn nạn của Evà, ở chốn khách đầy đau khổ, kêu van xin Mẹ ghé mặt thương xót. Đến giờ sau hết xin cho con được về trời xem thấy Chúa Giêsu Con Mẹ, lạy Mẹ nhân ái”.

Sau mấy lời kêu van thống thiết, Herman thấy Đức Mẹ hiện ra sáng láng tốt đẹp và bảo: “Herman, con yêu của Mẹ, Mẹ đã nghe lời con cầu xin. Mẹ cho con chọn một trong hai điều này: một là khỏi các bệnh tật phần xác, hai là được trở nên thông thái, con muốn điều nào tùy ý”.

Herman bấy lâu khổ cực vì bệnh tật cũng như đau lòng vì trí khôn thấp kém. Cậu nghĩ ngợi một lúc, rồi quả quyết trả lời: “Con xin Mẹ trí thông minh”. Điều Herman xin đẹp lòng Đức Mẹ. Người cho Herman được trí thông minh lại cho khỏi các tật bệnh phần xác nữa.

Từ đó Herman chăm chỉ học hành, nổi tiếng thông minh vượt hẳn chúng bạn. Sau Herman trở nên một nhà tu hành thông thái chép nhiều sách có giá trị. Để tạ ơn Đức Mẹ, thầy Herman đặt lại kinh Nữ Vương cho mọi người đọc.

Kinh Lạy Nữ Vương là những lời cầu nguyện khẩn thiết, khiêm nhường đơn thật, và là những lời kêu van thảm thiết của một tâm hồn đau khổ, trong lúc cô đơn, chỉ còn biết nương tựa cậy trông vào Đức Mẹ. Cũng là một kinh giáo dân quen đọc và đọc nhiều lần trong một ngày.

Trong các tu viện, lúc ngày tàn, người ta thấy các thầy dòng hội nhau trong nhà thờ hát kinh ấy với giọng điệu chân thành yêu mến sốt sắng.

Xưa thánh Vixentê bị bọn cướp bẻ bắt sống bán đi làm tôi. Trong những năm bị lưu đầy khổ sở, ông thánh đọc kinh Lạy Nữ Vương để tự yên ủi mình và được sức mạnh vui chịu mọi đau khổ. Nhiều người ngoại giáo nghe người đọc kinh ấy sốt sắng thảm thiết, thì cảm động và xin theo đạo.

Vậy ta hãy quý trọng và năng đọc kinh Lạy Nữ Vương. Nhất là lúc gặp đau khổ, ta hãy ngửa mặt kêu xin Mẹ thương xót ta ở chốn lưu đầy này, và đến giờ sau hết xin Mẹ đem ta về trời, xem thấy Chúa Giêsu, Con Mẹ đời đời.

Thánh tích

Trong lịch sử dòng thánh Augustinô, kể tích một thầy dòng đạo đức đã có tuổi, mắc bệnh nặng sắp chết. Nằm trên giường bệnh, thầy nghĩ đến giờ phải đứng trước tòa Chúa phán xét thì lo buồn khiếp sợ. Anh em trong dòng an ủi và khuyên thầy hãy vững vàng tin ở lòng nhân từ vô cùng Thiên Chúa nhưng thầy cũng chẳng bớt sợ hãi lo buồn.

Có lần thầy quá khiếp sợ đến nỗi phát khóc một hồi lâu. Bỗng chốc Đức Mẹ hiện ra lấy lời dịu dàng phán bảo rằng: “Ồ con, con đừng sợ! Lúc còn khỏe, ngày nào con cũng đọc kinh Lạy Nữ Vương, ước mong được xem thấy Chúa Giêsu Con Mẹ, Mẹ nghe lời con sau khi chết, Mẹ sẽ đưa con về trời xem thấy Chúa Giêsu muôn đời”.

Bệnh nhân bấy giờ mới yên lòng và vững vàng cậy trông cho đến khi nhắm mắt bằng yên trong tay Đức Mẹ.

NGÀY 29: VIỆC THỨ BẢY NGƯỜI TA QUEN LÀM ĐỂ TÔN SÙNG ĐỨC MẸ LÀ ĐỌC KINH HÃY NHỚ

Thánh Bênadô là một bậc đại thánh, rất nhiệt thành trong việc rao giảng nước Chúa và cổ động phong trào sùng kính Đức Mẹ. Người đã soạn nhiều bài giảng rất hay để ca tụng Đức Mẹ, hay nhất là bài giảng về ngày lễ Đức Mẹ lên trời. Ít lâu sau có một người trích một đoạn trong bài giảng ấy đặt ra kinh Hỡi Nhớ. Nên người ta gọi kính ấy là kính ông thánh Bênadô.

Cũng là một kinh người ta năng đọc và rất đẹp lòng Đức Mẹ.

Ở Balê, có một người cũng tên là Bênadô, lúc còn thanh niên, mê theo đường tội, sau nhờ ơn Đức Mẹ và năng đọc kinh Hỡi Nhớ, nên được lòng hối cải và sau chịu chức Linh mục, làm tuyên úy các tù nhân bị án tử. Để tạ ơn Đức Mẹ, cha Bênadô khuyên bảo mọi người năng đọc kinh Hỡi Nhớ. Người quá

quyết rằng: Dù tội nhân cứng lòng thế nào, nếu đọc kinh Hỡi Nhớ thì chắc chắn sẽ được ơn hối cải. Người quả quyết như thế vì đã mục kích nhiều lần.

Cha Bênadô lại thuê in hàng vạn bản kinh ấy, phát đi các nơi cho mọi người đọc, và chép một quyển sách để lại những phép lạ Đức Mẹ đã làm để cứu những ai hết lòng trông cậy và sốt sắng đọc kinh ấy.

Biết bao tội nhân cứng lòng đã được ơn sám hối, biết bao bệnh nhân được lành khỏi, biết bao nhiêu người mắc cơn nguy hiểm phần hồn phần xác được khỏi, vì đã vững vàng trông cậy đọc kinh Hỡi Nhớ.

Kinh Hỡi nhớ xưng hô lòng trông cậy vững vàng ở quyền thế từ ái Đức Mẹ. Sự trông cậy là chìa khóa mở kho tàng chứa nguồn ân sủng của Đức Mẹ.

Lạy Thánh Nữ đồng trinh Maria, là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ xin bào chữa cứu giúp mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhận lời.

Đó là cả một bài ca lòng lân tuất không bờ bến của Đức Mẹ. Thật vậy, lòng từ ái Mẹ mênh mông như biển cả. Người cứu vớt ban ơn cho mọi thứ người. Người chẳng hề từ chối ai đến kêu cầu Mẹ và đọc kinh Hỡi Nhớ. Cho nên người ta gọi kinh ấy là kinh Đức Mẹ làm phép lạ. Vậy ta hãy năng đọc kinh ấy cho sốt sắng mọi ngày trong đời ta.

Thánh tích

Thời Cha Bênadô giảng đạo, có một tay hung đồ bị án xử tử. Mặc dầu những lời khuyên van của Cha Bênadô, hắn ta cứng lòng nhất định không chịu xưng tội. Ngày xử án, Cha Bênadô lại hết lòng khuyên van, nhưng hắn chẳng nghe. Lần này Cha Bênadô không khuyên hắn xưng tội nữa, chỉ nài hắn ta đọc kinh Hỡi Nhớ. Mặc dầu những lời dỗ dành ngon ngọt, hắn ta cũng để ngoài tai. Cha Bênadô cố ép mãi, sau cùng hắn nể lòng

gương đọc hết kinh Hỷ Nhớ. Đọc dứt kinh, người ta trông thấy mặt hăn ta tái nhợt đi. Anh ta bị xúc động quá mạnh, giọt nước mắt đầu tiên đã bắt đầu từ từ rơi trên đôi má. Anh đã được ơn thông hối, và xin Cha Bênadô giúp mình xưng tội.

Nhờ sức mạnh của kinh Hỷ Nhớ, người cứng lòng ấy đã được ơn thông hối trước khi bị xử.

Kinh Hỷ Nhớ (xin xem trang 78)

NGÀY 30: VIỆC THỨ TÁM NGƯỜI TA QUEN LÀM ĐỀ TÔN SÙNG ĐỨC MẸ LÀ LÀM TUẦN BA NGÀY (TAM NHẬT) HAY CHÍN NGÀY (CỬU NHẬT)

Giáo dân có thói quen muốn xin Đức Mẹ ơn gì, hoặc xin cho tội nhân được hối cải, hay bệnh nhân được lành khỏi, hoặc xin khỏi ôn dịch thần khí hay khỏi mùa đói khát... thì cầu nguyện làm việc lành dâng cho Đức Mẹ đủ ba ngày hay chín ngày.

Sự đó rất đẹp lòng Đức Mẹ và đáng Người ban ơn cho ta; ta cầu nguyện Đức Mẹ một lần thôi, mà còn được Đức Mẹ thương, phương chi cầu nguyện ròng rã ba ngày hay chín ngày liền. Cách cầu nguyện đó tỏ ra ta khiêm nhường, kiên nhẫn và đầy lòng tin tưởng ở Đức Mẹ.

Hằng năm biết bao người làm tuần ba ngày hay tuần chín ngày, đã được Đức Mẹ thương: người thì được ơn hối cải, người thì khỏi cheo leo phân hồn phân xác, người thì được công ăn việc làm. Có người lưu lạc đã được hồi hương, có người mất của lại tìm thấy, và còn biết bao ơn khác nữa...

Muốn làm tuần ba hay tuần chín ngày thì phải giữ những điều này:

1- Sự ta xin phải là sự lành, đẹp lòng Chúa và có ích cho linh hồn ta.

2- Trong tuần ấy phải xưng tội rước lễ, vì chỉ ai có nghĩa cùng Chúa mới đáng Đức Mẹ thương ban sự ta có ý xin.

3- Lại phải làm việc lành trong tuần ấy hơn mọi khi giữ lòng sạch tội hơn, đọc kinh cầu nguyện, làm phúc bố thí nhiều hơn. Hết mọi việc hãy dâng qua tay Đức Mẹ.

4- Cuối tuần ta phải dâng mình cho Đức Mẹ, hết lòng tạ ơn Đức Mẹ.

Nếu ta chưa được ơn ta xin, thì lại làm hai, ba tuần nữa, vững vàng cầu xin cho đến khi được ơn ấy.

Ta hãy tin tưởng: xưa nay chưa hề nghe có ai chạy đến kêu xin Mẹ thương, mà Mẹ từ bỏ.

Lạy Mẹ Maria, là Đấng hay chữa kẻ khôn khó, yên ui kẻ khổ cực, ban ơn cho kẻ thiếu thốn, xin ghé mắt thương xem và nghe lời chúng con cầu xin.

Thánh tích

Truyện sau đây xảy ra ở bên Pháp. Một ông tướng có lòng đạo, lại cậy trông và kính mến Đức Mẹ lắm. Ngoài hai vợ chồng trẻ và anh làm bếp, ông còn 3 đứa con đang còn măng sữa.

Ông phải thuê một chị sen để trông nom trẻ nhỏ. Chẳng may chị sen phải chứng động kinh. Bà vợ muốn đuổi chị sen về không nuôi nữa. Nhưng ông chồng cho thế là thiếu đức yêu người. Nên ông bảo cứ nuôi và chạy thuốc cho chị. Lại bảo cả nhà hợp ý cùng mình làm tuần chín ngày khẩn xin Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp thương chữa người đầy tớ mình. Qua một tuần chín ngày, bệnh tình chị sen không thuyên giảm, lại càng tăng. Bà vợ hầu ngã lòng nói ra nói vào oán trách chồng. Nhưng, với lòng sốt sắng và cậy trông, ông bảo: “Bà đừng vội ngã lòng, chúng ta chưa được như ý, có khi vì Chúa muốn thử lòng chúng ta. Có khi vì lời cầu xin của chúng ta chưa đủ sốt sắng và tin tưởng. Vậy ta hãy làm tuần chín ngày khác và cứ tiếp tục cho đến khi

được như lời khẩn nguyện, vì lời xưa Chúa phán ‘Hãy xin thì sẽ được’ có lẽ nào sai!” Vì thế ngay từ sáng hôm sau cả nhà lại tiếp tục làm tuần chín ngày khác và cứ thế kéo dài mãi đến 4 lần 9 ngày mà bệnh chị sen không thấy bớt. Nhưng viên tướng chẳng sờn lòng chút nào, ông lại càng tăng lời cầu nguyện đêm ngày.

Một buổi sáng, đi lễ về, ông vào phòng, đóng cửa lại, sấp mình dưới tượng Đức Mẹ và kêu van: “Lạy Mẹ nhân lành, Mẹ biết lòng con kính mến và trông cậy Mẹ. Con đã quyết với bạn con: Mẹ sẽ không bỏ lời con cầu xin cũng như xưa nay chưa bỏ lời ai cầu khẩn Mẹ. Vậy để hiển danh Mẹ, xin Mẹ ban cho con ơn con xin Mẹ từ lâu”.

Cầu xin xong, ông thấy lòng vui mừng như niềm tin tưởng mong ước của ông đã thành sự thật. Ông tự nhủ: Mẹ đã nghe lời ta rồi. Mà thật, từ hôm ấy, chị sen không lên cơn động kinh nữa.

Tạ ơn Đức Mẹ muôn đời.

NGÀY 31: THÀNH TÂM KÍNH MẾN ĐỨC MẸ CHẮC CHẴN SẼ ĐƯỢC RỒI LINH HỒN

Thế nào là thành tâm kính mến Đức Mẹ?

Ta nhận thấy: có người hiến dâng toàn thân cùng mọi việc mình làm cho Đức Mẹ nhận Người làm Mẹ bên vực và chỉ dẫn trong mọi công việc. Họ hết sức noi gương bắt chước Đức Mẹ. Giữ giới răn Chúa và sống cuộc đời đạo đức sốt sắng. Những người này thật xứng đáng là con cái thành tâm kính mến Đức Mẹ cách trọn hảo.

Lại nhiều người khác, cũng vui lòng hiến thân cùng mọi công việc mình làm cho Đức Mẹ, nhưng đôi khi còn sa ngã theo tính xác thịt lỗi giới răn Chúa. Họ chưa được vững vàng trong đường thánh thiện như hạng người trên. Nhưng, sau con yếu

đuổi, họ biết trở về cùng Chúa ngay, cậy nhờ Đức Mẹ giúp sức. Những người này cũng là con cái thành tâm mến Mẹ. Tuy có khi sa ngã, vì còn mang xác thịt loài người, nhưng biết ăn ở như tích người con phụng phá trở lại.

Sau hết, còn một hạng người, chúng ta thường gặp. Họ là những người, tuy cũng có khi siêng năng đi lễ và đọc kinh cầu nguyện. Nhưng nói đúng, họ chỉ đạo đức sốt sắng lúc ngồi trong nhà thờ mà thôi. Còn đời sống hằng ngày thì những bê tha, tội lỗi, ích kỷ, cay nghiệt... Họ sống hời hợt không cố gắng hy sinh noi gương mến Chúa yêu người thành tâm kính mến Đức Mẹ đâu. Đối với họ, Đức Mẹ luôn luôn rộng lòng thương chờ đón họ. Vậy họ hãy cứ tiếp tục làm việc lành đã quen làm xưa nay. Họ hãy mau mau trở về cùng Chúa và Đức Mẹ, hãy thành thực yêu mến Mẹ đi, hãy ăn ở sốt sắng đạo đức thật.

Chúng ta hãy thành tâm kính mến Đức Mẹ cho vững vàng. Ta đừng bắt chước như ai: lúc được sự may mắn hoặc không bị tai ương thì sốt sắng cầu khẩn Đức Mẹ, còn lúc gặp sự trái ý buồn bực hoặc tai vạ phần xác hoặc bị cám dỗ trong tâm hồn thì sờn lòng cậy trông và lừa kính mến Đức Mẹ tắt dần. Những người ấy làm cho Đức Mẹ đau lòng biết mấy.

Lạy Mẹ Maria, nay là cuối tháng của Mẹ, chúng con tạ ơn Mẹ vì đã ban cho chúng con tháng vừa qua để tôn kính Mẹ, chúng con tạ ơn Mẹ vì các ơn Mẹ đã ban cho chúng con xưa nay và nhất là trong tháng này.

Lạy Mẹ, giờ đây, quì trước nhan thánh Mẹ, chúng con xin phó mình chúng con cho Mẹ, xin Mẹ vui lòng nhận lấy chúng con. Xin Mẹ ở bên chúng con liên, để khi vui lúc buồn, chúng con hằng làm đẹp lòng Chúa Giêsu và Mẹ. Xin Mẹ hãy ở gần chúng con, nhất là trong giờ chết, để đời chúng con, thành một đời kính mến Chúa và Mẹ. Và sau hết, xin đưa chúng con về cùng Mẹ ở trên thiên đàng.

Thánh tích

Xưa, ở thành Milano nước Ý, có Maria 19 tuổi, mồ côi cha từ thuở nhỏ. Con nhà nghèo khổ. Maria đi chăn chiên thuê để kiếm cơm ăn. Cô rất đạo đức sốt sắng. Cô có lòng yêu mến Đức Mẹ lắm. Thường khi chăn chiên một mình vắng vẻ, Maria hay lần hạt và hát kính Đức Mẹ.

Một hôm ngồi dưới bóng cây sồi, đang lúc Maria lên cung véo von ca ngợi Đức Mẹ chợt có ông chủ rạp hát thành Milăng qua đây. Nghe giọng du dương êm ái của cô, ông rất ngạc nhiên: nơi đồng ruộng mà có thiếu nữ hát hay như vậy. Ông rất khâm phục cái tài hiếm có của Maria. Ông vội dừng bước lân la gọi chuyện.

“Chào cô, cô hát hay quá. Chẳng hay cô quê quán ở đâu, học nghề hát từ bao giờ mà giỏi thế. Nhưng tôi không khỏi không thương hại một người không biết dùng tài của mình, mà để cuộc đời phải vất vả tiêu tụy như cô. Vậy nếu cô bằng lòng, tôi xin sẵn sàng giúp đỡ cô. Và tôi hy vọng: cô chỉ cần tập luyện thêm một thời gian ngắn là có thể trở nên danh ca vô địch, không rạp hát nào có thể hơn được, như thế dĩ nhiên cô sẽ hái ra tiền và chẳng bao lâu trở thành giàu có phú quý”.

Maria lãnh đạm trả lời: “Dù ông cho tôi nhiều vàng bạc thế nào đi nữa, dù trở nên giàu có đến đâu, thì cũng không đời nào tôi đi theo ông, mà dùng miệng lưỡi này để ca hát điều hoa tình lãng mạn. Vì thế là tự gieo mình xuống hỏa ngục, và còn làm dịp cho nhiều người phải phạt trong biển lửa ấy nữa. Tôi đây, dù có ăn đói mặc rách, mà được sống đời trong sạch để kính mến Đức Mẹ, còn hơn là ở lầu son gác tía mà làm con hát. Thôi xin phiền ông đừng nói đến chuyện ấy nữa kéo uống công”

Ông chủ rạp hát biết có nói cũng bằng thừa nên ông hỏi thăm tìm vào nhà cô. Lúc gặp mẹ cô, ông nói chuyện thuê Maria làm con hát và hứa sẽ trả tiền nhiều cho cô. Vì đang gặp cơn túng quẫn, mẹ cô Maria nhận lời ngay.

Chăn chiên về, Maria biết chuyện thì buồn rầu vô cùng. Dù mẹ khuyên răn, dù chú dì giảng giải, cho đó là việc hiếu với mẹ và yêu các em, Maria không khỏi lo buồn và bối rối.

Đêm hôm ấy Maria trần trọc đến sáng. Không biết nghe theo bên nào: Vâng lời mẹ đi làm con hát thì không thể giữ linh hồn trong trắng, đẹp lòng Chúa và Đức Mẹ được...Mà nếu không nghe lời mẹ, thì mẹ ghét bỏ, đánh mắng, và gia đình vẫn phải sống trong sự túng đói. Giữa lúc bối rối lo lắng, âu sầu, cô sực nhớ đến Đức Mẹ, cô vội quì gối, đôi mắt đầm lệ ngược nhìn ảnh Đức Mẹ và nói: “Lạy Mẹ Maria rất nhân từ; xin Mẹ giúp con đừng bao giờ trở nên thù địch với Mẹ. Xin Mẹ giúp con quyết chí dù sống chết không bao giờ bỏ Mẹ”. Cầu nguyện xong, cô thấy mình khoan khoái nhẹ nhàng và bình tĩnh.

Trưa hôm sau, đúng hẹn, chủ rạp hát đưa xe đến dẫn Maria ra tỉnh. Trước lời đe dọa của mẹ, lời van xin của chú dì và làng xóm, Maria đành gạt nước mắt bước lên xe. Nhưng trong lòng không ngớt cầu xin Đức Mẹ cứu giúp mình. Đến rạp, thừa lúc được tự do, Maria lấy một viên gạch đập gãy hai răng cửa, vì trước đây, cô đã nghe một chị bạn nói: người hát hay, nhưng đã mất răng cửa thì không thể hát được như trước nữa.

Trước cử chỉ gan dạ đó của Maria, chủ rạp hát phải khâm phục và không thuê nữa.

Lạy Mẹ nhân từ, là Mẹ chúng con, xin cho chúng con được gan dạ yêu mến Chúa và Đức Mẹ dù phải hy sinh mọi sự, dù tính mạng, dù tài năng, xin Mẹ cho chúng con được sẵn lòng đủ can đảm hy sinh để luôn được Chúa và Đức Mẹ làm phần thưởng.

PHẦN 2: MỘT SỐ KINH QUEN ĐỌC

KINH ĐỨC CHÚA THÁNH THẦN

Chúng con lạy ơn Đức Chúa Thánh Thần thiêng liêng sáng láng vô cùng. Chúng con xin Đức Chúa Thánh Thần xuống, đầy lòng chúng con là kẻ tin cậy Đức Chúa Trời, và đốt lửa kính mến Đức Chúa Trời trong lòng chúng con; chúng con xin Đức Chúa Trời cho Đức Chúa Thánh Thần xuống.

- Sửa lại mọi sự trong ngoài chúng con.

Chúng con cầu cùng Đức Chúa Trời xưa đã cho Đức Chúa Thánh Thần xuống soi lòng dậy dỗ các Thánh Tông Đồ, thì rày chúng con cũng xin Đức Chúa Trời cho Đức Chúa Thánh Thần lại xuống, yên ủi dạy dỗ chúng con làm những việc lành, vì công nghiệp vô cùng Đức Chúa Giêsu Kitô là Chúa chúng con. Amen.

KINH ẪN NẪN TỘI

Lạy Chúa con, Chúa là Đấng trọn tốt trọn lành vô cùng. Chúa đã dựng nên con, và cho Con Chúa ra đời chịu nạn chịu chết vì con, mà con đã cả lòng phản nghịch lỗi nghĩa cùng Chúa, thì con lo buồn đau đớn, cùng chê ghét mọi tội con trên hết mọi sự; con dốc lòng chừa cải, và nhờ ơn Chúa thì con sẽ lánh xa dịp tội cùng làm việc đền tội cho xứng. Amen.

KINH TIN

Lạy Chúa con, con tin thật có một Đức Chúa Trời là Đấng thưởng phạt vô cùng; con lại tin thật Đức Chúa Trời có Ba Ngôi, mà Ngôi Thứ Hai đã xuống thế làm người, chịu nạn chịu chết mà chuộc tội cho thiện hạ. Bấy nhiêu điều ấy, cùng các điều Hội Thánh dạy, thì con tin vững vàng, vì Chúa là Đấng thông minh và chân thật vô cùng, đã phán truyền cho Hội Thánh. Amen.

KINH CÂY

Lạy Chúa con, con trông cậy vững vàng, vì công nghiệp Đức Chúa Giêsu, thì Chúa sẽ ban ơn cho con giữ đạo nên ở đời này, cho ngày sau được lên thiên đàng xem thấy mặt Đức Chúa Trời hưởng phúc đời đời, vì Chúa là Đấng phép tắc và lòng lành vô cùng, đã phán hứa sự ấy, chẳng có lẽ nào sai được. Amen.

KINH MẾN

Lạy Chúa con, con kính mến Chúa hết lòng hết sức trên hết mọi sự, vì Chúa là Đấng trọn tốt trọn lành vô cùng; lại vì Chúa, thì con thương yêu người ta như mình con vậy. Amen.

KINH CÁM ƠN

Con cảm ơn Đức Chúa Trời là Chúa lòng lành vô cùng chẳng bỏ con, chẳng để con không đời đời, mà lại sinh ra con, cho con được làm người, cùng hằng gìn giữ con, hằng che chở con, lại cho Ngôi Hai xuống thế làm người, chuộc tội chịu chết trên cây Thánh Giá vì con, lại cho con được đạo thánh Đức Chúa Trời, cùng chịu nhiều ơn nhiều phép Hội Thánh nữa, và đã cho phần xác con đêm nay (tối thì đọc: ngày hôm nay) được mọi sự lành; lại cứu lấy con kéo phải chết tươi ăn năn tội chẳng kịp. Vậy các Thánh ở trên nước thiên đàng cảm ơn Đức Chúa Trời thế nào, thì con cũng hợp cùng các Thánh mà dâng cho Chúa con cùng cảm ơn như vậy. Amen.

KINH TRÔNG CÂY

Chúng con trông cậy rất thánh Đức Mẹ Chúa Trời, xin chớ chê chớ bỏ lời chúng con nguyện trong cơn gian nan thiếu thốn, Đức Nữ đồng trinh, hiển vinh sáng láng.

- Hằng chữa chúng con cho khỏi mọi sự dữ. Amen.

CÁC CÂU LẠY

Lạy rất thánh trái tim Đức Chúa Giêsu,
- Thương xót chúng con.

Lạy trái tim cực thanh cực tịnh rất thánh Đức Bà Maria,
- Cầu cho chúng con.

Lạy ông thánh Giuse là bạn thanh sạch Đức Bà Maria trọn đời
đồng trinh,
- Cầu cho chúng con.

Các Thánh Tử Đạo Việt Nam,
- Cầu cho chúng con.

Nữ Vương ban sự bằng an,
- Cầu cho chúng con.

KINH CẦU ĐỨC BÀ

Xin Chúa thương xót chúng con.

Thưa: Xin Chúa thương xót chúng con.

Xin Chúa Kitô thương xót chúng con.

Thưa: Xin Chúa Kitô thương xót chúng con.

Xin Chúa thương xót chúng con.

Thưa: Xin Chúa thương xót chúng con.

Chúa Kitô nghe cho chúng con.

Thưa: Chúa Kitô nhậm lời chúng con.

Đức Chúa Cha Ngự trên trời là Đức Chúa Trời thật.

Thưa: Thương xót chúng con.

Đức Chúa Con chuộc tội cứu thế là Đức Chúa Trời thật.

Thưa: Thương xót chúng con.

Đức Chúa Thánh Thần là Đức Chúa Trời thật.

Thưa: Thương xót chúng con.

Rất thánh Đức Bà Maria.

Thưa: Cầu cho chúng con.

(Câu nào cũng thưa như vậy)

Rất thánh Đức Mẹ Chúa Trời.

Rất thánh Nữ đồng trinh trên hết các kẻ đồng trinh.

Đức Mẹ Chúa Kitô.

Đức Mẹ thông ơn Thiên Chúa.

Đức Mẹ cực thanh cực tịnh.
Đức Mẹ tuyền vẹn mọi đàng.
Đức Mẹ chẳng vương bợn nhơ.
Đức Mẹ rất đáng yêu mến.
Đức Mẹ cực mầu cực nhiệm.
Đức Mẹ chỉ bảo đàng lành.
Đức Mẹ sinh Chúa Tạo thiên lập địa.
Đức Mẹ sinh Chúa Cứu Thế.

Đức Nữ cực khôn cực ngoan.
Đức Nữ rất đáng kính chuộng.
Đức Nữ rất đáng ngợi khen.
Đức Nữ có tài có phép.
Đức Nữ có lòng khoan nhân.
Đức Nữ trung tín thật thà.

Đức Bà là gương nhân đức.
Đức Bà là tòa Đấng khôn ngoan.
Đức Bà làm cho chúng con vui mừng.
Đức Bà là Đấng trọng thiêng.
Đức Bà là Đấng đáng tôn trọng.
Đức Bà là Đấng sốt mến lạ lùng.
Đức Bà như hoa hường mầu nhiệm vậy.
Đức Bà như lầu đài Đavít vậy.
Đức Bà như tháp ngà báu vậy.
Đức Bà như đèn vàng vậy.
Đức Bà như hòm bia Thiên Chúa vậy.
Đức Bà là cửa Thiên đàng.
Đức Bà như sao mai sáng vậy.
Đức Bà cứu kẻ liệt kẻ khốn.
Đức Bà bầu chữa kẻ có tội.
Đức Bà yên ủi kẻ âu lo.
Đức Bà phù hộ các giáo hữu.

Nữ vương các thánh Thiên thần.
Nữ vương các thánh Tổ tông.
Nữ vương các thánh Tiên tri.
Nữ vương các thánh Tông đồ.
Nữ vương các thánh Tử vì đạo.
Nữ vương các thánh Hiền tu.
Nữ vương các thánh Đồng trinh.
Nữ vương các thánh Nam cùng các thánh Nữ.
Nữ vương chẳng hề mắc tội tổ tông.
Nữ vương linh hồn và xác lên trời.
Nữ vương truyền phép rất thánh Mân Côi.
Nữ vương ban sự bằng an.
Nữ vương các gia đình.

Chúa Giêsu chuộc tội cứu thế.
Thưa: Chúa tha tội chúng con.
Chúa Giêsu chuộc tội cứu thế.
Thưa: Chúa nhậm lời chúng con.
Chúa Giêsu chuộc tội cứu thế.
Thưa: Chúa thương xót chúng con.

Lạy rất thánh Đức Mẹ Chúa Trời xin cầu cho chúng con.
Thưa: Đáng chịu lấy những sự Chúa Kitô đã hứa.

Lời Nguyện:

Chúng con lạy ơn rất thánh Đức Mẹ Chúa Trời, chúng con trông cậy Đức Bà là Chúa bầu chúng con: xin cho chúng con biết lòng Đức Mẹ yêu dấu con mọn này còn ở dưới thế cách xa mặt Mẹ. Đức Chúa Giêsu xưa xuống thế gian chẳng bỏ loài kẻ có tội, lại liều mình chịu nạn chịu chết vì hết cả và loài người ta; Đức Mẹ cũng một lòng theo Con như vậy. Mẹ ôi! Khoan thay! Nhân thay! Chớ trở mặt đi mà chẳng nhìn chúng con; xin Đức Mẹ thương xem dạy dỗ yên ủi chúng con. Con cậy Mẹ có phép tắc nhiều trên hết Thiên thần cùng trên hết các thánh. Chúng con còn ở dưới thế này như kẻ đi biển cả vậy. Đức Mẹ là

như ngôi sao chính ngự ở trời bên bắc vầy, xin Đức Mẹ dẫn đàng cho chúng con được theo, kéo phải xiêu chìm sa hỏa ngục vô cùng; chúng con trông Đức Mẹ cho chúng con ngày sau được vào cửa thiên đàng, xem thấy mặt Đức Chúa Giêsu cùng mặt Đức Mẹ, được hưởng muôn muôn sự phúc gồm hết mọi sự tốt lành chẳng hay hết chẳng hay cùng. Amen.

KINH DÂNG NƯỚC VIỆT NAM CHO ĐỨC MẸ MARIA

Lạy Mẹ Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con toàn thể giáo hữu Việt Nam hết lòng tin cậy chạy đến cùng Mẹ.

Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, là Mẹ chúng con, Mẹ là Nữ Vương Toàn Năng, là Đấng bầu cử cho chúng con trước tòa Chúa. Biết bao nhiêu lần, Mẹ đã cứu vãn Giáo Hội, và các dân tộc trong cơn nguy biến.

Chúng con hết lòng thành kính hiến dâng Giáo Hội và tổ quốc Việt Nam cho Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ, để thực hành mệnh lệnh của Mẹ, và để nhờ Mẹ che chở phù trì, ngày nay và mãi mãi.

Xin Mẹ gìn giữ Giáo Hội Việt Nam. Xin Mẹ soi sáng hàng Giáo Phẩm, diu dắt và thánh hóa các Linh Mục. Xin Mẹ giúp sức cho toàn thể giáo dân được trung thành giữ luật Chúa, và sốt sắng làm việc tông đồ. Xin Mẹ nâng đỡ và ủi an những anh chị em của chúng con, đang phải khốn khó vì Đạo Chúa.

Xin Mẹ chúc lành cho tổ quốc Việt Nam. Xin Mẹ hướng dẫn các nhà lãnh đạo dân tộc, xin Mẹ đem tinh thần Phúc Âm thấm nhuần tất cả các cơ cấu quốc gia, xin Mẹ cho toàn thể dân Việt biết đoàn kết, để cùng nhau xây dựng lại giang sơn.

Nhất là xin Mẹ cứu chúng con, để mọi người được sống trong tự do, hòa bình, ngõ hầu Nước Chúa được mở rộng khắp nơi.

Chúng con nguyện muôn đời ghi nhớ ơn Mẹ, và cùng nhau xây dựng một đền thờ hay một công tác nào khác dâng kính Trái

Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ, để lưu truyền cho hậu thế ơn che chở đặc biệt của Mẹ.

Lạy Mẹ Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con thành khẩn kêu đến Mẹ, vì chúng con biết Mẹ sẽ nhận lời chúng con. Và mặc dầu mọi nỗi khó khăn hiện tại, chúng con tin chắc Trái Tim Mẹ sẽ thắng. Amen.

KINH HÃY NHỚ

Lạy Thánh Nữ đồng trinh Maria, là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ xin bầu chữa cứu giúp mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhận lời.

Nhân vì sự áy, con lạy lòng trông cậy than van chạy đến sắp mình xuống dưới chân Đức Mẹ là Nữ Đồng Trinh trên hết các kẻ đồng trinh, xin Đức Mẹ đoái đến con là kẻ tội lỗi.

Lạy Mẹ là Mẹ Chúa Cứu Thế, xin chớ bỏ lời con kêu xin, một dù lòng thương mà nhận lời con cùng. Amen.

KINH LẠY NỮ VƯƠNG

Lạy Nữ Vương, Mẹ nhân lành, làm cho chúng con được sống, được vui, được cậy. Thân lạy Mẹ, chúng con con cháu Eva ở chốn khách đày kêu đến cùng Bà, chúng con ở nơi khóc lóc than thở kêu khẩn Bà thương. Hỡi ôi! Bà là Chúa bầu chúng con, xin ghé mặt thương xem chúng con. Đến sau khỏi đày, xin cho chúng con được thấy Đức Chúa Giêsu con lòng Bà gồm phúc lạ.

Ôi khoan thay! Nhân thay! Dịu thay! Thánh Maria trọn đời đồng trinh. Amen.

KINH LẠY NỮ VƯƠNG GIA ĐÌNH

Lạy Nữ Vương gia đình, Mẹ ở đây với chúng con, vui buồn sướng khổ, Mẹ con cùng nhau chia sẻ. Xa Mẹ chúng con biết cậy trông ai? Đời chúng con gian nan khổ sở lắm, gia đình chúng con long đong tối ngày, nhưng có Mẹ ở bên chúng con,

chúng con thấy quên hết ưu phiền, vui sống qua kiếp lưu đày, mong ngày sau sung sướng cùng Mẹ muôn đời trên thiên đàng. Amen.

KINH LẠY THÁNH MẪU

Lạy Thánh Mẫu Maria là Mẹ rất nhân từ, Mẹ thông ơn Chúa, xin chữa chúng con cho khỏi tay kẻ dữ, cùng xin ghé mắt thương xem trong thì lâm tử. Amen.

KINH NHỜ MẸ ĐÈN TẠ CHÚA

Lạy Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, Mẹ là Đấng được Chúa Ba Ngôi quý yêu hơn hết mọi thụ tạo. Mẹ có dư đầy ơn phúc, vì Chúa đã ban cho Mẹ những đặc ân cao cả.

Chúng con xin hợp với Mẹ để tạ ơn Chúa vì những đặc ân cao cả ấy. Xin Mẹ bao phủ chúng con bằng những đặc ân của Mẹ, để chúng con xứng đáng đẹp lòng Chúa toàn năng. Chúng con xin nhờ Mẹ để yêu mến, ca tụng và cảm tạ Chúa, vì những ơn Chúa đã ban cho Giáo Hội, cho Tổ Quốc, cho gia đình thân quyến chúng con. Cậy nhờ Trái Tim Cực Thánh Chúa Giêsu và Trái Tim Tân Khổ của Mẹ, xin Chúa thứ tha mọi tội lỗi của chúng con, và của những người xúc phạm đến Chúa trên khắp thế giới.

Xin Mẹ ban cho chúng con ơn cấp hối và thực tâm cải thiện, để chúng con biết sống xứng đáng là người con thảo dầu yêu của Chúa và Mẹ, biết triệt để thi hành mệnh lệnh Mẹ ban.

Chúng con xin cùng với Mẹ dâng lên những tâm tình yêu mến chân thành để đền tạ thay cho hết thảy anh chị em chúng con đã trót nghe theo thần dữ, dám khởi nguy với Thiên Chúa, từ chối sự hiện hữu của Ngài, bất tuân phục Thánh Ý Ngài, và không ngần ngại phạm tới Thánh Danh Ngài bằng bất cứ cách nào.

Chúng con cậy nhờ Mẹ nài xin Chúa nhân từ thương xót chúng con, để hết mọi anh chị em chúng con được nhận biết Cha chí

thánh, tìm về phụng sự mến yêu Ngài, ngõ hầu hoà bình chân chính trong tình bác ái Phúc Âm được lan tràn trên khắp thế giới. Amen.

PHẦN 3: MỘT SỐ BÀI HÁT VỀ ĐỨC MẸ

AVE MARIA

1. Ave Maria! Con dâng lời chào Mẹ. Ave Maria! Con dâng lời chào Mẹ. Khi tàn mầu nắng chiều và khi sương đêm nặng gieo. Con say sưa lời ca chào Ave Maria. Con dâng lên Mẹ lời mừng Maria đầy phúc, Maria đầy ơn, Mẹ luôn có Chúa ở cùng. Maria Mẹ hiền từ, xinh hơn muôn phụ nữ. Con dâng lên lời ca, Mẹ tươi hơn muôn ngàn hoa.

2. Ave Maria! Con dâng lời chào Mẹ. Ave Maria! Con dâng lời chào Mẹ. Khi trời ngập nắng hồng bình minh êm vui trời đông. Con hân hoan lời ca mừng Ave Maria! Maria Mẹ dịu dàng xin nghe con cầu khẩn, cho nhân dân Việt Nam, được mau thoát ách quỷ thần. Maria Mẹ hiền từ, xin đưa tay gìn giữ. Con gian nan dân qua, đoàn con yên vui gần xa.

3. Ave Maria! Con dâng lời chào Mẹ. Ave Maria! Con dâng lời chào Mẹ. Khi đời đầy môi cười và khi cô đơn lệ rơi. Con say sưa đọc lên lời Ave Maria! Qua bao năm lạc đường đời bao đêm sương mờ tối, Maria Mẹ ơi, hồn con héo úa rã rời. Con trông lên Mẹ dịu dàng, ôi sao mai bừng sáng. Maria tình thương, Mẹ ơi trông xem hồn con.

4. Ave Maria! Con dâng lời chào Mẹ. Ave Maria! Con dâng lời chào Mẹ. Trong giờ này sum vầy, biệt ly đau thương ngày mai. Con không quên đọc lên lời Ave Maria! Maria Mẹ dịu dàng con dâng Mẹ hồn xác, luôn xông pha thời gian, mặc cho sóng gió phủ phàng. Trông lên quê trời mịt mù, ôi bao nhiêu buồn nhớ. Maria Mẹ ơi! Lòng con mơ quê trời vui.

BÀI CA DÂNG MẸ

ĐK. Thành tâm dâng bài ca yêu mến lên Mẹ trên trời. Mẹ ơi cho hồn con vui sống bên Mẹ muôn đời.

1. Khúc ca dâng tiến Mẹ ngát bay tựa hương trầm. Lời ca còn vang vang, hoà ý thơ triu mến.
2. Tiếng con vang tới trời, tán dương Mẹ muôn đời. Hoà tâm tình nơi nơi, nguyện lắng nghe Mẹ hồi.
3. Khúc ca dâng tiến Mẹ, thắm xinh tựa trăng rằm. Đẹp như ngàn hoa xuân, bền vững hơn trời đất.
4. Khúc ca dâng tiến Mẹ, thắm tươi ngàn thế hệ. Dù bao đời phô pha, tình mến không mờ xoá.

CA DAO MẸ DỊU HIỀN

ĐK. Mẹ là suối mát trinh nguyên giữa sa mạc hoang. Mẹ là trăng thanh đêm về chiếu sáng mênh mang. Mẹ là tiếng hát ru êm giữa đêm hè vắng. Mãi mãi Mẹ là mây trời biển rộng thênh thang.

1. Đi trong ân tình hồn con tha thiết yêu Mẹ. Mẹ tựa giòng sông tinh tuyền sức sống vô biên. Mẹ là hy vọng đưa con đến bến bình yên. Lữ khách viễn du tìm về Mẹ đây âu yếm.
2. Như cây muôn cành, Mẹ là bóng mát dịu hiền. Mẹ là sao mai soi đường dẫn lối trong đêm. Là nguồn trông cậy tin yêu nguồn suối ủi an. Tiếng hát dẫu yêu ngợi ca tình Mẹ yêu mến.
3. Thương con trăm chiều, Mẹ luôn âu yếm dịu dàng. Đời con gian nan bao lần kiếp sống truân chuyên. Tìm đâu nương tựa an tâm về bến trường sinh. Những bước chắt chiu dìu con đi trong thương mến.

CHIỀU DÀN LẮNG

ĐK. Khi chiều dần lắng buông, con quỳ ở bên ngai Mẹ nhẹ nhẹ câu kinh lòng thơ tín kính, mỗi tình nở hoa thắm xinh. Ôi tình Mẹ dấu yêu, êm đềm tựa cơn mây chiều tình Mẹ bao nhiêu lòng con không thiếu, có Mẹ khi bóng chiều rơi.

PK. Con cúi xin dâng Mẹ, lời kinh với bao tâm tình nguyện Mẹ thương hướng dẫn đời con, những lúc chiều buông khi đời cô đơn.

CHUÔNG CHIỀU

Chuông chiều ngân đầu đây, vọng tiếng cầu kinh vui đầy. Ru hồn ai bơ vơ, thăm nhắc cho ai hững hờ. Nơi miền xa xăm đó, Mẹ đứng trông mong chờ, giang cánh tay nhân hiền, nhìn con tha thứ chờ mong. Mong người con đi hoang đã nếm cuộc sống ê chề, sau ngày đi lang thang, nay biết quay về bên Mẹ, xin Mẹ thương tha thứ những lúc con ơ hờ năm tháng kia qua rồi, ôi Mẹ yêu dấu con ơi.

Mẹ ơi Mẹ, xót thương đời con xin đoái thương tình con kháng ban cho niềm tin. Trong bóng đêm tiếng con nài van, xin đưa về tới bến thuyền con đang lênh đênh.

Chuông chiều nghe cô liêu nhẹ vút tựa khói lam chiều, nghe sâu dâng lên mi hoang vắng như còn in nhiều. Con từ nay con quyết quên hết bao ưu phiền, theo vết chân Mẹ hiền, một lòng yêu mến trung kiên.

CHUỖI NGỌC VÀNG KINH

1. Xin dâng lên Mẹ lời Kinh Môn Côi, ngàn lời yêu mến, vạn tiếng hoan ca, tung hô danh Mẹ, Mẹ Ma-ri-a. Xin dâng lên Mẹ cành hoa tươi xinh, dịu dàng tiếng hát tỏa ngát hương hoa, xin dâng lên Mẹ, Mẹ hãy thương tình.

2. Xin dâng lên Mẹ niềm tin vô biên, trọn đời tận hiến, mộng ước tương lai, xin dâng lên Mẹ tâm hồn trong trắng. Xin dâng

lên Mẹ tình yêu trinh nguyên, tuổi hồng yêu dấu, hạnh phúc thanh xuân, xin dâng lên Mẹ, lời hứa ban đầu.

3. Xin dâng lên Mẹ hạt lệ long lanh, tình đời gian dối, cuộc sống mong manh, xin dâng lên Mẹ những ngày u tối. Xin dâng lên Mẹ niềm đau miên man, bàng hoàng nỗi nhớ, cuộc sống chia xa, xin dâng lên Mẹ, từng bước thần thờ.

ĐK. Đây chuỗi ngọc Mân Côi nhiệm màu tỏa sáng say đắm dương gian. Sao vương vấn hương đời, quên lời Mẹ khuyên thống hối. Bên suối nguồn hồng ân, nhạc lòng hòa khúc, chất ngất thiên nhan. Vui trong ánh huy hoàng, nép bên tà áo Mẹ hiền.

CHÚT TÌNH CON THƠ

1. Mẹ ơi, trên trần gian con chưa thấy ai, đến nhờ Mẹ mà Mẹ không thương giúp. Mẹ ơi, con biết rằng tình Mẹ rất bao la, luôn dõi nhìn từng nhịp bước con thơ.

ĐK. Mẹ nguồn cây trồng cho người thất vọng. Mẹ là niềm tin cho người lữ thứ. Mẹ là niềm vui cho người buồn đau. Mẹ là nghỉ ngơi cho người đơn côi.

2. Mẹ ơi, trong cuộc trần vương theo gót chân, những bụi mờ lòng nặng bao nhung nhớ. Mẹ ơi, trên nước trời tình Mẹ rất bao dung, con lỗi lầm này Mẹ thứ tha không.

3. Mẹ ơi, như hạt lệ đã vỡ tan, những ngọc nhàn là lời kinh dâng tiến. Mẹ ơi, cho dầu đời còn nặng gánh bon chen, nhưng có Mẹ đời nhẹ nổi truân chuyên.

CON XIN DÂNG MẸ

ĐK. Mẹ ơi! Trước nhan Mẹ con dâng về Mẹ. Một tràng hoa Mân Côi và ngàn lời ca chan chứa tình yêu. Đời con tiếng ca hòa dâng lên Mẹ hiền. Tựa ngàn hoa thắm tươi, xin dâng lên Mẹ thương yêu.

1. Trong khi an vui con dâng lên Mẹ tình yêu xin dâng trọn niềm triu mến. Trong khi cô đơn xin dâng về Mẹ đời những gian truân Mẹ sẽ ủi an.
2. Dâng lên muôn kinh chúc khen tình Mẹ đời con cô liêu xin Mẹ gìn giữ. Con luôn an vui ngóng trông về Mẹ là ánh sao đêm dẫn dắt đời con.
3. Trong khi âu lo xin dâng lên Mẹ lời yêu con dâng trong niềm phó thác. Khi con bơ vơ trên nơi gian trần nhìn ánh sao mai kêu khẩn Mẹ yêu.
4. Hôm mai trung kiên tin yêu nơi Mẹ nguồn vui bao la chan hòa kiếp sống. Con tim yêu thương xin dâng cho Mẹ tình mến trung kiên không lúc nhạt phai.

CUNG CHÚC TRINH VƯƠNG

1. Cung chúc Trinh Vương không hề nhiễm tội truyền. Thật Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, Mẹ khiết trinh trọn đời. Cung chúc Trinh Vương là kho tích ơn thiêng. Mẹ đã hy sinh lập công để cứu chuộc nhân loại.

ĐK. Mẹ Maria! Ai là không được Mẹ thương đến. Khốn thay nhân loại mê đắm nên lãng quên. Mẹ Fatima con nguyện xin đền tạ yêu mến. Muốn hy sinh nhiều yên ủi Mẹ khỏi ưu phiền.
2. Cung chúc Trinh Vương Mẹ quyền phép khôn lường, vì Mẹ đầy ơn Thiên Chúa, Mẹ Nữ Vương muôn loài. Cung chúc Trinh Vương Mẹ nhân ái yêu đương. Mẹ cứu giúp ai lạc bước, ai khốn khổ trên đời.
 3. Nhưng đáng thương thay nhân loại đã trở lòng, làm nên mạo gai nhọn sắc rạch nát tim Mẹ lành. Mong ước Trinh Vương lượng tha thứ bao dung. Cho thế nhân bao tội lỗi, xin Đức Mẹ thương tình.
 4. Con muốn vang cung với thần thánh trên trời, và bao người lành dưới thế ngợi chúc Mẹ thiên đình. Cung chúc Trinh Vương

chiều hôm với ban mai. Con muốn mến yêu Mẹ mãi, con mến yêu tận tình.

DÂNG MẸ

ĐK. Lạy Mẹ Ma-ri-a, Mẹ Thiên Chúa, Mẹ đồng trinh. Đoàn con chung tiếng hát, chung tấm lòng dâng đời sống. Lạy Mẹ Ma-ri-a, Mẹ nhân ái, Mẹ hiền vinh. Mẹ chính là Nữ Vương là trạng sư, là Mẹ con.

1. Con dâng Mẹ, đây tâm hồn, đây trí khôn. Cả dĩ vãng, cả hiện tại với tương lai. Đức thiện toàn con cương quyết gắng đi tới. Trông lên Mẹ là gương mẫu của đời con.
2. Yêu thanh bản, yêu vâng lời, yêu khiết trinh, và yêu sống trên con đường Chúa đi xưa. Xứng con Mẹ, con vui bước tới Thiên Chúa. Hy sinh nhiều vì bác ái quên lợi danh.
3. Con nguyện cầu, con trung thành, con quyết tâm. Mẹ nhận lấy cả tâm hồn con kính dâng lên. Sống bên Mẹ, muôn ơn thánh giúp con tiến. Xin che chở giờ sau hết qua trần gian.

DÂNG VỀ MẸ

ĐK. Con dâng về Mẹ một niềm tin yêu bao la, một lòng cậy trông vàng đá. Dâng lên Mẹ lời kinh như áng hương trời, dịu hiền toả bay nơi nơi.

1. Con dâng về Mẹ trọn cuộc đời nơi khóc than. Đường đời nguy nan, Mẹ nâng đỡ cho vẹn toàn.
2. Con dâng về Mẹ mộng đời nở tươi ngát hương. Dạt dào yêu thương, đừng phân rẽ trăm ngàn đường.
3. Con dâng về Mẹ lời nguyện tin yêu thiết tha. Dù đời phơi pha, tình yêu vẫn luôn đậm đà.

ĐÈN TẠ TRÁI TIM MẸ

ĐK. Lạy Mẹ Fatima. Mẹ ni non bao lần. Tội gian trần để phiền cho Trái Tim Mẹ. Lòng Mẹ thương bao la, tình ủi an vô ngần. Con dâng mình đền thay tội lỗi muôn dân.

1. Từ nay lòng con nhớ lời Mẹ tha thiết. Sá gì dầu nguy biến thê chết có Mẹ, vui có Mẹ. Dù rằng bao sóng gió con lo gì, con lo gì? Chết bên Mẹ con sợ chi, con sợ gì Mẹ ơi.

2. Mẹ cho lòng con trên đường gai dương thế. Tấm lòng luôn tinh tuyết tựa hoa trắng ngần, hoa trắng ngần. Trọn đời con trung tín sống với Mẹ, luôn có Mẹ. Biết hy sinh quên lợi danh sống cuộc đời bình an.

3. Mẹ ơi giờ đây con thực tình thống hối. Con đường sưa tội lỗi nguyện xa cách rồi, xa cách rồi. Và quý đây con muốn không dâng gì, không xin gì. Mắt con trông lên Mẹ yêu, âm thầm nhìn Mẹ thôi.

4. Trần gian trụ sa nhuộm màu tang đấm đuối. Trên đường theo chân lý nào đâu mấy người, đâu mấy người. Lòng trần ai say đắm xa bên bờ, xa bên bờ. Phút gian nan trông vào ai, nương nhờ ai Mẹ ơi.

HOA MÂN CÔI

ĐK. Một tràng hoa Mân Côi, hương thơm ngào ngát thấm ân tình. Tùng lời kinh sốt mên, xin dâng về Nữ Vương hiển vinh.

1. Khi an vui thái hoà, như ngày Thiên sứ truyền tin. Như trong đêm Ngôi Lời giáng trần, như khi Mẹ gặp lại Con Chúa. Kết hoa kinh để dâng Mẹ.

2. Khi đau thương lấp đầy, như vườn loang máu mỡ hôi. Như gai đâm, như chịu nát đòn, như khi nhận thập tự hy tế. Kết hoa kinh để dâng Mẹ.

3. Khi hân hoan cõi lòng, như ngày Con Chúa phục sinh. Như khi môn sinh nhận Thánh thần, như khi Mẹ về trời vinh sáng. Kết hoa kinh để dâng Mẹ.

MẸ CHÚA VINH QUANG

ĐK. Lạy Mẹ, Mẹ Chúa vinh quang sáng hơn sao bắc huy hoàng. Mẹ như muôn hoa trên ngàn. Mẹ chiếu ánh sáng trời tươi dẫn ai lạc bước trên đường. Đồng tiến Đức Nữ thiên đàng tiếng con ca hát dịu dàng. Dầu muôn nguy biến trên đường tiếng con ca hát không ngừng.

1. Xin giữ xác hồn con vệ tuyền. Luôn sánh với ngàn hoa tinh tuyết. Hương thơm ngát bay lên triền miên. Dâng Mẹ Chúa muôn muôn đời liên.

2. Ước tới lúc hồn con nhẹ nhàng. Muốn cất bước về nơi cao sáng. Bay cao vút lên cõi trời quang. Không vương vấn chi nơi trần gian.

3. Xin kính tiến về ngai Mẹ hiền. Vội trót hết tình yêu dâng hiến. Xin thương giúp chở che ngày đêm. Luôn son sắt say yêu Mẹ liên.

MẸ NHÂN LOẠI

ĐK. Maria ngày xa xưa ấy, đời hoang liêu bóng mây nhạt chiều. Đứng tiêu điều, xót xa nhiều. Thánh giá chiều treo xác con yêu.

1. Mẹ đứng nhìn nhân loại ôi con người đang hấp hối giữa tội nơ. Mẹ nhìn lên bàn tay Thánh giá chung tâm hồn chung đau buồn bên Con mình cứu rỗi cho cuộc đời.

2. Mẹ đã nhiều mong đợi cho con người mau xa thoát những khổ đau. Mẹ Đồng Công cùng Con thương mến xin ân tình xin an bình như mưa hồng rơi xuống cho lòng người.

3. Mẹ ấm lòng hoan lạc tuy tim mình như dao sắc đâm thủng sâu. Trời chiều nay tầng mây u ám nhưng tim Mẹ luôn hy vọng trên gian trần đã sáng muôn hồn người.

KÌA AI

1. Kia ai dong duỗi đường gió bụi, gánh sầu thương mệt mỏi hai vai. Về đây nấp bóng Sao Mai, về đây quên lãnh những ngày truân chuyên.

2. Kia ai thiếu vỹ về người mẹ, tháng ngày trôi lặng lẽ cô liêu. Về đây Mẹ sẽ thương yêu, về đây Mẹ sẽ ban nhiều ơn thiêng.

3. Kia ai mê mãi tìm hoan lạc, những ngày đêm thổn thức băn khoăn. Về đây ngỏ hết tâm can, về đây Mẹ có muôn ngàn yêu thương.

4. Kia ai sống mãi trong do dự, kiếp trần gian lữ thứ đau thương. Về đây nấp bóng Trinh Vương, về đây hưởng phúc Thiên đàng yên vui.

5. Kia ai cô quả không hy vọng, kiếp trần gian lạc lõng hôm mai. Về đây trông sẽ yên vui, về đây đau đón chôn vùi mờ quên.

6. Kia ai say đắm trong muôn tội, tâm hồn đang lạc lối Thiên cung. Về đây thống hối lỗi chung, về đây Mẹ sẽ rửa lòng sạch trong.

KÌA BÀ NÀO

ĐK. Kia Bà nào đang tiến lên như rạng đông, kia Bà nào đang tiến lên như rạng đông, đẹp như mặt trăng, rực rỡ như mặt trời, oai hùng như đạo binh sắp hàng vào trận, Bà là ai

1. Bà là ai? Như huệ giữa chòm gai, như hồng thiêng màu nhiệm, như Đền Vua vinh hiển, như thành thánh Salem. Bà là ai? Như hào quang Thiên Chúa, như mùa xuân không úa, như vì sao mai rạng, như chính cửa Thiêng Đàng.

2. Bà là ai? Tinh tuyền lúc đầu thai, xác hồn như ngọc tuyền, dư đầy ơn Thiên Chúa, như nguồn nước vô biên. Bà là ai? Tay bồng Vua thơ bé, tay tràn ơn cứu thế. Đáng từ bi nhân hậu, hằng tiếp đón lời cầu.

KINH CHIỀU

ĐK. Khi chiều dần lẳng buồn, con quỳ ở bên ngai Mẹ nhẹ nhẹ câu kinh lòng thơ tin kính. Mỗi tình nở hoa thắm xinh. Ôi tình Mẹ dẫu yêu êm đêm tựa cơn mây chiều, tình Mẹ bao nhiêu, lòng con không thiếu. Có Mẹ khi bóng chiều rơi.

1. Con xin dâng lên Mẹ lời kinh với bao tâm tình. Nguyện Mẹ thương dẫn dắt đời con những lúc chiều buông, khi đời cô đơn.
2. Khi sương lan khung trời, và khi bóng đêm xuống rồi. Nay hồn con yếu đuối lẻ loi, cứu giúp Mẹ ơi, xin đừng bỏ rơi.
3. Con bơ vơ đêm ngày, chiều nay nổi đau dâng đầy. Nào còn ai dẫn dắt, cầm tay bước tới ngày mai, đi về tương lai.

LẠY MẸ XIN AN ỦI

ĐK. Lạy Mẹ xin yên ủi chúng con luôn luôn. Mẹ từ bi xin phá những nỗi u buồn. Vì đời con gieo rắc biết bao đau thương. Và tràn lan gai góc vương trên con đường.

1. Ở Mẹ rất nhân từ. Mẹ quên sao được hôm xưa. Lời Mẹ hứa khi ở trên núi kia. Lúc mà Chúa sinh thì, Mẹ đứng âu sầu lặng yên. Là Mẹ chúng con Mẹ xin lĩnh quyền.
2. Khấn Mẹ giữ linh hồn và xác con hằng trinh trong. Lòng luôn hơn hờ hát khen Nữ Vương. Quyết còn sống ngày nào thờ kính con Mẹ khoan dung. Và không quyến luyến thú vui thế trần.
3. Đến giờ chết xin Mẹ ngự đến bên giường khuyên con. Và ban xuống cho chúng con những ơn. Ước gì chúng con được hầu sát ngay cạnh Mẹ liên. Từ nay hết lo lắng hết chán phiền.

LỜI MẸ NHẮN NHỦ

1. Năm xưa trên cây sồi, làng Fatima xa xôi. Có Đức Mẹ Chúa Trời, hiện ra uy linh sáng chói. Mẹ nhắn nhủ người đời: "Hãy mau ăn năn đền tội, hãy tôn sùng Mẫu Tâm, hãy năng lần hạt Mân Côi."

ĐK. Mẹ Maria ơi, Mẹ Maria ơi! Con vâng nghe Mẹ rỗi. Sớm chiều từ nay thống thối. Mẹ Maria ơi! Xin Mẹ đoái thương nhận lời, cho Nước Việt xinh tươi, đức tin sáng ngời.

2. Đôi môi như hoa cười, Mẹ Maria vui tươi. Có biết bao lớp người, gần xa đua nhau bước tới. Lòng trút khỏi ngậm ngùi, mắt khô đôi suối lệ đời. Ngược trông về Mẫu Tâm, sống trong tình Mẹ yên vui.

MẸ NGUỒN CÂY TRÔNG

1. Mẹ ơi bao người lạc bước lưu đây, ngày tháng chơi vơi như thuyền nan giữa khơi. Đoàn con xin Mẹ, Mẹ hãy thương tình dìu dắt con thơ qua hiểm nguy cõi đời.

ĐK. Mẹ nguồn cây trông chưa thấy ai xin Mẹ về không. Hỡi Mẹ Thiên Chúa xin hãy lắng nghe con nài van. Mẹ nguồn an vui ôi Nữ Trinh là nguồn an vui. Hết tình kêu khẩn con tin chắc Mẹ thương nhận lời.

2. Và bao nhiêu người lạc bước trên đời, liều dấn thân đi trong vực sâu tối tăm. Đoàn con xin Mẹ rọi ánh huy hoàng, nguồn sáng tin yêu, yêu Mẹ, tin Chúa Trời.

3. Còn ai chưa về, Mẹ dắt đưa về, thờ Chúa cao sang cũng là Vua các vua. Mẹ ban cho được bền chí trung thành thờ Chúa Ba Ngôi, ca tụng Mẹ suốt đời.

MẸ TỪ BI

1. Mẹ từ bi, ngày nay con đến nép thân dưới áo Mẹ lành che khuất bao u buồn nơi khóc than. Đời con đang sống giữa ba đào trăm nguy biến. Xin Mẹ dắt dìu con qua khỏi nơi nguy nan.

ĐK. Ôi Maria, ôi Mẹ từ bi lân tuất. Không sợ ba thù con nép dưới áo Mẹ từ nhân. Mẹ coi con khỏi chước ba thù đang khuấy khuấy. Đưa về thiên đàng cùng Mẹ hưởng phúc thanh nhàn.

2. Ôi Mẹ ơi, đời con bao năm tháng qua kiếp sống phong trần đây đó bao lần tình Mẹ vắng xa. Rồi con yếu đuối ngã trên đường gai dương thế. Xin Mẹ dắt dìu con vui bước đi theo Mẹ

3. Con cầu xin, Mẹ ban muôn ơn xuống cho non nước đồng bào con sống an vui tự do ấm no. Tình Mẹ gieo rắc khắp trên Việt nam yêu dấu. Muôn người dân Việt cùng yêu mến nhau trong Mẹ.

MẸ MARIA

ĐK. Mẹ Ma-ri-a, Mẹ Ma-ri-a, Mẹ Ma-ri-a hiển vinh. Tuyệt đối khiêm nhường, lửa mến phi thường. Thương con lòng Mẹ ước ao. Mẹ Ma-ri-a, Mẹ Ma-ri-a, Mẹ Ma-ri-a hiển vinh. Trinh khiết vẹn tuyền, không vương tội tuyền. Trái Tim Mẹ đáng mến yêu.

1. Đây xác hồn của con, nguyện xin Mẹ hãy trông coi. Con hết tình ní non, đường Mẹ con quyết theo đời.

2. Đây Giáo Hội thân yêu và cả thế giới phân vân, nghe những lời cao siêu, của Mẹ hiện xuống bao lần.

3. Xin Đức Mẹ khoan nhân phù hộ con sống hiền ngang giữa cõi đời gian truân, ngày sau hưởng phúc Thiên Đàng.

MỪNG KHEN GIAVÊ

1. Hồn tôi hân hoan vui sướng hát khen Danh Ngài vì Ngài thương tôi. Ngài thương thi ân giáng phúc xuống cho phận hèn là người tôi tớ. Rồi đây muôn dân, muôn nước sẽ khen rằng phúc được làm con Chúa. Chúa yêu khắng ban tình thương đến muôn muôn đời không hề phai.

2. Hồn tôi hân hoan vui sướng hát khen Danh Ngài vì Ngài thương tôi. Ngài thương ra tay đáp cứu những khi u sầu vì đời đen tối. Ngài cho trăng sao tinh tú sáng soi đường đi chông gai

ngăn lối. Ủi an những khi làm than khẩn kêu Danh Ngài trong giờ nguy nan.

3. Hồn tôi hân hoan vui sướng hát khen Danh Ngài vì Ngài thương tôi. Nay ai khiêm nhu thấp bé kính uy Danh Ngài, Ngài liền thương đến. Ngài thương ra tay cứu thoát khỏi tay người kiêu manh tâm gian dối. Hát lên, hát lên người ơi, chúc vinh Danh Ngài muôn đời miên man.

ĐK. Hồn tôi hân hoan, hân hoan mừng hát. Vì Danh Gia-vê, Gia-vê là Thánh. Ngài không thương ai kiêu căng giàu có, những ai khiêm nhu nghèo khó Chúa đủ tình xót thương.

NHƯ MỘT VÀNG TRẮNG

ĐK. Như một vầng trăng, vầng trăng tuyệt vời. Muôn ngàn tia sáng lunh linh chôn thiên cung. Muôn ngàn đoá hồng khoe màu đẹp xinh. Hương băng trinh say đắm trong tình Người. Maria Trinh Vương mến Yêu lòng con. Con say sưa cung đàn vương trầm lắng. Maria Trinh Vương mến yêu Mẹ ơi! Xin gởi tay ban hồng ân tràn đầy.

1. Trên đôi môi mềm e ấp con nguyện cầu. Xin Mẹ chở che. Lòng con sợ lo khi hoàng hôn buông xuống nếu không có Mẹ ủi an.

2. Khi con âu sầu con ngược trông lên Mẹ. Xin Mẹ ủi an. Từ nay về sau trên đường đời nguy biến sẽ luôn có Mẹ chở che

LẠY NỮ VƯƠNG RẤT THÁNH MÂN CÔI

ĐK. Lạy Nữ Vương rất Thánh Mân Côi, xin cầu cho chúng con. Và khẩn xin Mẹ thương đoàn con tội lỗi. Sống giữa thế gian ngày tháng lắng lo trăm chiều. Mẹ ơi! dắt dìu đoàn con khi yếu. Dù phiêu bạt đi tới nơi nào. Một niềm tin ấy thôi. Vì Mẹ hằng soi dẫn người trong đêm tối. Ngó ánh sáng sao, nhìn hương vũng tâm còn chèo. Chèo cho tới bên bờ quê hương mến yêu.

1. Thuyền trôi trên lớp sóng xanh rợn rùng. Kia bao con gió mưa sắp vùi dập con giữa khơi. Cây trông Mẹ cứu giúp con vững lòng. Mẹ đừng nỡ để đời con phải đắng cay.

2. Đoàn con đang ngược mắt trông Mẹ lạnh. Cầu Mẹ ban sức thiêng vui chịu đựng bao khổ đau. Vượt qua dương thế tới quê Thiên Đàng. Hợp nhau đây trông về Mẹ bao mến yêu.

NỮ VƯƠNG MÂN CÔI

ĐK. Ngày nay con đến hát khen mừng Mẹ Chúa Thiên Đàng, dâng ngành Mân Côi muôn màu hoa thắm tươi. Lạy Mẹ yêu mến lắng nghe lời con hát nhịp nhàng, hòa với cung đàn xiết bao mừng vui. Ôi Ma-ri-a! phúc đức no đầy chan hòa. Lòng con yêu mến cây trông thiết tha. Qua cơn gian nan giữa chốn xa trường nguy biến. Xin đưa hồn con tới quê thanh nhàn.

1. Mẹ ơi, lời Mẹ thiết tha nài xin. Con nằng ngấm phép Mân Côi từ đây. Nay con thành tâm mến yêu cây tin. Ca rao phép thánh Mân Côi hằng ngày.

2. Mẹ ơi, trần gian biết bao lầm than. Tan theo năm tháng chiến tranh còn chi. Nay con cây trông Nữ Vương bình an. Xin ơn phép thánh Mân Côi phù trì.

3. Ngày đêm đoàn con hết tâm nài van. Mẹ đưa Hội Thánh qua cơn lầm than. Mẹ ơi, Mẹ thương Giáo Hội Việt Nam. Giờ tay cứu vớt xuống ơn đầy tràn.

TẬN HIẾN

1. Con đến trước tòa Nữ Vương uy quyền, dâng hồn dâng xác dâng cõi lòng yêu mến. Phó thác nơi Mẹ tâm thân nhỏ hèn, để đời con luôn vui sống bình yên.

ĐK. Ôi Ma-ri-a xin Mẹ nhận lấy. Tâm thân xác hồn con đến hiến dâng. Quyết chí thánh hóa nhờ Mẹ với Mẹ. Vững chí chiến đấu nhờ Mẹ trong Mẹ. Nước Mẹ thống trị chiến sĩ lên đường mới. Xây đắp vinh quang nước Cha muôn đời.

2. Con khẩn xin Mẹ mỗi khi đau buồn, trên đường con đi trong những ngày nguy khốn. Con biết tươi cười mắt trông lên Mẹ, tấm lòng tha thiết trao mỗi tình thương.

3. Xin Trái Tim Mẹ giữ con tinh tuyền, giữa đời ô nhor giữa muôn vàn nguy biến. Con ước tới giờ trút hơi thở tàn, xác hồn trình trong nơi Chúa nghỉ an.

TIẾNG HÁT THIÊN THU

ĐK. Trọn đời con một bài hát kinh ca ngợi. Tiếng hát con vang tận (ư) tới thiên thu. Mẹ tình thương từ trời ngút cao vời vợi. Xin yêu thương đón nhận (ư) cả hồn thơ. Xin yêu thương dặt về chốn quê hằng mơ.

1. Nhìn trời cao thăm thăm mơ ngày về. Xin đoái nhìn chở che năm tháng đời con. Ngược trông trời con tìm theo dáng Mẹ hiền. Để mơ ngày về quê sống vui bên Mẹ.

2. Mẹ là sao soi nẻo trên dương trần. Đêm tối trời nhìn sao con bước bình an. Nếu khi nào con lạc chân bước sai đường. Mẹ thương nhìn diu con bước theo chân Mẹ.

XIN VÂNG

1. Mẹ ơi! Đời con dôi bước theo Mẹ, lòng con quyết noi gương Mẹ, xin Mẹ dạy con hai tiếng xin vâng. Mẹ ơi! Đường đi trăm ngàn nguy khó, hiểm nguy dâng tràn đây đó. Xin Mẹ dạy con hai tiếng xin vâng.

ĐK. Xin vâng. Mẹ dạy con hai tiếng xin vâng. Hôm qua hôm nay và ngày mai xin vâng. Mẹ dạy con hai tiếng xin vâng. Hôm nay tương lai và suốt đời.

2. Mẹ ơi! Đời con dôi bước theo Mẹ, lòng con quyết noi gương Mẹ, xin Mẹ dạy con hai tiếng xin Vâng. Mẹ ơi! Đường đi phủ đầy bóng tối, bầy chông giăng tràn muôn lối. Xin Mẹ dạy con hai tiếng xin vâng.

Tài liệu tham

1/ Sách Tháng Đức Mẹ

2/ Các kinh quen đọc

3/ Những bài hát về Đức Mẹ

trích từ các website công giáo.

Lạy Mẹ Maria,
Nữ Vương Truyền Phép Rất Thánh Mân Côi
Xin Cầu Cho Chúng Con.

KINH MÂN CÔI DÒNG ĐA MINH VIỆT NAM

Tu viện Thánh Martin, số 1/4 Kp.10 - Tân Biên - Biên Hòa - Đồng Nai
ĐT: 0988560042 ; Email: kinhmancoi.net@gmail.com - <http://kinhmancoi.net>